

Bryssel 5.7.2023
COM(2023) 414 final

2023/0227 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

kasvien lisäysaineiston tuotannosta ja kaupan pitämisestä unionissa, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EU) 2016/2031, (EU) 2017/625 ja (EU) 2018/848 muuttamisesta sekä neuvoston direktiivien 66/401/ETY, 66/402/ETY, 68/193/ETY, 2002/53/EY, 2002/54/EY, 2002/55/EY, 2002/56/EY, 2002/57/EY, 2008/72/EY ja 2008/90/EY kumoamisesta (kasvien lisäysaineistoa koskeva asetus)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

{SEC(2023) 414 final} - {SWD(2023) 410 final} - {SWD(2023) 414 final} -
{SWD(2023) 415 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Kasvien lisäysaineiston tuotantoa ja kaupan pitämistä koskevat säännöt ovat olleet viljelykasvien, vihannesten, viiniköynnösten ja hedelmäkasvien osalta voimassa unionin tasolla 1960-luvulta lähtien. Säännöt koostuvat seuraavista direktiiveistä (joista käytetään yhteisesti nimitystä ”kasvien lisäysaineiston kaupan pitämistä koskevat direktiivit”):

- neuvoston direktiivi 66/401/EY¹ rehukasvien siementen pitämisestä kaupan,
- neuvoston direktiivi 66/402/EY² viljakasvien siementen pitämisestä kaupan,
- neuvoston direktiivi 68/193/EY³ viiniköynnöksen kasvullisen lisäysaineiston pitämisestä kaupan,
- neuvoston direktiivi 2002/53/EY⁴ viljelykasvilajien yleisestä lajikeluettelosta,
- neuvoston direktiivi 2002/54/EY⁵ juurikkaiden siementen pitämisestä kaupan,
- neuvoston direktiivi 2002/55/EY⁶ vihannesten siementen pitämisestä kaupan,
- neuvoston direktiivi 2002/56/EY⁷ siemenperunoiden pitämisestä kaupan,
- neuvoston direktiivi 2002/57/EY⁸ öljy- ja kuitukasvien siementen pitämisestä kaupan,
- neuvoston direktiivi 2008/72/EY⁹ vihannesten lisäys- ja taimiaineiston, lukuun ottamatta siemeniä, pitämisestä kaupan ja
- neuvoston direktiivi 2008/90/EY¹⁰ hedelmäntuotantoon tarkoitettujen hedelmäkasvien ja niiden lisäysaineiston pitämisestä kaupan.

Lisäksi neuvoston direktiivillä 98/56/EY¹¹ säännellään koristekasvien lisäysaineiston kaupan pitämistä.

¹ Neuvoston direktiivi 66/401/EY, annettu 14 päivänä kesäkuuta 1966, rehukasvien siementen pitämisestä kaupan (EYVL 125, 11.7.1966, s. 2298).

² Neuvoston direktiivi 66/402/EY, annettu 14 päivänä kesäkuuta 1966, viljakasvien siementen pitämisestä kaupan (EYVL 125, 11.7.1966, s. 2309).

³ Neuvoston direktiivi 68/193/EY, annettu 9 päivänä huhtikuuta 1968, viiniköynnöksen kasvullisen lisäysaineiston pitämisestä kaupan (EYVL L 93, 17.4.1968, s. 15).

⁴ Neuvoston direktiivi 2002/53/EY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002, viljelykasvilajien yleisestä lajikeluettelosta (EYVL L 193, 20.7.2002, s. 1).

⁵ Neuvoston direktiivi 2002/54/EY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002, juurikkaiden siementen pitämisestä kaupan (EYVL L 193, 20.7.2002, s. 12).

⁶ Neuvoston direktiivi 2002/55/EY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002, vihannesten siementen pitämisestä kaupan (EYVL L 193, 20.7.2002, s. 33).

⁷ Neuvoston direktiivi 2002/56/EY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002, siemenperunoiden pitämisestä kaupan (EYVL L 193, 20.7.2002, s. 60).

⁸ Neuvoston direktiivi 2002/57/EY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002, öljy- ja kuitukasvien siementen pitämisestä kaupan (EYVL L 193, 20.7.2002, s. 74).

⁹ Neuvoston direktiivi 2008/72/EY, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2008, vihannesten lisäys- ja taimiaineiston, lukuun ottamatta siemeniä, pitämisestä kaupan (EUVL L 205, 1.8.2008, s. 28).

¹⁰ Neuvoston direktiivi 2008/90/EY, annettu 29 päivänä syyskuuta 2008, hedelmäntuotantoon tarkoitettujen hedelmäkasvien ja niiden lisäysaineiston pitämisestä kaupan (EUVL L 267, 8.10.2008, s. 8).

Kasvien lisäysaineiston kaupan pitämistä koskevia direktiivejä arvioitiin ensimmäisen kerran vuonna 2008. Tämä arviointi ja vuosina 2013 ja 2022 tehdyt lisätutkimukset, jotka liittyivät aiempaan lainsäädännön tarkistusehdotukseen ja tähän ehdotukseen, vahvistivat, että kyseisillä direktiiveillä on ollut merkittävä vaikutus kasvien lisäysaineiston vapaaseen liikkuvuuteen, saatavuuteen ja laatuun EU:n markkinoilla. Tällä lainsäädännöllä on siten ollut suuri merkitys kasvien lisäysaineiston sisämarkkinoiden luomiselle EU:ssa. Näissä tutkimuksissa havaittiin kuitenkin myös, että lainsäädäntökehys on monimutkainen ja hajanainen, mikä todennäköisesti pahentaa sen täytäntöönpanon epävarmuutta ja epä johdonmukaisuutta jäsenvaltioiden välillä. Tämä johtaa siihen, että ammattimaisten toimijoiden markkinamahdollisuuksissa ja kasvien lisäysaineiston kaupan pitämisessä on eroja EU-maiden välillä. Lisäksi lainsäädäntökehystä on mukautettava tieteen ja teknologian viimeaikaiseen kehitykseen sekä kestävyyttä, ilmastonmuutosta ja luonnon monimuotoisuutta koskeviin uusiin toimintapoliittisiin tavoitteisiin.

Tällä ehdotuksella otetaan käyttöön uusi lähestymistapa, jossa kaikki kasvien lisäysaineiston kaupan pitämistä koskevat direktiivit korvataan yhdellä asetuksella. Kasvien lisäysaineistoa koskevalla asetusehdotuksella pyritään yhdenmukaistamaan täytäntöönpanoa, lisäämään vaikuttavuutta, keventämään hallinnollista taakkaa ja tukemaan innovointia. Siinä otetaan erityisesti huomioon tarve varmistaa, että kasvien lisäysaineiston tuotanto voi mukautua muuttuviin maatalous-, puutarhaviljely- ja ympäristöoloihin, vastata ilmastonmuutoksesta johtuviin haasteisiin, edistää maatalousluonnon monimuotoisuuden suojelua ja vastata viljelijöiden ja kuluttajien kasvaviin odotuksiin, jotka liittyvät kasvien lisäysaineiston laatuun ja kestävyteen.

Ehdotuksella pyritään myös helpottamaan kasvien lisäysaineiston tuotannon ja kasvinjalostuksen teknistä kehitystä ottaen huomioon eurooppalaisten ja maailmanlaajuisten standardien nopean kehityksen. Sillä luodaan puitteet digitaaliteknologian ja uuden teknologian, kuten lajikkeiden tunnistamiseen käytetyn biomolekyyli tekniikan, käyttöönotolle.

Tämän aloitteen yleisenä tavoitteena on varmistaa, että kaikkien eri käyttäjien saatavilla on korkealaatuista ja monipuolista kasvien lisäysaineistoa, joka on mukautunut nykyisiin ja tulevaisuudessa odotettavissa oleviin ilmasto-olosuhteisiin ja joka edistää ruokaturvaa, luonnon monimuotoisuuden suojelua ja metsäekosysteemien ennallistamista. Entistä kestävämmiksi kehitettyjen lajikkeiden ja perusaineiston saatavuus on olennaisen tärkeää, jotta voidaan varmistaa maataloustuotannon satovarmuus ja metsäekosysteemien vakaa tuottavuus ja parantaa siten kestävyyttä. Erityisesti tavoitteena on

- lisätä oikeudellisen kehyksen selkeyttä ja johdonmukaisuutta yksinkertaistamalla, selventämällä ja yhdenmukaistamalla perusperiaatteita koskevia perussääntöjä ja esittämällä ne nykyaikaisessa säädös muodossa;
- mahdollistaa tieteellisen ja teknisen kehityksen uusien sovellusten käyttöönotto;
- varmistaa tuleviin haasteisiin soveltuvan kasvien lisäysaineiston saatavuus;

¹¹ Neuvoston direktiivi 98/56/EY, annettu 20 päivänä heinäkuuta 1998, koristekasvien lisäysaineiston pitämisestä kaupan (EYVL L 226, 13.8.1998, s. 16).

- tukea kasvigeenivarojen ja metsäpuiden geenivarojen suojelua ja kestäväää käyttöä;
- yhdenmukaistaa kasvien lisäysaineiston virallisen valvonnan kehys;
- parantaa kasvien lisäysaineistoa koskevan lainsäädännön johdonmukaisuutta kasvinterveyslainsäädännön kanssa.

Ehdotettu asetetus on osa sääntelyn toimivuutta ja tuloksellisuutta koskevaa REFIT-ohjelmaa.

Jäsenvaltioiden ja sidosryhmien kuulemisen jälkeen todettiin, että neuvoston direktiivi 98/56/EY kattaa edelleen riittävän hyvin koristekasvien lisäysaineistoon liittyvän alan tarpeet, joten se ei kuulu tämän asetusehdotuksen soveltamisalaan.

• **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa**

Unionin maatalouspolitiikkaa on viime vuosina pidetty strategisesti tärkeänä omavaraisuuden, ruokaturvan ja maatalouselintarvikkeiden turvallisuuden kannalta.

Tämä asetusehdotus liittyy samaan aiheeseen. Se on myös osa Euroopan vihreän kehityksen ohjelman¹² ja siihen liittyvien strategioiden – eli Pellolta pöytään¹³-strategian, biodiversiteettistrategian¹⁴ ja ilmastonmuutokseen sopeutumista koskevan EU:n strategian¹⁵ – toimintapolitiikkoja.

Ehdotus on yhdenmukainen Pellolta pöytään -strategian kanssa, jonka tavoitteena on tehdä elintarvikejärjestelmistä oikeudenmukaisia, terveyttä edistäviä ja ympäristöä säästäviä ja siten kestävämpiä ja varmistaa samalla kasvien lisäysaineiston saatavuus ja siten maataloustuotannon varmuus ja ruokaturva. Ehdotuksen tavoitteena on edistää kestäväää elintarviketuotantoa ja ilmastonmuutokseen sopeutumista ohjaamalla kasvinjalostusta kestävämpään suuntaan. Tämä tehdään ottamalla käyttöön sellaisten lajikkeiden testaamista ja kaupan pitämistä koskevat säännöt, joiden viljely- ja käyttöarvo on kestävyuden kannalta tyydyttävä.

Ehdotuksella pyritään lisäksi tukemaan kasvigeenivarojen suojelua ja kestäväää käyttöä sekä edistämään maatalousluonnon monimuotoisuutta ottamalla käyttöön kevyemmät ja mukautetut säännöt, jotka koskevat luonnonmukaisia lajikkeita, suojeltavia lajikkeita, siementensuojeluverkostoja ja viljelijöiden välillä luontoissuorituksina tapahtuvaa siementen vaihtoa. Lisäksi se helpottaa monimuotoisesta aineistosta koostuvan lajikkeisiin kuulumattoman kasvien lisäysaineiston tuotantoa ja kaupan pitämistä.

¹² Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, Eurooppa-neuvostolle, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle – *Euroopan vihreän kehityksen ohjelma* (COM(2019) 640 final).

¹³ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle – *Pellolta pöytään -strategia oikeudenmukaista, terveyttä edistäväää ja ympäristöä säästäväää elintarvikejärjestelmää varten* (COM(2020) 381 final).

¹⁴ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, Eurooppa-neuvostolle, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle – *Vuoteen 2030 ulottuva EU:n biodiversiteettistrategia – Luonto takaisin osaksi elämäämme* (COM(2020) 380 final).

¹⁵ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle – *Ilmastokestävä Eurooppa – Uusi EU:n strategia ilmastonmuutokseen sopeutumiseksi* (COM(2021) 82 final).

Ehdotuksella myös luodaan puitteet Euroopan digitaalistrategian mukaiselle¹⁶ digitaaliteknologian käyttöönotolle: kaikki sertifiointitoimet kirjataan sähköisesti, jäsenvaltiot toimittavat lajiketiedot sähköisesti yhden portaalin (EU:n kasvilajikeportaalin) kautta ja myöhemmin myös viralliset etiketit voidaan antaa sähköisesti.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

• Oikeusperusta

Tällä ehdotuksella otetaan käyttöön kasvien lisäysaineiston tuotantoa ja kaupan pitämistä EU:ssa koskevia sääntöjä, jotka ovat tarpeen yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteiden saavuttamiseksi. Näin ollen tämän ehdotuksen oikeusperusta on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimus) 43 artiklan 2 kohta, joka muodostaa oikeusperustan yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteiden toteuttamisessa tarvittavien säännösten antamiselle.

• Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)

SEUT-sopimuksen 4 artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaan EU:n ja jäsenvaltioiden kesken jaettua toimivaltaa sovelletaan maatalouden ja kalastuksen alalla, lukuun ottamatta meren elollisten luonnonvarojen säilyttämistä.

Kasvien lisäysaineiston kaupan pitämistä koskevien direktiivien antamisen jälkeen kaikkia kasvien lisäysaineiston kaupan pitämisen osa-alueita on säännelty hyvin suurelta osin unionin tasolla. Direktiivien antaminen edisti merkittävästi kasvien lisäysaineiston sisämarkkinoiden luomista. Vuosina 2013 ja 2023 tehdyt vaikutustenarvioinnit vahvistivat, että kasvien lisäysaineiston kaupan pitämistä koskevat voimassa olevat EU:n säännöt ovat yleisesti ottaen vaikuttaneet myönteisesti kasvien lisäysaineiston vapaaseen liikkuvuuteen, saatavuuteen ja laatuun EU:n markkinoilla ja siten helpottaneet kauppaa EU:ssa. Kasvien lisäysaineiston markkinoiden pirstaloituminen 27 erilaiseen kansalliseen järjestelmään aiheuttaisi vakavia esteitä kasvien lisäysaineiston liikkuvuudelle sisämarkkinoilla ja lisäisi lajikkeen rekisteröinnistä ja tarvittavista kasvien lisäysaineiston laatua ja tunnistettavuutta koskevista tarkastuksista aiheutuvaa taloudellista taakkaa. Sen vuoksi toimintapoliittiset tavoitteet voidaan saavuttaa paremmin yksinomaan unionin tason sääntelyllä.

• Suhteellisuusperiaate

Kuten tähän ehdotukseen liittyvän vaikutustenarvioinnin 7.4 luvussa todetaan, ehdotetut toimenpiteet rajoittuvat toimiin, jotka on toteutettava unionin tasolla, jotta ne olisivat vaikuttavia ja tehokkaita. Näiden tarpeiden täyttämiseksi ja kasvien lisäysaineiston eri lajien ja tyyppien välisten merkittävien erojen huomioon ottamiseksi kasvien lisäysaineiston kaupan pitämistä koskevat direktiivit korvataan yhdellä kasvien lisäysaineistoa koskevalla asetuksella, jonka tavoitteena on käsitellä kaikkia kasvien lisäysaineiston tuotannon ja kaupan pitämisen kannalta tärkeitä tekijöitä, oli kyse sitten siemenistä, perusrungoista, oksista, mukuloista, pienistä

¹⁶ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle – 2030 digitaalinen kompassi: eurooppalainen lähestymistapa digitaalista vuosikymmentä varten (COM(2021) 118 final).

kasveista, kokonaisista puista, viljelykasveista, perunoista, vihanneksista, viiniköynnöksistä, hedelmäkasveista tai muusta kasvien lisäysaineistosta.

Tämäntyyppistä välinettä pidetään sopivimpana, kun otetaan huomioon, että ehdotuksen keskeisenä osana on ottaa käyttöön kasvien lisäysaineiston tuotantoa ja kaupan pitämistä koskevat yhdenmukaiset säännöt. Kasvien lisäysaineistoa koskevat yhdenmukaiset vaatimukset ovat sopivin tapa varmistaa, että i) käyttäjien saatavilla on korkealaatuista kasvien lisäysaineistoa, ii) sisämarkkinat toimivat moitteettomasti ja toimijoilla on tasapuoliset toimintaedellytykset ja iii) maatalous- ja elintarviketuotanto on kestävä.

On tarpeen varmistaa, että kaikki jäsenvaltiot soveltavat samoja tiukkoja vaatimuksia, joista monet on hyväksytty kansainvälisellä tasolla, ja vähentää mahdollisuuksia soveltaa väljempiä vaatimuksia, paitsi silloin kun se asetusehdotuksessa erikseen sallitaan. Tällaisilla vaatimuksilla suojellaan myös ammattimaisten toimijoiden etuja ja kilpailua estämällä erilaisten ja syrjivien sääntöjen soveltaminen eri jäsenvaltioissa.

Mukauttaakseen teknisiä vaatimuksia omiin maatalous- ja ympäristöolosuhteisiinsa jäsenvaltiot voivat tietyin edellytyksin ja väliaikaisesti sekä asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa vahvistaa kasvien lisäysaineiston laatua koskevia tiukempia kansallisia vaatimuksia komission luvalla. Jäsenvaltioille annetaan lisäksi mahdollisuus ottaa käyttöön sääntöjä, jotka koskevat lajikkeiden viljely- ja käyttöarvon tutkimista kestävyuden kannalta tavoilla, jotka on mukautettu niiden maatalous- ja ympäristöolosuhteisiin.

- **Toimintatavan valinta**

Ehdotuksen muotona on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus. Muut keinot eivät olisi tarkoituksenmukaisia, koska toimenpiteen tavoitteet voidaan saavuttaa tehokkaimmin koko unionin kattavilla täysin yhdenmukaistetuilla vaatimuksilla, joilla varmistetaan kasvien lisäysaineiston vapaa liikkuvuus.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTIEN TULOKSET

- **Jälkiarvioinnit/toimivuustarkastukset**

Neuvosto pyysi¹⁷ vuonna 2019 komissiota esittämään tutkimuksen¹⁸ unionin vaihtoehtoista kasvien lisäysaineiston tuotantoa ja kaupan pitämistä koskevan voimassa olevan lainsäädännön päivittämiseksi. Tutkimuksen tukena oli ulkoinen tiedonkeruututkimus¹⁹. Tutkimuksessa havaittiin viisi keskeistä voimassa olevan lainsäädännön ongelmaa. Nämä ongelmat ovat seuraavat:

¹⁷ Neuvoston päätös (EU) 2019/1905, annettu 8 päivänä marraskuuta 2019, komission pyytämisestä toimittamaan tutkimus unionin vaihtoehtoista ajantasaistaa kasvien lisäysaineiston tuottamista ja kaupan pitämistä koskeva nykyinen lainsäädäntö, ja ehdotus, mikäli se on tutkimustulosten pohjalta aiheellinen (EUVL L 293, 14.11.2019, s. 105).

¹⁸ Komission yksiköiden valmisteluasiakirja ”Study on the Union’s options to update the existing legislation on the production and marketing of plant reproductive material” (SWD(2021) 90 final).

¹⁹ ICF (2021) Data gathering and analysis to support a Commission study on the Union’s options to update the existing legislation on the production and marketing of plant reproductive material, <https://doi.org/10.2875/406165>.

1. lainsäädännön täytäntöönpano ei ole yhdenmukaista, minkä vuoksi toimijoiden toimintaedellytykset eivät ole tasapuolisia;
2. monimutkaiset ja jäykät menettelyt tekevät päätöksentekoprosessista raskaan;
3. oikeudellisen kehyksen jäykkyys vaikeuttaa Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa ja siihen liittyvissä strategioissa määriteltyjen poliittisten kysymysten käsittelyä;
4. virallista valvontaa koskevan yhdenmukaistetun ja riskiperusteisen kehyksen puuttuminen johtaa virallisen valvonnan epätasapuolisiin toimintaedellytyksiin; ja
5. oikeudellisessa kehyksessä ei ole säännöksiä tieteen ja teknologian kehityksen huomioon ottamiseksi.

Neuvoston vuonna 2019 esittämään pyyntöön sisältyi tarkistuslauseke. Sen nojalla komissiolle annettiin mahdollisuus esittää lainsäädäntöehdotus, jos se olisi tarpeellista edellä mainitun tutkimuksen tulosten perusteella.

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Kasvien lisäysaineistoa koskevaan asetusehdotukseen liittyvään vaikutustenarviointiin sisältyi monenlaisia kuulemisia, jotka kohdistuivat kaikentyyppisiin sidosryhmiin. Käytettyjä kuulemistyyppejä olivat seuraavat: alustava vaikutustenarviointi, julkinen kuuleminen, työryhmät toimivaltaisten kansallisten viranomaisten ja sidosryhmien kanssa sekä kahdenväliset tapaamiset sidosryhmäorganisaatioiden kanssa.

- Alustavaa vaikutustenarviointia koskevaan kuulemiseen saatiin 66 vastausta 16 maasta, ja julkiseen kuulemiseen 2 449 vastausta 29 maasta.
- Alustavaan vaikutustenarviointiin vastanneista 39 ja julkiseen kuulemiseen vastanneista 181 toimitti kannanoton.
- Toimivaltaisilta kansallisilta viranomaisilta ja pk-yrityksiltä kerättiin kohdennetumpaa palautetta, minkä tuloksena saatiin 25 vastausta toimivaltaisilta viranomaisilta ja 251 vastausta pk-yrityksiltä.
- Komission vaikutustenarviointia täydentävään ulkopuolisen konsultin tekemään kohdennettuun kyselyyn saatiin 99 vastausta.
- Lisäksi konsultti teki 43 perusteellista haastattelua ja järjesti kohderyhmätapaamisen, jossa oli kymmenen osallistujaa.

Sidosryhmien kuulemiset osoittivat, että kasvien lisäysaineiston alalla halutaan yleisesti ottaen säilyttää nykyinen sääntelyjärjestelmä ja sen kaksi keskeistä periaatetta, jotka liittyvät lajikkeiden rekisteröintiin (joka perustuu erottuvuuteen, yhtenäisyyteen ja pysyvyyteen) ja tapauksen mukaan viljely- ja käyttöarvoon sekä kasvien lisäysaineiston sertifiointiin. Toimivaltaiset kansalliset viranomaiset ja kaikki siemenalaa edustavat sidosryhmät korostivat, että nykyinen järjestelmä toimii hyvin ja että unionin kasvien lisäysaineiston tuotannonala saa kansainvälistä tunnustusta tuotettujen ja kaupan pidettyjen siementen korkeasta laadusta.

Yksi tarkistuksen päätavoitteista on laajentaa kasvien lisäysaineiston ominaispiirteiden arviointia siten, että otetaan huomioon myös tuotannon kestävyys liittyvät näkökohdat. Kasvinjalostajat ja useimmat toimivaltaiset kansalliset viranomaiset katsoivat, että nykyisetkin viljelykasvilajien viljely- ja

käyttöarvoa koskevat vaatimukset edistävät tätä tavoitetta, koska ne mahdollistavat sellaisten lajikkeiden hyväksymisen, joiden ominaisuuksiin kuuluu taudinvastustuskyky, ravinnetehokkuus, kuivuudenkestävyys ja runsassatoisuus. Sidosryhmät kannattivat, että vihannes-, hedelmäkasvi- ja viiniköynnöslajikkeiden osalta otettaisiin käyttöön vaatimuksia, jotka koskevat näiden ominaisuuksien selvittämistä. Niiden mielestä siihen ei kuitenkaan tulisi käyttää nykyisenlaista viljelykasvilajien viljely- ja käyttöarvon arviointia, koska erityisesti vihanneksia tuottavan kasvien lisäysaineiston käyttötarkoitukset vaihtelevat suuresti. Lähes kaikki vastaajat korostivat, että eri puolilla Eurooppaa vallitsevat erilaiset olosuhteet olisi voitava ottaa joustavasti huomioon.

Kaikki sidosryhmät olivat yhtä mieltä tarpeesta vahvistaa lajikkeiden rekisteröinnin ja kasvien lisäysaineiston sertifiointin perusjärjestelmää koskevia poikkeuksia, jotta voidaan saavuttaa tavoitteet, jotka koskevat kasvigeenivarojen suojelua ja kestäväää käyttöä, luonnonmukaista tuotantoa ja tuotantoa syrjäisillä alueilla. Näkemykset erosivat kuitenkin siinä, miten laajoja tällaisten poikkeusten tulisi olla. Osa halusi sisällyttää poikkeusten piiriin kaiken luontoissuoritusten vaihdon, suojelutoimet ja kasvien lisäysaineiston kaupan pitämisen harrastelijapuutarhureita varten, kun taas toisten mielestä nykyiset poikkeukset riittävät eikä niitä ole tarpeen laajentaa. Useat kansalaisjärjestöt kehottivat panemaan uudessa lainsäädännössä nimenomaisesti täytäntöön viljelijöiden oikeudet sellaisina kuin ne on määritelty elintarvikkeiden ja maatalouden kasvigeenivaroja koskevassa kansainvälisessä sopimuksessa ja YK:n julistuksessa pienviljelijöiden oikeuksista. Täydellistä vapautusta vastustettiin lähinnä kasvien terveyteen, kasvinjalostajanoikeuksien kunnioittamiseen ja epätasa-arvoisen kilpailun välttämiseen liittyvistä syistä ja koska kasvien lisäysaineiston vähimmäislaatu ja jäljitettävyys on tärkeä taata.

Useimmat toimijat olivat yhtä mieltä siitä, että virallista valvontaa koskevien vaatimusten yhdenmukaistaminen on toivottavaa. Siitä ei oltu yksimielisiä, pitäisikö kasvien lisäysaineistoa koskevan lainsäädännön mukainen virallinen valvonta sisällyttää Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/625²⁰ soveltamisalaan, sillä hallinnollisen taakan mahdollinen lisääntyminen epäilytti. Lähes kaikki toimivaltaiset kansalliset viranomaiset ja toimijat vastustivat kasvien lisäysaineiston sertifiointijärjestelmän sisällyttämistä sellaisenaan virallista valvontaa koskevaan asetukseen. Useimmat toimivaltaiset kansalliset viranomaiset ja toimijat katsoivat, että tällainen sisällyttäminen tehostaisi kaupan pitämisen ja tuonnin valvontaa. Useimmat sidosryhmät kaikissa luokissa kehottivat säilyttämään jonkin verran joustavuutta virallisen valvonnan järjestämisessä ja pitämään kustannukset mahdollisimman alhaisina.

²⁰

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/625, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2017, virallisesta valvonnasta ja muista virallisista toimista, jotka suoritetaan elintarvike- ja rehulainsäädännön ja eläinten terveyttä ja hyvinvointia, kasvien terveyttä ja kasvinsuojeluaineita koskevien sääntöjen soveltamisen varmistamiseksi, sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 999/2001, (EY) N:o 396/2005, (EY) N:o 1069/2009, (EY) N:o 1107/2009, (EU) N:o 1151/2012, (EU) N:o 652/2014, (EU) 2016/429 ja (EU) 2016/2031, neuvoston asetusten (EY) N:o 1/2005 ja (EY) N:o 1099/2009 ja neuvoston direktiivien 98/58/EY, 1999/74/EY, 2007/43/EY, 2008/119/EY ja 2008/120/EY muuttamisesta ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 854/2004 ja (EY) N:o 882/2004, neuvoston direktiivien 89/608/ETY, 89/662/ETY, 90/425/ETY, 91/496/ETY, 96/23/EY, 96/93/EY ja 97/78/EY ja neuvoston päätöksen 92/438/ETY kumoamisesta (virallista valvontaa koskeva asetus) (EUVL L 95, 7.4.2017, s. 1).

Useimmat sidosryhmät olivat yhtä mieltä siitä, että biomolekyylietekniikoiden ja digitaalisten ratkaisujen käytöstä voisi olla hyötyä, ja kehottivat luomaan oikeudellisen kehyksen, joka mahdollistaa uusimpien teknologioiden soveltamisen kansainvälisten standardien kehityksen mukaisesti.

Yksityiskohtaisia tietoja sidosryhmien kuulemisista on ehdotetun kasvien lisäysaineistoa koskevan asetuksen vaikutustenarvioinnin 5.2.5 luvussa ja liitteessä 2.

- **Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö**

Komissio palkkasi ulkopuolisen konsultin tekemään taustaselvityksen²¹ vaikutustenarvioinnin tueksi. Konsultti ja sen asiantuntijat tekivät tutkimuksen kaikissa eri vaiheissa tiivistä yhteistyötä komission asianomaisten yksiköiden kanssa.

Konsultti keräsi lisätietoja ja kommentteja asiakirjatutkimuksella, kohdennetulla kyselyllä, kohderyhmätapaamisella, sidosryhmien perusteellisilla haastatteluilta, tapaustutkimuksella, joka koski siementen vaihtoa luontoissuorituksina viljelijöiden välillä, sekä laadullisella vertailevalla analyysillä, joka koski jäsenvaltioiden kokemuksia suojeltavista hedelmäkasvi- ja viiniköynnöslajikkeista. Taustaselvityksessä tarkasteltiin ongelman määrittelyä, EU:n toimien perusteita, politiikkatoimien tavoitteita ja perusskenaariota. Sen jälkeen arvioitiin komission ehdottamien kolmen vaihtoehdon mahdollisia vaikutuksia. Kuhunkin vaihtoehtoon sisältyy variaatioita enintään 19 erityistoimenpiteen osalta.

Taustaselvityksen avulla tarkennettiin toimintavaihtoehtoja ja valittiin niistä parhaaksi arvioitu.

- **Vaikutustenarviointi**

Ehdotus perustuu vaikutustenarviointiin, joka sai sääntelyntarkastelulautakunnalta 17. helmikuuta 2023 myönteisen lausunnon tietyin varauksin.

Tällä ehdotuksella pyritään ratkaisemaan kaksi keskeistä ongelmaa, jotka nykyisessä kasvien lisäysaineistoa koskevassa oikeudellisessa kehyksessä on todettu:

1. Sisämarkkinat eivät ole yhdenmukaiset, mikä käy ilmi erilaisten edellytysten soveltamisessa toimijoihin ja kaupan pidettyyn kasvien lisäysaineistoon eri jäsenvaltioissa. Lainsäädännön eri osa-alueiden täytäntöönpano vaihtelee jäsenvaltioittain, koska i) lainsäädäntö jättää tulkinnanvaraa, ii) jäsenvaltiot yrittävät löytää käytännön ratkaisuja jäykkien säännösten ohittamiseksi ja iii) lainsäädäntö ei ole pysynyt ajan tasalla tieteen ja teknologian uuden kehityksen kanssa.
2. Lainsäädäntö ei ole yhdenmukainen Euroopan vihreän kehityksen ohjelman ja siihen liittyvien strategioiden tavoitteiden kanssa. Nykyisessä lainsäädännössä myös geneettisesti monimuotoisiin lajikkeisiin, siementensuojeluverkostojen toiminnan piiriin kuuluvaan kasvien lisäysaineistoon ja viljelijöiden keskenään vaihtamiin siemeniin sovelletaan lajikkeen rekisteröintiä koskevia vaatimuksia. Tämä on varsin suhteetonta, sillä joskus tällaiset lajikkeet, siemenet ja aineisto eivät voi täyttää näitä vaatimuksia. Lisäksi äärimmäisten sääolojen yleistyminen yhdessä rekisteröitävien uusien lajikkeiden kestävyysominaisuuksien riittämättömän arvioinnin kanssa on lisännyt

²¹ ICF (20223), Study supporting the Impact Assessment for the revision of the plant and forest reproductive material legislation, <https://data.europa.eu/doi/10.2875/4381>.

satovarmuuteen ja siten maatalouselintarviketuotannon häiriönsietokykyyn kohdistuvaa painetta.

Tämän aloitteen yleisenä tavoitteena onkin varmistaa, että kaikentyypisten käyttäjien saatavilla on korkealaatuista ja monipuolista kasvien lisäysaineistoa, joka on mukautettu nykyisiin ja tulevaisuudessa odotettavissa oleviin ilmasto-olosuhteisiin.

Vaikutustendarvioinnissa koottiin analysoitavaksi kaikki mahdolliset toimenpiteet. Perustana käytettiin i) ulkoista tiedonkeruututkimusta, joka tuki komission tutkimusta kasvien lisäysaineistoa koskevan lainsäädännön päivittämistä koskevista unionin vaihtoehdoista, ii) ulkopuolisen konsultin vaikutustendarvioinnin tueksi tekemää taustaselvitystä, iii) monenlaisia sidosryhmien kuulemistoimia, iv) julkista verkkokuulemistä ja v) perusteellisia haastatteluja.

Nämä erilaiset, monimutkaiset ja usein toisiinsa liittyvät toimenpiteet ryhmiteltiin kolmeen toimintavaihtoehtoon, joita kaikkia verrataan skenaarioon, jossa toimintapolitiikkaa ei muuteta. Arvioinnissa tarkasteltiin kolmea vaihtoehtoa. Vaihtoehto 1 tarjosi eniten joustavuutta, kun taas vaihtoehtoon 3 sisältyi eniten yhdenmukaistamista, jotta voitaisiin minimoida erot lainsäädännön täytäntöönpanossa. Vaihtoehdossa 2 pyrittiin löytämään tasapaino joustavuuden ja kattavamman yhdenmukaistamisen välillä, jotta voitaisiin ratkaista tulkintaeroista johtuvia ongelmia.

Kaikkiin vaihtoehtoihin sisältyi yhteisiä elementtejä: i) yksinkertaistetut hallinnolliset menettelyt ja joustavampi päätöksentekoprosessi; ii) luonnonmukaisia ja suojeltavia lajikkeita koskevien sääntöjen yksinkertaistaminen; ja iii) yhdenmukaistaminen kasvinterveyslainsäädännön kanssa.

1. **Vaihtoehto 1 – Suurin joustavuus:** Vaihtoehdossa 1 vahvistettaisiin kasvien lisäysaineiston virallista valvontaa koskevat vähimmäisvaatimukset yhdistämättä niitä virallista valvontaa koskevaan asetukseen. Siinä hyväksyttäisiin suuntaviivat innovatiivisten tuotantoprosessien, biomolekyylietekniikoiden ja digitaalisten ratkaisujen käytölle. Viljelykasvilajien uusien lajikkeiden nykyistä arviointia vahvistettaisiin siltä osin kuin on kyse tuotannon kestävyttä edistävästä ominaisuuksista. Vihannesten ja hedelmäkasvien osalta otettaisiin käyttöön vapaaehtoinen arviointi. Siementensuojeluverkoston toiminta, kasvien lisäysaineiston kaupan pitäminen harrastelijapuutarhureita varten ja sen vaihto luontoissuorituksina viljelijöiden välillä jätettäisiin lainsäädännön soveltamisalan ulkopuolelle.
2. **Vaihtoehto 2 – Joustavuuden ja yhdenmukaistamisen välinen tasapaino (parhaaksi arvioitu vaihtoehto):** Vaihtoehdossa 2 kasvien lisäysaineiston virallinen valvonta sisällytettäisiin virallista valvontaa koskevan asetuksen soveltamisalaan, mutta tuontivalvontaa yksinkertaistettaisiin asianmukaisissa paikoissa unionissa, jotta varmistettaisiin nykyisten sääntöjen kohdennetumpi ja tehokkaampi täytäntöönpano. Siinä lainsäädäntöön sisällytettäisiin innovatiivisten tuotantoprosessien, biomolekyylietekniikoiden ja digitaalisten ratkaisujen käytön peruserätykset. Kaikkiin viljelykasviryhmiiin kuuluvien uusien lajikkeiden arvioinnissa olisi tarkasteltava tuotannon kestävyttä edistäviä ominaisuuksia, mutta jäsenvaltioille annettaisiin joustovaraa panna nämä arviointivaatimukset täytäntöön omiin maatalous- ja ympäristöolosuhteisiinsa soveltuvalla tavalla. Siementensuojeluverkoston

toimintaan, kasvien lisäysaineiston kaupan pitämiseen harrastelijapuutarhureita varten ja sen vaihtoon luontoissuorituksina viljelijöiden välillä sovellettaisiin kevyempiä sääntöjä, jotta kasvien lisäysaineiston geneettistä monimuotoisuutta voitaisiin lisätä sen vähimmäislaadusta tinkimättä.

- Vaihtoehto 3 – Suurin yhdenmukaistaminen:** Vaihtoehdossa 3 kasvien lisäysaineiston / metsänviljelyaineiston virallinen valvonta sisällytettäisiin virallista valvontaa koskevan asetuksen soveltamisalaan ja rajatarkastusasemilla tehtäisiin tiukemmat tuontitarkastukset, mikä edellyttäisi erityisiä tuontiasiakirjoja täytäntöönpanon vahvistamiseksi ja yhdenmukaistamiseksi kokonaisuudessaan. Lainsäädäntöön sisällytettäisiin innovatiivisten tuotantoprosessien, biomolekyylietekniikoiden ja digitaalisten ratkaisujen käyttöä koskevat yksityiskohtaiset ja sitovat säännöt. Kaikkiin viljelykasviryhmiin kuuluvien uusien lajikkeiden arvioinnissa olisi tarkasteltava tuotannon kestävyyttä edistäviä ominaisuuksia kaikkiin jäsenvaltioihin sovellettavien yksityiskohtaisten ja yhdenmukaistettujen vaatimusten ja menetelmien mukaisesti. Siementensuojeluverkoston toimintaan, kasvien lisäysaineiston kaupan pitämiseen harrastelijapuutarhureita varten ja sen vaihtoon luontoissuorituksina viljelijöiden välillä sovellettaisiin kasvien lisäysaineistoa koskevan lainsäädännön yleisiä vaatimuksia, jotta säännöt olisivat yhdenmukaiset kaikkien markkinasegmenttien osalta.

Vaikutustenarvioinnin tulosten perusteella komissio päätteli, että vaihtoehto 2 on paras vaihtoehto, jotta voidaan tehokkaasti ja johdonmukaisesti saavuttaa kaikki kasvien lisäysaineistoa koskevan lainsäädännön tarkistamisen tavoitteet.

Parhaaksi arvioidun vaihtoehdon myötä toimijat ja toimivaltaiset kansalliset viranomaiset saavat useita tehokkuushyötyjä: i) enemmän mahdollisuuksia toimijoille toteuttaa toimia virallisessa valvonnassa, ii) yhdenmukaistaminen kasvinterveyslainsäädännön kanssa, iii) riskiperusteisen virallisen valvonnan käyttöönotto ja iv) mahdollisuus käyttää biomolekyylietekniikoita ja digitaalisia ratkaisuja lajikkeiden rekisteröintijärjestelmissä ja kasvien lisäysaineiston sertifiointijärjestelmissä. Entistä tiukemmat pakolliset kestävyysvaatimukset ja toisaalta joustavuus paikallisten maatalous- ja ympäristöolosuhteiden huomioon ottamiseksi edistävät maatalouselintarvikkeiden tuotannon kestävyttä ja ruokaturvaa, sillä muuttuviin maatalous- ja ilmasto-oloihin paremmin soveltuvien lajikkeiden satovarmuus on parempi.

Parhaaksi arvioitu vaihtoehto aiheuttaa toimijoille ja toimivaltaisille kansallisille viranomaisille huomattavia taloudellisia kustannuksia, koska tarvitaan lisäinvestointeja vihannes- ja hedelmälaajikkeiden kestävyttä koskevien lisäarviointien tekemiseksi. Ne ovat kuitenkin oikeassa suhteessa tavoitteisiin ja kompensoituvat keskipitkällä aikavälillä maatalouselintarviketuotannon kestävyden parantumisesta saatavien hyötyjen ansiosta. Kustannuksia kompensoi myös ilmastonmuutokseen sopeutumisesta saatava hyöty, kun esimerkiksi luonnonvarojen käyttö vähenee tai satovarmuus paranee. Muut toimenpiteet eivät aiheuta toimijoille uusia velvoitteita, vaan tarjoavat niille uusia tapoja päästä markkinoille ja kevennyksiä markkinoille pääsyn edellytyksiin.

- **Sääntelyn toimivuus ja yksinkertaistaminen**

Ehdotuksella otetaan käyttöön yksinkertaisempi ja kevyempi sääntelyjärjestelmä etenkin siltä osin kuin on kyse kasvien lisäysaineiston kaupan pitämisestä

harrastelijapuutarhureita varten ja sen käytöstä kasvigeenivarojen suojelun ja kestäväen käytön edistämiseksi.

Ehdotuksessa annetaan ammattimaisille toimijoille mahdollisuus suorittaa halutessaan kasvien lisäysaineiston sertifiointi itse toimivaltaisten viranomaisten virallisessa valvonnassa. Se tarjoaa myös mahdollisuuden tehdä lajikkeiden viljely- ja käyttöarvoa kestävyuden kannalta koskevat tekniset tutkimukset jalostajien tiloissa toimivaltaisen viranomaisen virallisessa valvonnassa. Molemmat näistä vaihtoehdoista tarjoavat ammattimaisille toimijoille enemmän joustavuutta ja vaihtoehtoja liiketoimintansa suunnitteluun.

Ehdotuksessa otetaan käyttöön kevyemmät ja mukautetut säännöt seuraavien osalta:

- a) luonnonmukaisten ja suojeltavien lajikkeiden markkinoille pääsy;
- b) loppukäyttäjille (kuten harrastelijapuutarhureille) tarkoitettu kasvien lisäysaineisto;
- c) yksinomaan tietyille geenipankeille, organisaatioille ja verkostoille tarkoitettu ja niiden säilyttämä kasvien lisäysaineisto;
- d) viljelijöiden välillä luontoissuorituksina vaihdetut siemenet.

Monia menettelyjä yksinkertaistetaan. Kaikki yksinkertaistamistoimenpiteet hyödyttävät huomattavaa määrää pk- ja mikroyrityksiä, jotka muodostavat valtaosan alan liiketoiminnasta. Lisäksi ehdotuksen soveltamisalan ulkopuolelle jätetään kokonaan kasvien lisäysaineisto, jota myydään tai siirretään muulla tavalla, joko ilmaiseksi tai maksua vastaan, henkilöiden välillä niiden omaan yksityiseen käyttöön ja kyseisten henkilöiden kaupallisen toiminnan ulkopuolella, sekä kasvien lisäysaineisto, jota käytetään yksinomaan viralliseen testaukseen, jalostukseen, tarkastuksiin, näyttelyihin tai tieteellisiin tarkoituksiin. Ehdotuksessa otetaan käyttöön uusia toimenpiteitä, jotka koskevat kasvien lisäysaineiston alan digitalisointia, sekä biomolekyyli-tekniikoita koskevia sääntöjä. Näin pyritään lisäämään lajikerekisteröinnin ja kasvien lisäysaineiston sertifiointin vaikuttavuutta ja tehokkuutta.

- **Perusoikeudet**

Ehdotetussa asetuksessa noudatetaan kaikkia Euroopan unionin perusoikeuskirjan määräyksiä erityisesti vahvistamalla säännöt, joilla pyritään elinkeinovapautteen, syrjinnän välttämiseen, kuluttajansuojaan ja ympäristönsuojeluun.

4. **TALOUSARVIOVAIKUTUKSET**

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia talousarvioon.

5. **LISÄTIEDOT**

- **Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt**

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viimeistään viiden vuoden kuluttua tämän asetuksen soveltamis päivästä ja sen jälkeen joka viides vuosi kertomus monista tähän asetukseen liittyvistä seikoista ja erityisesti kasvigeenivarojen suojelun ja kestäväen käytön edistämiseen, maatalousluonnon monimuotoisuuteen ja pientuottajia koskeviin yksinkertaistettuihin menettelyihin tähtäävien poikkeusten ja toimien käytöstä. Tämä on tarpeen, jotta voidaan arvioida näiden uusien toimien

tehokkuutta ja selvittää, tarvitaanko parannuksia. Raportointi koskisi erityisesti seuraavia seikkoja:

- sertifioidun ja vakioaineistosta ja -siemenistä koostuvan kasvien lisäysaineiston määrät sekä niiden tuotantoon käytetyt pinta-alat vuosi- ja lajikohtaisesti sekä määrät ja pinta-alat, jotka on käytetty luonnonmukaiseen tuotantoon soveltuviin luonnonmukaisiin lajikkeisiin;
- kaupan pidetyn monimuotoisesta aineistosta koostuvan kasvien lisäysaineiston määrät ja niiden tuotantoon käytetyt pinta-alat vuosi- ja lajikohtaisesti;
- kaupan pidetyn suojeltaviin lajikkeisiin kuuluvan kasvien lisäysaineiston määrät vuosi- ja lajikohtaisesti;
- niiden ammattimaisten toimijoiden lukumäärä, jotka käyttävät poikkeuksia, jotka koskevat kasvien lisäysaineiston pitämistä kaupan loppukäyttäjää varten, sekä asianomaiset lajit ja kasvien lisäysaineiston kokonaismäärät lajeittain;
- niiden geenipankkien, organisaatioiden ja verkostojen lukumäärä, joiden toimintasäännössä tai muuten ilmoitettu tavoite on kasvigeenivarojen säilyttäminen, sekä kyseessä olevat lajit;
- viljelijöiden välillä luontoissuorituksina vaihdettujen siementen lajikohtaiset määrät;
- uusien lajikkeiden jalostamiseen liittyviin kokeisiin tarkoitetun kasvien lisäysaineiston lajikohtaiset määrät;
- tilapäisten saatavuusvaikeuksien tapauksessa käytettävän kasvien lisäysaineiston määrät suvuittain ja lajeittain;
- kolmansista maista tuodun kasvien lisäysaineiston suku- ja lajikohtaiset määrät;
- jäsenvaltion alueelle sijoittautuneiden ammattimaisten toimijoiden lukumäärä.

- **Selittävät asiakirjat (direktiivien osalta)**

Ei sovelleta

- **Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

i) Soveltamisala

Ehdotetulla asetuksella korvataan kymmenen kasvien lisäysaineiston kaupan pitämistä koskevaa direktiiviä. Sitä sovelletaan tiettyihin viljelykasvi-, vihannes-, hedelmäkasvi- ja viiniköynnöslajeihin, joilla on unionille erityisen suuri taloudellinen ja yhteiskunnallinen merkitys (esim. ruokaturvan kannalta).

Se ei kata metsänviljelyaineistoa, jota säännellään tällä hetkellä neuvoston direktiivillä 1999/105/EY. On esitetty erillinen ehdotus kyseisen direktiivin korvaamisesta uudella Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella.

Ehdotus ei kata myöskään koristekasvien lisäysaineistoa.

Sen ulkopuolelle jätetään myös kolmansiin maihin vietävä kasvien lisäysaineisto.

ii) Tuotantoa ja kaupan pitämistä koskevat vaatimukset

Ehdotetussa asetuksessa säilytetään kasvien lisäysaineiston kaupan pitämistä koskevien direktiivien kaksi keskeistä periaatetta eli lajikkeiden rekisteröinti ja kasvien lisäysaineiston yksittäisten erien sertifiointi.

Ehdotuksessa otetaan käyttöön yleissääntö, jonka mukaan kasvien lisäysaineistoa saa tuottaa ja pitää kaupan vain, jos se kuuluu kansallisiin lajikerekistereihin rekisteröityihin lajikkeisiin ja johonkin seuraavista ennalta määritellyistä luokista: esiperus-, perus-, sertifioidut tai vakioaineistot tai -siemenet. Siinä säädetään myös monimuotoisen aineiston, joka ei ole lajike tai lajikkeiden seos, sekä kloonien, valikoitujen kloonien, monen kloonin yhdistelmien ja polyklonaalisen kasvien lisäysaineiston rekisteröinnistä.

Kasvien lisäysaineistoa on tuotettava ja pidettävä kaupan esiperus-, perus-, sertifioituina ja vakiosiemennä tai -aineistoina kyseisiin luokkiin ja asianomaisiin lajeihin sovellettavien kansainvälisten standardien mukaisesti. Näihin standardeihin olisi sisällyttävä taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) lajikkeiden sertifiointia tai valvontaa kansainvälisessä siemenkaupassa koskevien järjestelmien²², jäljempänä 'OECD:n siemenjärjestelmät', säännöt ja säännökset, YK:n Euroopan talouskomission (UNECE) siemenperunastandardit ja kansainvälisen siementestausjärjestön (ISTA) siemeniin liittyvää näytteenottoa ja testausta koskevat säännöt.

Toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkastuksilla, näytteenotolla ja testauksella vahvistettava, että kasvien lisäysaineisto täyttää esiperus-, perus- tai sertifioitujen siementen tai -aineistojen luokkia koskevat vaatimukset, jäljempänä 'virallinen sertifiointi', ja se olisi osoitettava virallisella etiketillä. Ehdotuksessa esitetään luettelo lajeista, joiden siemeniä saa tuottaa ja pitää kaupan ainoastaan esiperus-, perus- tai sertifioituina siemennä. Tämä vastaa kasvien lisäysaineiston kaupan pitämistä koskevien direktiivien nykyisiä sääntöjä ja asiaankuuluvia kansainvälisiä standardeja. Lisäksi vahvistetaan kevyemmät säännöt vakiosiemennille ja -aineistolle tiettyjen luokkien osalta.

Osana sertifiointijärjestelmän nykyaikaistamista vastuuta siirretään ammattimaisille toimijoille. Ehdotuksen mukaan toimivaltainen viranomaisen voi antaa ammattimaisille toimijoille luvan i) suorittaa kasvien lisäysaineiston sertifiointi, jäljempänä 'virallisessa valvonnassa suoritettu sertifiointi', ja ii) painaa virallinen etiketti.

Ehdotuksella otetaan käyttöön kasvien lisäysaineiston merkintöjä, pakkaamista, sinetöimistä ja eriä koskevia sääntöjä. Ne perustuvat suurelta osin OECD:n siemenjärjestelmän sääntöihin ja säännöksiin sekä kasvien lisäysaineiston kaupan pitämistä koskevien direktiivien täytäntöönpanosta saatuun kokemukseen.

Siemenlajikkeita saa tuottaa ja pitää kaupan seoksina, joissa on yhden siemenlajikkeen lisäksi muita samaan sukuun tai lajiin taikka muuhun tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvaan sukuun tai lajiin kuuluvia siemeniä. Jäsenvaltioilla on kuitenkin mahdollisuus sallia tämän asetuksen soveltamisalaan kulumattomia siemeniä sisältävien siemenseosten tuotanto ja

²² Päätös lajikkeiden sertifiointia tai valvontaa kansainvälisessä siemenkaupassa koskevien OECD:n järjestelmien tarkistamisesta [[OECD/LEGAL/0308](#)], jäljempänä 'OECD:n siemenjärjestelmät'.

kaupan pitäminen, kun tarkoituksena on geenivarojen suojeleminen ja luonnonympäristön säilyttäminen.

Yksittäisten siemenerien lajiketunnistettavuus ja -puhtaus todennetaan verranneruutukokeilla. Lajiketunnistettavuuden ja -puhtauden todentamisessa voidaan käyttää biomolekyylylitestejä.

iii) Poikkeukset

Ehdotuksessa otetaan tiettyjen toimintojen, kasvien lisäysaineistojen ja lajikkeiden osalta käyttöön joustava lähestymistapa. Näissä tapauksissa sovelletaan väljempää vaatimuksia, jotka perustuvat kasvien lisäysaineiston kaupan pitämistä koskevista direktiiveistä saatuihin kokemuksiin, kansainvälisiin standardeihin ja erityisesti tarpeeseen tukea maatalousluonnon monimuotoisuutta ja geenivarojen suojelua.

Tätä varten ehdotuksessa säädetään väljemmistä säännöistä, jotka koskevat suojeltavia lajikkeita, monimuotoista aineistoa, loppukäyttäjille (kuten harrastelijapuutarhureille) myytävää kasvien lisäysaineistoa, geenipankkeja, organisaatioita ja verkostoja varten ja niiden välillä kaupan pidettävää kasvien lisäysaineistoa sekä viljelijöiden välillä luontoissuorituksina vaihdettuja siemeniä.

Ehdotuksessa vahvistetaan lisäksi poikkeuksia, jotka koskevat i) kasvien lisäysaineiston kaupan pitämistä jalostajia varten uusien lajikkeiden kehittämiseksi, ii) toistaiseksi rekisteröimättömiin lajikkeisiin kuuluvaa kasvien lisäysaineistoa, jota käytetään kasvien lisäysaineiston lisäämiseen tai kokeisiin, iii) kasvien lisäysaineistoa silloin, kun sen saatavuudessa on tilapäisiä vaikeuksia, ja iv) siemeniä, joita ei ole vielä lopullisesti sertifioitu. Siinä säädetään myös kiireellisiä toimenpiteitä ja määräaikaista kokeita koskevista poikkeuksista.

iv) Tuonti

Kasvien lisäysaineiston tuonti kolmansista maista sallitaan vain, jos arvioinnissa todetaan, että tällainen kasvien lisäysaineisto täyttää vaatimukset, jotka vastaavat unionissa tuotettuun ja kaupan pidettyyn kasvien lisäysaineistoon sovellettavia vaatimuksia. Tällainen arviointi tehdään kolmannen maan toimittamien tietojen ja sen asiaankuuluvan lainsäädännön perusteellisen tarkastelun perusteella. Mikäli kyseisessä kolmannessa maassa suoritettava auditointi katsotaan tarpeelliseksi, arvioinnin olisi perustuttava lisäksi tällaisen komission suorittaman auditoinnin tyydyttävään tulokseen.

v) Ammattimaiset toimijat

Yksinkertaistamisen vuoksi ammattimaiset toimijat on merkittävä rekistereihin, joita pidetään yllä ja päivitetään asetuksen (EU) 2016/2031 mukaisesti, koska ne kuuluvat jo hyvin suurelta osin kyseisessä asetuksessa tarkoitetun soveltamisalan piiriin. Ammattimaisten toimijoiden on täytettävä tietyt perusvaatimukset sen varmistamiseksi, että niillä on asianmukainen tietämys valvonnassaan olevasta kasvien lisäysaineistosta ja että ne käsittelevät sitä asianmukaisesti. Ammattimaisten toimijoiden välillä kaupan pidettävään kasvien lisäysaineistoon sovelletaan jäljitettävyyksivaatimuksia.

vi) Lajikkeiden rekisteröinti

Ehdotuksessa esitetään yleissääntö, jonka mukaan kasvien lisäysaineiston on kuuluttava rekisteröityihin lajikkeisiin. Lisäksi siinä vahvistetaan näiden lajikkeiden rekisteröintimenettely ja -edellytykset.

Ehdotuksessa säädetään, että lajike on sisällytettävä vähintään yhteen kansalliseen lajikerekisteriin. Tämän vaatimuksen täyttyminen riittää siihen, että lajiketta voidaan välittömästi pitää kaupan kaikkialla EU:ssa. Kyseinen lajike lisätään myös unionin lajikerekisteriin käyttäen EU:n kasvilajikeportaalia, joka tarjoaa kokonaiskuvan kaikista lajikkeista, joita saa pitää kaupan.

Lajikkeet rekisteröidään kahteen luokkaan:

- i) lajikkeet, joilla on virallinen kuvaus ja joille on tehty erottuvuutta, yhtenäisyyttä ja pysyvyyttä koskeva testi; ja
- ii) suojeltavat lajikkeet, joilla on virallisesti tunnustettu kuvaus, joiden osalta erottuvuutta, yhtenäisyyttä ja pysyvyyttä ei tarvitse testata ja joiden kaupan pitämiseen sovelletaan väljempää vaatimuksia.

Lajikkeille, joiden erottuvuus, yhtenäisyys ja pysyvyys testataan, (virallinen kuvaus) tehdään myös niiden viljely- ja käyttöarvoa kestävyyskannalta koskeva testi. Ehdotetulla asetuksella laajennetaan viljely- ja käyttöarvoa kestävyyskannalta koskevan arvioinnin soveltamisalaa viljelykasveista (nykyisten kasvien lisäysaineistoa koskevien direktiivien soveltamisala) myös vihanneksiin ja hedelmälajeihin, jotta lähestymistapa olisi kattavampi ja kestävämpi koko kasvien lisäysaineiston alalla. Jotta kyseiset lajikkeet voidaan rekisteröidä, niiden olisi oltava seuraavien tekijöiden osalta kokonaisuudessaan parempia kuin saman suvun tai lajin muut lajikkeet:

- satoisuus, mukaan lukien satovarmuus ja satoisuus vähän tuotantopanoksia sisältävissä olosuhteissa;
- bioottisen stressin sietokyky/vastustuskyky, mukaan lukien sukkulamatojen, sienten, bakteerien, virusten, hyönteisten tai muiden tuhoojien aiheuttamat kasvitaudit;
- abioottisen stressin sietokyky/vastustuskyky, mukaan lukien ilmastonmuutokseen sopeutuminen;
- luonnonvarojen, kuten veden ja ravinteiden, tehokkaampi käyttö;
- ulkopuolisten tuotantopanosten, kuten kasvinsuojeluaineiden ja lannoitteiden, vähentynyt tarve;
- ominaisuudet, jotka parantavat kestävyttä varastoinnin, käsittelyn ja jakelun aikana;
- laatu- tai ravitsemukselliset ominaisuudet.

Nämä tekijät ovat tärkeitä sen varmistamiseksi, että uudet lajikkeet edistävät kestävästä maataloustuotannosta, joka palvelee taloudellisia, ympäristöön liittyviä ja laajempia yhteiskunnallisia tarpeita.

Erottuvuutta, yhtenäisyyttä ja pysyvyyttä koskevan testauksen suuren merkityksen vuoksi sen suorittaa aina toimivaltainen viranomaisorganisaatio. Testauksessa käytettävät tilat auditoi alan hyvin tunteva yhteisön kasvilajikevirasto (CPVO).

Viljely- ja käyttöarvoa kestävyiden kannalta koskevia testejä voivat kuitenkin tehdä myös ammattimaiset toimijat toimivaltaisten viranomaisten virallisessa valvonnassa. Tämä on perusteltua, koska kyseisten testien soveltamisalaa laajennetaan useampiin lajeihin ja testauspaikkojen saatavuus on tärkeä varmistaa. Toimivaltaiset viranomaiset suorittavat ammattimaisten toimijoiden käyttämien tilojen auditoinnin.

Lajikkeiden, joille on myönnetty kasvinjalostajanoikeus neuvoston asetuksen (EY) N:o 2100/94 tai jonkin jäsenvaltion lainsäädännön nojalla, katsotaan olevan erottuvia, yhtenäisiä ja pysyviä, ja niillä katsotaan olevan sopiva lajikenimi ehdotetun asetuksen soveltamista varten. Toimivaltaiset viranomaiset voivat käyttää myös muiden jäsenvaltioiden viranomaisten tekemiä erottuvuutta, yhtenäisyyttä ja pysyvyyttä koskevia testejä ja viljely- ja käyttöarvoa kestävyiden kannalta koskevia testejä lajikkeen rekisteröimiseksi omiin kansallisiin rekistereihinsä.

Ehdotuksessa vahvistetaan säännöt, jotka koskevat lajikerokisteröintihakemusten jättämistä, sisältöä, niiden muodollista tutkimista ja toimittamispäivää, teknisiä tutkimuksia ja niiden järjestelyjä, teknistä tutkimusta koskevia lisä sääntöjä, luottamuksellisuutta, väliaikaista tutkimusraporttia ja väliaikaista virallista kuvausta, tutkimusraporttia ja lopullista virallista kuvausta, lajikenimen tutkimista ja päätöstä lajikkeen rekisteröinnistä kansalliseen lajikerokisteriin.

Lajikkeen rekisteröintikausi on kymmenen vuotta, jotta voidaan edistää innovointia ja kyseisten lajikkeiden korvaamista uusilla. Hedelmäkasvilajikkeiden ja viiniköynnöksen lisäysaineiston osalta rekisteröintikausi on 30 vuotta, sillä tällaisten lajien tuotantojakson loppuun saattamiseen kuluu pidempi aika. Rekisteröintikausi on uusittavissa.

Ehdotuksessa vahvistetaan rekisteröityjen lajikkeiden ylläpitoa, dokumentointia ja näytteenottoa koskevat säännöt, joilla varmistetaan niiden tunnistettavuus ja tehokas valvonta koko niiden rekisteröintikauden ajan.

vii) Unionin muiden säädösten muuttaminen ja loppusäännökset

Ehdotettuun asetukseen sisältyy Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/2031 muuttaminen²³ selventämällä, että säänneltyjä muita kuin unionikaranteenituhoojia säännellään yksinomaan kyseisellä asetuksella. Lisäksi siinä otetaan käyttöön mahdollisuus yhdistää tuodun kasvien lisäysaineiston OECD:n etiketti ja kasvipassi yhtenäisessä muodossa.

Lisäksi ehdotuksella muutetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2017/625 siten, että kasvien lisäysaineistoa koskevat säännöt sisällytetään virallista valvontaa koskevan unionin lainsäädännön soveltamisalaa. Virallisen valvonnan perussääntöjä ja -periaatteita sovelletaan myös kasvien lisäysaineiston tuotantoon ja kaupan pitämiseen, mukaan lukien viranomaisten toimivaltaa, tehtävien siirtoa ja sertifiointia koskevat säännöt ja periaatteet.

²³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2016/2031, annettu 26 päivänä lokakuuta 2016, kasvintuhoojien vastaisista suojaustoimenpiteistä, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EU) N:o 228/2013, (EU) N:o 652/2014 ja (EU) N:o 1143/2014 muuttamisesta sekä neuvoston direktiivien 69/464/ETY, 74/647/ETY, 93/85/ETY, 98/57/EY, 2000/29/EY, 2006/91/EY ja 2007/33/EY kumoamisesta (EUVL L 317, 23.11.2016, s. 4).

Komissiolle siirretään valta antaa tarvittaessa erityissääntöjä kasvien lisäysaineiston kaupan pitämisen ja ammattimaisten toimijoiden virallista valvontaa varten. Tuontiin sovelletaan yleisiä sääntöjä riskiperusteisesti.

Ehdotetulla asetuksella muutetaan myös luonnonmukaisesta tuotannosta annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2018/848²⁴ siinä esitettyjen ”kasvien lisäysaineiston” ja ”luonnonmukaisen monimuotoisen aineiston” määritelmien päivittämiseksi. Samalla varmistetaan, että kaikki monimuotoisesta aineistosta koostuvaa kasvien lisäysaineistoa koskevat säännöt niin luonnonmukaisen kuin muunkin monimuotoisen aineiston osalta vahvistetaan yksinomaan ehdotetussa asetuksessa.

Ehdotettua asetusta aletaan soveltaa kolmen vuoden kuluttua sen voimaantulosta, jotta toimivaltaisilla viranomaisilla ja ammattimaisilla toimijoilla olisi riittävästi aikaa mukautua uusiin säännöksiin. Näin annetaan myös komissiolle aikaa hyväksyä tarvittavat delegoidut säädökset ja täytäntöönpanosäädökset. Uusien hedelmäkasvi- ja vihanneslajikkeiden viljely- ja käyttöarvon testausta kestävyiden kannalta koskevien uusien vaatimusten soveltamiselle asetetaan sen lisäksi ylimääräinen kahden vuoden siirtymäaikaa.

²⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2018/848, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 kumoamisesta (EUVL L 150, 14.6.2018, s. 1).

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

kasvien lisäysaineiston tuotannosta ja kaupan pitämisestä unionissa, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EU) 2016/2031, (EU) 2017/625 ja (EU) 2018/848 muuttamisesta sekä neuvoston direktiivien 66/401/ETY, 66/402/ETY, 68/193/ETY, 2002/53/EY, 2002/54/EY, 2002/55/EY, 2002/56/EY, 2002/57/EY, 2008/72/EY ja 2008/90/EY kumoamisesta (kasvien lisäysaineistoa koskeva asetus)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹,,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Säännöt, jotka koskevat kasvien lisäysaineiston tuotantoa ja kaupan pitämistä viljelykasvien, vihannesten, viiniköynnösten ja hedelmäkasvien osalta, on vahvistettu unionin tasolla 1960-luvulta lähtien. Kasvien lisäysaineiston tuotantoa ja kaupan pitämistä unionin alueella säännellään neuvoston direktiiveillä 66/401/ETY⁽²⁾; 66/402/ETY⁽³⁾; 68/193/ETY⁽⁴⁾; 2002/53/EY⁽⁵⁾; 2002/54/EY⁽⁶⁾; 2002/55/EY⁽⁷⁾; 2002/56/EY⁽⁸⁾; 2002/57/EY⁽⁹⁾; 2008/72/EY⁽¹⁰⁾ ja 2008/90/EY⁽¹¹⁾, jäljempänä

¹ Ei vielä julkaistu.

² Neuvoston direktiivi 66/401/ETY, annettu 14 päivänä kesäkuuta 1966, rehukasvien siementen pitämisestä kaupan (EYVL 125, 11.7.1966, s. 2298).

³ Neuvoston direktiivi 66/402/ETY, annettu 14 päivänä kesäkuuta 1966, viljakasvien siementen pitämisestä kaupan (EYVL 125, 11.7.1966, s. 2309).

⁴ Neuvoston direktiivi 68/193/ETY, annettu 9 päivänä huhtikuuta 1968, viiniköynnöksen kasvullisen lisäysaineiston pitämisestä kaupan (EYVL L 93, 17.4.1968, s. 15).

⁵ Neuvoston direktiivi 2002/53/EY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002, viljelykasvilajien yleisestä lajikeluettelosta (EYVL L 193, 20.7.2002, s. 1).

⁶ Neuvoston direktiivi 2002/54/EY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002, juurikkaiden siementen pitämisestä kaupan (EYVL L 193, 20.7.2002, s. 12).

⁷ Neuvoston direktiivi 2002/55/EY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002, vihannesten siementen pitämisestä kaupan (EYVL L 193, 20.7.2002, s. 33).

⁸ Neuvoston direktiivi 2002/56/EY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002, siemenperunoiden pitämisestä kaupan (EYVL L 193, 20.7.2002, s. 60).

⁹ Neuvoston direktiivi 2002/57/EY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002, öljy- ja kuitukasvien siementen pitämisestä kaupan (EYVL L 193, 20.7.2002, s. 74).

'kasvien lisäysaineiston kaupan pitämistä koskevat direktiivit'. Nämä säädökset ovat muodostaneet kasvien lisäysaineiston tuotannon ja kaupan pitämisen oikeudellisen kehyksen, minkä vuoksi niillä on ollut suuri merkitys kasvien lisäysaineiston sisämarkkinoiden luomiselle unionissa.

- (2) Komission vuosina 2013 ja 2023 tekemät vaikutustenarvioinnit vahvistivat, että kyseisillä direktiiveillä on ollut merkittävä vaikutus kasvien lisäysaineiston vapaaseen liikkuvuuteen, saatavuuteen ja korkeaan laatuun unionin markkinoilla ja että ne ovat siten helpottaneet kasvien lisäysaineiston kauppaa unionissa.
- (3) Kasvien lisäysaineiston tuotantoa ja kaupan pitämistä koskevat säännöt on kuitenkin mukautettava maatalous- ja puutarhatuotantotekniikoiden ja kasvinjalostuksen alalla tapahtuneeseen tieteen ja tekniikan kehitykseen. Lisäksi lainsäädäntöä on päivitettävä kansainvälisissä standardeissa tapahtuneiden muutosten ja kasvien lisäysaineistoa koskevien direktiivien soveltamisesta saatujen kokemusten perusteella. Sääntöjä on selkeytettävä yhdenmukaisemman täytäntöönpanon helpottamiseksi. Sen vuoksi kasvien lisäysaineiston kaupan pitämistä koskevat direktiivit olisi korvattava yhdellä kasvien lisäysaineiston tuotantoa ja kaupan pitämistä unionissa koskevalla asetuksella.
- (4) Kasvien lisäysaineisto on kasvintuotannon lähtöaineisto unionissa. Sillä onkin ratkaiseva merkitys elintarvike- ja rehukäyttöön tarkoitetun raaka-aineen tuotannon ja kasvivarojen tehokkaan käytön kannalta. Se edistää osaltaan ympäristönsuojelua sekä ruokaketjun ja -huollon laatua koko unionissa. Kasvien lisäysaineiston saatavuus, laatu ja monimuotoisuus vaikuttaakin olevan äärimmäisen tärkeää Pellolta pöytään -strategiassa¹² edellytetyn kestäviin elintarvikejärjestelmiin siirtymisen samoin kuin maatalouden, puutarhaviljelyn, ympäristönsuojelun, ilmastonmuutoksen hillitsemisen ja siihen sopeutumisen, ruoka- ja rehurvan ja koko talouden kannalta.
- (5) Jotta siirtyminen kestäviin elintarvikejärjestelmiin onnistuisi, unionin lainsäädännössä olisi otettava huomioon, että on tärkeää varmistaa kasvien lisäysaineiston tuotannon mukautuminen muuttuviin maatalous-, puutarhaviljely- ja ympäristöoloihin, vastata ilmastonmuutoksesta johtuviin haasteisiin, suojella ja ennallistaa luonnon monimuotoisuutta sekä vastata viljelijöiden ja kuluttajien kasvaviin kasvien lisäysaineiston laatua ja kestävyttä koskeviin odotuksiin.
- (6) Tämän asetuksen soveltamisalan olisi katettava ainoastaan tiettyihin taloudellisesti ja yhteiskunnallisesti merkittävimpiin sukuihin ja lajeihin kuuluva kasvien lisäysaineisto. Tätä merkitystä olisi arvioitava sen mukaan, miten merkittävä tällaisten sukujen ja lajien tuotantoalue ja arvo unionissa on, mikä merkitys niillä on unionin elintarvike- ja rehuotannon turvaamisen kannalta ja pidetäänkö niitä kaupan vähintään kahdessa jäsenvaltiossa. Tuotantoalueen ja arvon arviointiin voi liittyä monenlaisia teknisiä näkökohtia. Olosuhteista riippuen niiden laskennassa voidaan käyttää sellaisia tekijöitä kuin tuottavan maan kokonaiskoko useilla unionin eri alueilla, kasvien lisäysaineiston markkina-arvo tietyillä aloilla tai kyseisiin lajeihin kohdistuva kysyntä viljelijöiden, loppukäyttäjien ja alan toimijoiden parissa.

¹⁰ Neuvoston direktiivi 2008/72/EY, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2008, vihannesten lisäys- ja taimiaineiston, lukuun ottamatta siemeniä, pitämisestä kaupan (EUVL L 205, 1.8.2008, s. 28).

¹¹ Neuvoston direktiivi 2008/90/EY, annettu 29 päivänä syyskuuta 2008, hedelmäntuotantoon tarkoitettujen hedelmäkasvien ja niiden lisäysaineiston pitämisestä kaupan (EUVL L 267, 8.10.2008, s. 8).

¹² Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle – *Pellolta pöytään -strategia oikeudenmukaista, terveyttä edistävää ja ympäristöä säästävää elintarvikejärjestelmää varten* (COM(2020) 381 final).

- (7) Kyseiset suvut ja lajit olisi lueteltava ja luokiteltava käyttötarkoituksensa mukaan eli viljelykasveiksi, vihanneksiksi, hedelmäkasveiksi tai viiniköynnöksiksi. Luokittelu on tarpeen oikeasuhteisen lähestymistavan varmistamiseksi, koska joitain lajeja tarvitaan vain tiettyihin käyttötarkoituksiin.
- (8) Lisäksi joillakin lajikkeilla voi olla ominaisuuksia, joilla voi tietyissä olosuhteissa viljeltäessä olla epätoivottuja maataloudellisia vaikutuksia, jotka vaarantaisivat asetuksen tavoitteen edistää maataloustuotannon kestävyyttä. Tämä tavoite voidaan saavuttaa vain, jos tällaisiin lajikkeisiin sovelletaan asianmukaisia viljelyedellytyksiä, joilla epätoivotut maataloudelliset vaikutukset vältetään. Kyseisiä edellytyksiä olisi sovellettava, kun tällaisia lajikkeita viljellään elintarvikkeiden, rehun tai teollisuusmateriaalien tuotantoa varten, eikä ainoastaan silloin, kun ne on tarkoitettu kasvien lisäysaineiston tuotantoon ja kaupan pitämiseen. Sen vuoksi tämän asetuksen olisi katettava edellytykset, joiden mukaisesti kyseisiä lajikkeita viljellään myös elintarvikkeiden, rehun tai muiden tuotteiden tuotantoa varten.
- (9) Kasvien lisäysaineisto olisi määriteltävä kattavasti, niin että siihen sisältyvät kaikki kasvit, joita voidaan käyttää ja jotka on tarkoitettu käytettäväksi kokonaisten kasvien tuottamiseen Näin ollen tämän asetuksen olisi katettava siemenet sekä missä tahansa muussa muodossa ja kasvuvaiheessa olevat kasvit, joita voidaan käyttää ja jotka on tarkoitettu kokonaisten kasvien tuottamiseen.
- (10) Tämän asetuksen ei pitäisi kattaa metsänviljelyaineistoa sen erityispiirteiden ja hyvin erilaisten käsitteiden ja sovellettavan terminologian vuoksi. Tästä syystä metsänviljelyaineistoon sovelletaan erillistä säädöstä eli Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) .../...¹³ +.
- (11) Tätä asetusta ei pitäisi soveltaa koristekasvien lisäysaineistoon, koska jäsenvaltioiden ja sidosryhmien kuulemisen jälkeen on todettu, että neuvoston direktiivi 98/56/EY¹⁴ kattaa edelleen riittävän hyvin kyseisen alan tarpeet.
- (12) Tämän asetuksen ei pitäisi kattaa kolmansiin maihin vietävää kasvien lisäysaineistoa eikä kasvien lisäysaineistoa, jota käytetään yksinomaan viralliseen testaukseen, jalostukseen, tarkastuksiin, näyttelyihin tai tieteellisiin tarkoituksiin. Tämä johtuu siitä, että tällaiset kasvien lisäysaineiston luokat eivät edellytä erityisiä yhdenmukaistettuja tunnistetietoja tai laatustandardeja eivätkä vaaranna muun unionissa kaupan pidetyn kasvien lisäysaineiston tunnistettavuutta ja laatua.
- (13) Tämän asetuksen ei pitäisi kattaa kasvien lisäysaineistoa, jota myydään tai siirretään muulla tavalla, joko ilmaiseksi tai maksua vastaan, henkilöiden välillä niiden omaan yksityiseen käyttöön ja kyseisten henkilöiden kaupallisen toiminnan ulkopuolella. Olisi suhteetonta vahvistaa säännöt kasvien lisäysaineiston tällaiselle käytölle, koska tällainen siirto rajoittuu yleensä hyvin pieniin määriin, se ei tapahdu kaupallisessa tarkoituksessa ja se rajoittuu yksityiseen toimintaan.
- (14) Jotta käyttäjät voisivat tehdä tietoon perustuvia valintoja, ainoastaan sellaista kasvien lisäysaineistoa, joka koostuu kansalliseen lajikerekisteriin rekisteröidyistä lajikkeista, saisi tuottaa ja pitää kaupan.

¹³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) .../... (EUVL ..., s....).

+ Julkaisutoimisto: lisätään tekstiin asiakirjassa (... (COD)) olevan asetuksen numero ja alaviitteeseen kyseisen asetuksen numero, päivämäärä, otsikko ja viittaus Euroopan unionin viralliseen lehteen.

¹⁴ Neuvoston direktiivi 98/56/EY, annettu 20 päivänä heinäkuuta 1998, koristekasvien lisäysaineiston pitämisestä kaupan (EYVL L 226, 13.8.1998, s. 16).

- (15) On kuitenkin aiheellista vapauttaa tarvittaessa perusrungot lajikkeeseen kuulumista koskevasta vaatimuksesta, sillä vaikka perusrungot ovat arvoltaan merkittäviä, ne eivät useinkaan kuulu lajikkeen määritelmän piiriin.
- (16) Jotta voidaan varmistaa tunnistettavuus, laatu ja avoimuus ja jotta käyttäjät voisivat tehdä tietoon perustuvia valintoja, kasvien lisäysaineistoa olisi pääsääntöisesti tuotettava ja pidettävä kaupan ennalta määritellyissä luokissa. Näissä luokissa olisi otettava huomioon eri sukupolvivaiheet ja laatutasot, ja ne olisi kansainvälisesti vahvistetun terminologian mukaisesti nimettävä esiperus-, perus-, sertifioituksi ja vakiosiemeneiksi sekä muun kasvien lisäysaineiston kuin siementen osalta esiperus-, perus-, sertifioituksi ja vakioaineistoksi.
- (17) Kuhunkin luokkaan kuuluvan kasvien lisäysaineiston tuotannossa ja kaupan pitämisessä olisi noudatettava asiaankuuluvia kansainvälisiä standardeja, jotta voidaan varmistaa mahdollisimman hyvä tunnistettavuus ja laatutaso ja ottaa huomioon tekniikan ja tieteen viimeisin kehitys. Näihin standardeihin olisi soveltuvien osin sisällyttävä lajikkeiden sertifiointia tai valvontaa kansainvälisessä siemenkaupassa koskevat OECD:n järjestelmät¹⁵, jäljempänä 'OECD:n siemenjärjestelmät', YK:n Euroopan talouskomission (UNECE) siemenperunastandardit ja kansainvälisen siementestausjärjestön (ISTA) siemeniin liittyvää näytteenottoa ja testausta koskevat säännöt.
- (18) Kyseisten standardien mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkastuksilla, näytteenotolla, testauksella ja virallisilla verranneruutukokeilla vahvistettava, että kasvien lisäysaineisto täyttää esiperus-, perus- tai sertifioituja luokkia koskevat vaatimukset, jäljempänä 'virallinen sertifiointi', ja se olisi osoitettava virallisella etiketillä.
- (19) Olisi vahvistettava erityiset säännöt kloonien, valikoitujen kloonien, monen kloonin yhdistelmien ja polyklonaalisen kasvien lisäysaineiston tuotantoa ja kaupan pitämistä varten, koska niiden merkitys ja käyttö kasvien lisäysaineiston alalla on lisääntynyt. Jotta voitaisiin varmistaa avoimuus, käyttäjien mahdollisuus tehdä tietoon perustuvia valintoja ja vaikuttava virallinen valvonta, kloonit olisi rekisteröitävä toimivaltaisten viranomaisten perustamaan erityiseen julkiseen rekisteriin. Lisäksi olisi vahvistettava kloonien ylläpitoa koskevat säännöt niiden säilyttämisen ja tunnistettavuuden varmistamiseksi.
- (20) Toimivaltaisen viranomaisen olisi annettava ammattimaisille toimijoille lupa suorittaa tiettyihin lajeihin ja luokkiin kuuluvan kasvien lisäysaineiston sertifiointi virallisessa valvonnassa ja painaa virallinen etiketti. Olisi vahvistettava säännöt, jotka koskevat toimivaltaisen viranomaisen suorittamaa virallista valvontaa ja mainitun luvan peruuttamista tai muuttamista. Nämä säännöt ovat tarpeen sen varmistamiseksi, että koko sertifiointijärjestelmä toimii tehokkaasti.
- (21) Jotta varmistettaisiin, että kasvien lisäysaineisto on mahdollisimman puhdasta ja tasalaatuista, se olisi pidettävä erillisissä erissä ja erillään muusta kasvien lisäysaineistosta poikkeavasta materiaalista, kuten elintarvike- tai rehuviljoista.
- (22) Kasvien lisäysaineiston moninaisuuden vuoksi ammattimaisten toimijoiden olisi voitava pitää kasvien lisäysaineiston eriä kaupan yksittäisinä kasveina, pakkauksina, nippuina, säiliöinä tai irtotavarana.

¹⁵ Päätös lajikkeiden sertifiointia tai valvontaa kansainvälisessä siemenkaupassa koskevien OECD:n järjestelmien tarkistamisesta [OECD/LEGAL/0308], jäljempänä 'OECD:n siemenjärjestelmät'.

- (23) Olisi vahvistettava kasvien lisäysaineiston merkintäsäännöt, jotta voidaan varmistaa kyseisen aineiston asianmukainen tunnistettavuus luokittain käyttämällä varmennusta, jolla todistetaan esiperus-, perus-, sertifioituja ja vakiosiemeniä ja -aineistoja koskevien sovellettavien vaatimusten noudattaminen.
- (24) Esiperus-, perus- ja sertifioitujen siementen ja aineistojen tapauksessa olisi käytettävä toimivaltaisen viranomaisen antamaa virallista etikettiä ja vakiosiemementen ja -aineistojen tapauksessa toimijan etikettiä. Tämä on tarpeen, jotta voidaan erottaa toisistaan sertifiointiin piiriin kuuluva kasvien lisäysaineisto (virallinen sertifiointi tai virallisessa valvonnassa suoritettu sertifiointi) ja ammattimaisen toimijan vastuulla tuotettu kasvien lisäysaineisto. Eri etikettien tarkoitus on auttaa ammattimaisia toimijoita ja kuluttajia, jotka haluavat käyttää eri standardien mukaista kasvien lisäysaineistoa, tekemään tietoon perustuvia valintoja. Lisäksi etiketit helpottavat toimivaltaisten viranomaisten työtä, kun ne suunnittelevat kunkin luokan vaatimusten mukaista virallista valvontaa.
- (25) Hyväksytyjen ammattimaisten toimijoiden olisi painettava ja kiinnitettävä viralliset etiketit toimivaltaisten viranomaisten virallisessa valvonnassa. Koska tietyillä ammattimaisilla toimijoilla ei kuitenkaan välttämättä ole resursseja kaikkien sertifiointitoimien toteuttamiseen ja virallisten etikettien painamiseen, olisi säädettävä, että toimivaltaiset viranomaiset voivat ammattimaisten toimijoiden pyynnöstä toteuttaa minkä tahansa sertifiointimenettelyn vaiheen.
- (26) Olisi vahvistettava säännöt, jotka koskevat virallisen etiketin ja toimijan etiketin sisältöä ja muotoa, jotta varmistetaan tuotantoa ja kaupan pitämistä koskevien vaatimusten yhdenmukainen soveltaminen kunkin luokan osalta sekä kyseisten etikettien tunnistettavuus.
- (27) Jokaisessa virallisessa etiketissä ja toimijan etiketissä olisi oltava sarjanumero, jotta voidaan taata kyseisen kasvien lisäysaineiston asianmukainen tunnistettavuus ja jäljitettävyyys sekä virallisen valvonnan vaikuttavuus.
- (28) Kasvien lisäysaineiston kaupan pitämistä koskevissa direktiiveissä sekä kansainvälisissä käytännöissä ja standardeissa edellytetään, että tiettyihin lajeihin kuuluvia siemeniä tuotetaan ja pidetään kaupan ainoastaan esiperus-, perus- tai sertifioituina siemeninä, koska ne ovat tärkeitä ruokaturvan ja teollisen käsittelyn sekä niitä käyttävien viljelijöiden etujen suojelemisen kannalta. Tästä syystä tiettyjä siemeniä olisi tuotettava ja pidettävä kaupan ainoastaan esiperus-, perus- tai sertifioituina siemeninä, jos niiden tuotannosta ja kaupan pitämisestä aiheutuvat kustannukset ovat oikeassa suhteessa tavoitteeseen varmistaa viljelijöiden käyttämien siementen laatu sekä ruoka- ja rehurva tai tavoitteeseen varmistaa teollisen käsittelyn korkea arvo. Näiden kustannusten olisi oltava oikeassa suhteessa myös tavoitteeseen saavuttaa siementen tunnistettavuuden ja laadun mahdollisimman korkea taso esiperus-, perus- ja sertifioituja siemeniä koskevien vaatimusten mukaisesti. Sen vuoksi olisi vahvistettava luettelo lajeista, joiden siemeniä saa tuottaa ja pitää kaupan ainoastaan esiperus-, perus- tai sertifioituina siemeninä.
- (29) Siemeniä pidetään usein kaupan saman lajin eri lajikkeiden seoksina tai eri lajien seoksina. Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien sukujen tai lajien siemeniä olisi kuitenkin voitava tuottaa ja pitää kaupan ainoastaan seoksina, jotka sisältävät pelkästään tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien sukujen tai lajien siemeniä. Tämä on tarpeen sen varmistamiseksi, että tuotantoa ja kaupan pitämistä koskevia vaatimuksia noudatetaan. Jäsenvaltioilla olisi kuitenkin oltava mahdollisuus sallia sellaisten siemenseosten tuotanto ja kaupan pitäminen, jotka sisältävät tämän

asetuksen soveltamisalaan kuuluvien siementen lisäksi sen soveltamisalan ulkopuolisiin sukuihin tai lajeihin kuuluvia siemeniä, geenivarojen suojelemiseksi ja luonnonympäristön säilyttämiseksi. Tämä johtuu siitä, että nämä lajit soveltuvat parhaiten tällaiseen säilyttämiseen. Olisi vahvistettava kyseisiä seoksia koskevat säännöt niiden tunnistettavuuden ja laadun varmistamiseksi.

- (30) Olisi vahvistettava esiperus-, perus- ja sertifioitujen siementen uudelleenpakkaamista ja -merkintää koskevat vaatimukset sen varmistamiseksi, että asianomaisen kasvien lisäysaineiston tunnistettavuudessa ja laadussa ei tapahdu muutoksia kyseisten toimien aikana.
- (31) Yksittäisten siemenerien lajiketunnistettavuuden ja -puhtauden todentamiseksi olisi tehtävä verranneruutukokeita. Olisi vahvistettava erityiset säännöt, jotka koskevat näitä esiperus-, perus-, sertifioituille ja vakiosiemeneille tehtäviä testejä ja jotka perustuvat sovellettaviin kansainvälisiin standardeihin ja kasvien lisäysaineiston kaupan pitämistä koskevien direktiivien soveltamisesta saatuun kokemukseen.
- (32) Tietyntyyppiset lajikkeet eivät täytä erottuvuutta, yhtenäisyyttä ja pysyvyyttä koskevia vahvistettuja vaatimuksia. Ne ovat kuitenkin tärkeitä kasvigeenivarojen suojelemisen ja kestävän käytön kannalta. Ne ovat lajikkeita, joita on perinteisesti kasvatettu tai paikallisesti vastikään tuotettu erityisissä paikallisissa olosuhteissa ja jotka ovat mukautuneet näihin olosuhteisiin. Niille on ominaista erityisesti heikentynyt yhtenäisyys, joka johtuu suuresta geneettisestä ja fenotyypisistä vaihtelusta yksittäisten lisäysyksiköiden välillä. Näistä lajikkeista käytetään nimitystä ”suojeltavat lajikkeet”. Näiden lajikkeiden tuotanto ja kaupan pitäminen tukevat elintarvikkeiden ja maatalouden kasvigeenivaroja koskevan kansainvälisen sopimuksen tavoitteita, jotka koskevat elintarvikkeiden ja maatalouden kasvigeenivarojen suojelemisen ja kestävän käytön¹⁶ edistämistä. Kyseisen sopimuksen osapuolena unioni on sitoutunut tukemaan näitä tavoitteita.
- (33) Suojeltavien lajikkeiden erityispiirteet huomioon ottaen ja tuotantoa ja kaupan pitämistä koskevista vahvistetuista vaatimuksista poiketen tällaisiin lajikkeisiin kuuluvan kasvien lisäysaineiston tuotanto ja kaupan pitäminen olisi sallittava väljempien vaatimusten mukaisesti. Tämä tavoite on Euroopan vihreän kehityksen ohjelman periaatteiden ja erityisesti luonnon monimuotoisuuden suojelua koskevan periaatteen mukainen. Sen vuoksi on aiheellista sallia, että kyseinen aineisto täyttää asianomaiseen lajiin sovellettavat vakioaineistoa koskevat vaatimukset. Suojeltaviin lajikkeisiin kuuluva kasvien lisäysaineisto olisi sen vuoksi merkittävä maininnalla ”Suojeltava lajike”. Myös nämä lajikkeet olisi rekisteröitävä, jotta toimivaltaiset viranomaiset voivat valvoa niitä, jotta niiden käyttäjät voivat tehdä tietoon perustuvia valintoja ja jotta virallinen valvonta olisi vaikuttavaa.
- (34) Kaupan pitämistä koskevien direktiivien soveltamisesta saadut kokemukset ovat osoittaneet, että kasvien lisäysaineiston loppukäyttäjät (esim. harrastelijapuutarhurit) ovat usein kiinnostuneita käyttämään monimuotoisempaa kasvien lisäysaineistoa, joka vastaa erilaisiin tarpeisiin, eivätkä he välttämättä vaadi samanlaista laatua kuin ammattimaiset toimijat. Sen vuoksi on aiheellista sallia tietyistä säännöistä poiketen, että kasvien lisäysaineistoa voidaan pitää kaupan loppukäyttäjää varten, vaikka se ei olisi lajikkeen rekisteröintiä koskevien vaatimusten, sertifiointivaatimusten tai

¹⁶ Neuvoston päätös 2004/869/EY, tehty 24 päivänä helmikuuta 2004, elintarvikkeiden ja maatalouden kasvigeenivaroja koskevan kansainvälisen sopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta (EUVL L 378, 23.12.2004, s. 1).

vakioaineistoa koskevien vaatimusten mukaista. Tämä poikkeus on tarpeen, jotta kuluttajien saatavilla olisi laajempi valikoima tuotteita yleisistä laatuvaatimuksista tinkimättä. Avoimuuden ja paremman valvonnan vuoksi olisi lisäksi vahvistettava säännöt, jotka koskevat ainoastaan loppukäyttäjille tarkoitettujen kasvien lisäysaineiston pakkaamista ja merkintöjä. Samasta syystä ammattimaisten toimijoiden, jotka käyttävät tätä poikkeusta pitääkseen tuotteita kaupan loppukäyttäjää varten, olisi ilmoitettava tästä toiminnasta toimivaltaisille viranomaisille.

- (35) Unionissa toimii monia geenipankkeja, organisaatioita ja verkostoja, joiden tavoitteena on suojella kasvigeenivaroja. Niiden toiminnan helpottamiseksi on aiheellista sallia, että niitä varten tai niiden välillä kaupan pidettävä kasvien lisäysaineisto poikkeaa vakiintuneista tuotantoa ja kaupan pitämistä koskevista vaatimuksista ja on sen sijaan väljempien sääntöjen mukaista.
- (36) Viljelijät vaihtavat yleensä luontoissuorituksina pieniä määriä siemeniä voidakseen hoitaa omia siemeniään dynaamisesti. Sen vuoksi on aiheellista säätää, että vahvistetuista vaatimuksista voidaan poiketa, kun kyseessä on pienten siemenmäärien vaihto viljelijöiden välillä. Tällaista poikkeusta voitaisiin soveltaa siemeniin, jotka eivät kuulu lajikkeeseen, jolle on myönnetty kasvinjalostajanoikeudet neuvoston asetuksen (EY) 2100/94⁽¹⁷⁾ mukaisesti. Jäsenvaltioiden olisi voitava määrittää nämä pienet määrät laji- ja vuosikohtaisesti sen varmistamiseksi, että poikkeusta ei käytetä väärin ja siten vääristetä siemenkauppaa.
- (37) Vahvistetuista vaatimuksista voidaan kasvien lisäysaineiston kaupan pitämistä koskevien direktiivien mukaan poiketa, kun on kyse seuraavanlaisen kasvien lisäysaineiston kaupan pitämisestä: toistaiseksi rekisteröimättömiin lajikkeisiin kuuluva kasvien lisäysaineisto; lajikkeet, joille ei ole vielä tehty kaikkia testejä; siemenet, jotka eivät täytä sovellettavia vaatimuksia mutta jotka on asetettava nopeasti saataville markkinoilla; siemenet, joita ei ole vielä sertifioitu lopullisesti; saatavuusvaikeuksien vuoksi tilapäisesti hyväksyttävä kasvien lisäysaineisto; ja kasvien lisäysaineisto, jolle on tarkoitus tehdä määräaikaista kokeita tarkoituksena löytää parempia vaihtoehtoja tietyille sovellettavan lainsäädännön säännöksille, jotka koskevat kasvien lisäysaineiston kuulumista rekisteröityyn lajikkeeseen ja tiettyjen tunnistettavuus- ja laatuvaatimusten täyttämistä. Nämä poikkeukset ovat olleet hyödyllisiä ja tarpeellisia ammattimaisille toimijoille ja toimivaltaisille viranomaisille, eivätkä ne ole aiheuttaneet ongelmia kasvien lisäysaineiston sisämarkkinoille. Sen vuoksi niitä olisi jatkettava. Näitä poikkeuksia koskevat edellytykset olisi vahvistettava siten, että niitä ei voida käyttää väärin ja että ne eivät vaikuta haitallisesti kasvien lisäysaineiston sisämarkkinoihin.
- (38) Sellaisen kasvien lisäysaineiston, joka ei kuulu johonkin lajikkeeseen tämän asetuksen mukaisesti vaan joka kuuluu yhteen ainoaan kasvitieteelliseen taksoniin kuuluvaan kasviryhmään, joka sisältää suurta geneettistä ja fenotyypistä vaihtelua yksittäisten lisäsyksiköiden välillä, jäljempänä 'monimuotoinen aineisto', käytöstä voisi olla hyötyä erityisesti luonnonmukaisessa tuotannossa ja vähäpanoksisessa maataloustuotannossa, koska sen avulla voidaan parantaa viljelykasvien sietokykyä ja lisätä geneettistä monimuotoisuutta lajien sisällä. Sen vuoksi monimuotoisesta aineistosta koostuvan kasvien lisäysaineiston tuotanto ja kaupan pitäminen olisi sallittava, vaikka lajikkeen rekisteröintiä koskevat vaatimukset ja muut tässä

¹⁷ Neuvoston asetus (EY) N:o 2100/94, annettu 27 päivänä heinäkuuta 1994, yhteisön kasvinjalostajanoikeuksista (EYVL L 227, 1.9.1994, s. 1).

asetuksessa säädetyt tuotantoa ja kaupan pitämistä koskevat vaatimukset eivät täyttyisi. Tällaisen aineiston tuotantoa ja kaupan pitämistä varten olisi vahvistettava erityiset vaatimukset.

- (39) Kasvien lisäysaineiston tuotannossa ja kaupan pitämisessä unionissa on noudatettava mahdollisimman korkeatasoisia normeja. Sen vuoksi kasvien lisäysaineiston tuonti kolmansista maista olisi sallittava vain, jos siihen sovellettavien tunnistettavuus- ja laatuvaatimusten ja sertifiointijärjestelmän arvioinnissa todetaan, että tällainen kasvien lisäysaineisto täyttää vaatimukset, jotka vastaavat unionissa tuotettuun ja kaupan pidettyyn kasvien lisäysaineistoon sovellettavia vaatimuksia. Tällaisen arvioinnin olisi perustuttava kolmannen maan toimittamien tietojen ja sen asiaankuuluvan lainsäädännön perusteelliseen tarkasteluun. Mikäli komissio katsoo, että kyseisessä kolmannessa maassa on tarpeen suorittaa auditointi, arvioinnin olisi perustuttava lisäksi tällaisen komission suorittaman auditoinnin tyydyttävään tulokseen.
- (40) Olisi vahvistettava säännöt, jotka koskevat tuodun kasvien lisäysaineiston merkintöjä ja siitä annettavia tietoja, jotta voidaan varmistaa tällaisen kasvien lisäysaineiston asianmukainen tunnistettavuus, jäljitettävyyys ja sen käyttäjien mahdollisuus tehdä tietoon perustuvia valintoja sekä mahdollistaa virallinen valvonta.
- (41) Kasvien lisäysaineiston tuotannon ja kaupan pitämisen avoimuuden ja tehokkaamman valvonnan takaamiseksi ammattimaiset toimijat olisi rekisteröitävä. Ammattimaisille toimijoille aiheutuvan hallinnollisen taakan vähentämiseksi olisi asianmukaista, että rekisteröitymiseen käytettäisiin jäsenvaltioiden Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/2031⁽¹⁸⁾ mukaisesti perustamia rekistereitä. Tämä on myös oikeasuhteista, koska valtaosa kasvien lisäysaineistoa tuottavista ja kaupan pitävistä ammattimaisista toimijoista on jo rekisteröity kyseisen asetuksen mukaisiin ammattimaisiin toimijoiden rekistereihin.
- (42) Kasvien lisäysaineiston tuotannon ja kaupan pitämisen alalla toimiville ammattimaisille toimijoille olisi asetettava täsmällisiä velvoitteita, jotta voidaan varmistaa niiden vastuuvollisuus, vaikuttavampi virallinen valvonta ja tämän asetuksen asianmukainen soveltaminen.
- (43) Kokemus on osoittanut, että kaupan pidetyn kasvien lisäysaineiston luotettavuus ja laatu voi vaarantua, jos sovellettavien vaatimusten vastaista aineistoa ei ole mahdollista jäljittää. Sen vuoksi on tarpeen perustaa kattava jäljitysjärjestelmä, joka mahdollistaa aineiston poistamisen markkinoilta tai tietojen toimittamisen kasvien lisäysaineiston käyttäjille tai toimivaltaisille viranomaisille. Sen vuoksi ammattimaiset toimijat olisi veloitettava säilyttämään tiedot ja asiakirjat, jotka koskevat ammattimaisille käyttäjille ja ammattimaisilta käyttäjiltä tapahtuvia siirtoja. Vähittäiskaupan osalta tällainen kirjanpito ei kuitenkaan ole asianmukaista.
- (44) On tärkeää varmistaa, että pääsääntöisesti kaikkeen tämän asetuksen kattamiin sukuihin ja lajeihin kuuluvaan kasvien lisäysaineistoon sovelletaan sen lajikkeen rekisteröintiä ja kuvausta koskevia vaatimuksia, johon kyseinen kasvien lisäysaineisto kuuluu, ja siihen liittyviä sääntöjä.

¹⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/2031, annettu 26 päivänä lokakuuta 2016, kasvintuhoojien vastaisista suojaustoimenpiteistä, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EU) N:o 228/2013, (EU) N:o 652/2014 ja (EU) N:o 1143/2014 muuttamisesta sekä neuvoston direktiivien 69/464/ETY, 74/647/ETY, 93/85/ETY, 98/57/EY, 2000/29/EY, 2006/91/EY ja 2007/33/EY kumoamisesta (EUVL L 317, 23.11.2016, s. 4).

- (45) Lajikkeet olisi rekisteröitävä kansalliseen lajikerekisteriin, jotta varmistetaan käyttäjien mahdollisuus tehdä tietoon perustuvia valintoja ja vaikuttavampi virallinen valvonta.
- (46) Kansallisessa lajikerekisterissä olisi oltava kahdentyyppisiä lajikkeita: virallisen kuvauksen perusteella rekisteröidyt lajikkeet, jos ne täyttävät erottuvuutta, yhtenäisyyttä ja pysyvyyttä koskevat vaatimukset, ja suojeltavien lajikkeiden osalta virallisesti tunnustetun kuvauksen perusteella rekisteröidyt lajikkeet. Näiden kahden erilaisen kuvauksen olemassaolo on tarpeen, jotta voidaan erottaa toisistaan nämä kaksi lajikeluokkaa, joista ensimmäinen perustuu erottuvuutta, yhtenäisyyttä ja pysyvyyttä koskevien testien tuloksiin ja toinen lajikkeen käyttöä koskeviin aiempiin tietoihin ja käytännön kokemukseen. Lisäksi tämä lähestymistapa voi mahdollistaa tarvittavien tietojen saamisen lajikkeiden ominaisuuksista ja tunnistettavuudesta.
- (47) Toimivaltaisten viranomaisten olisi ilmoitettava rekisteröidyt lajikkeet EU:n kasvilajikeportaalin kautta myös unionin lajikerekisteriin sen varmistamiseksi, että saatavilla on kokonaiskuva kaikista lajikkeista, joita saa pitää kaupan unionissa.
- (48) Rikkakasvien torjunta-aineita sietävät lajikkeet on tarkoituksellisesti jalostettu sietämään rikkakasvien torjunta-aineita, jotta tällaisia torjunta-aineita voitaisiin käyttää niiden viljelyn yhteydessä. Jos viljely ei tapahdu asianmukaisissa olosuhteissa, tämä voi kuitenkin johtaa kyseisille rikkakasvien torjunta-aineille vastustuskykyisten rikkakasvien kehittymiseen, tällaisten resistenssigeenien leviämiseen ympäristöön tai siihen, että rikkakasvien torjunta-aineita on käytettävä yhä suurempia määriä. Koska tällä asetuksella pyritään edistämään maataloustuotannon kestävyttä, lajikkeiden rekisteröinnistä vastaavien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava vaatia, että torjunta-aineita sietäviä lajikkeita viljellään niiden alueella sellaisten edellytysten mukaisesti, joiden avulla kyseiset epätoivotut vaikutukset voidaan välttää. Jos lajikkeilla on sellaisia muita erityisominaisuuksia kuin rikkakasvien torjunta-aineiden sietokyky, joilla voi olla epätoivottuja maataloudellisia vaikutuksia, niihinkin olisi tällaisten vaikutusten torjumiseksi sovellettava viljelyedellytyksiä. Kyseisiä edellytyksiä olisi sovellettava, kun tällaisia lajikkeita viljellään missä tahansa tarkoituksessa, esimerkiksi elintarvikkeiden, rehun tai muiden tuotteiden tuotantoa varten, eikä ainoastaan silloin, kun ne on tarkoitettu kasvien lisäysaineiston tuotantoon ja kaupan pitämiseen. Tämä on tarpeen, jotta voidaan saavuttaa tämän asetuksen tavoitteet eli edistää maataloustuotannon kestävyttä myös muilta osin kuin kasvien lisäysaineiston tuotannon ja kaupan pitämisen osalta.
- (49) Maataloustuotannon kestävyuden edistämiseksi ja taloudellisiin, ympäristöön liittyviin ja laajempiin yhteiskunnallisiin tarpeisiin vastaamiseksi eri sukuihin tai lajeihin kuuluvien uusien lajikkeiden olisi oltava tiettyjen ominaisuuksien osalta parempia kuin saman suvun tai lajin muut lajikkeet, jotka on rekisteröity samaan kansalliseen lajikerekisteriin. Tällaisia ominaisuuksia ovat muun muassa satoisuus, mukaan lukien satovarmuus ja satoisuus vähän tuotantopanoksia sisältävissä tuotanto-olosuhteissa; biotillisen stressin sietokyky/vastustuskyky, mukaan lukien sukkulamatojen, sienten, bakteerien, virusten, hyönteisten tai muiden tuhoojien aiheuttamat kasvitaudit; abiotillisen stressin sietokyky/vastustuskyky, mukaan lukien ilmastonmuutokseen sopeutuminen; luonnonvarojen, kuten veden ja ravinteiden, tehokkaampi käyttö; ulkopuolisten tuotantopanosten, kuten kasvinsuojeluaineiden ja lannoitteiden, vähentynyt tarve; ominaisuudet, jotka parantavat kestävyttä varastoinnin, käsittelyn ja jakelun aikana; sekä laatu tai ravitsemukselliset ominaisuudet (viljely- ja käyttöarvo kestävyuden kannalta). Näitä ominaisuuksia olisi tarkasteltava kokonaisuudessaan

kunkin lajikkeen osalta, kun ollaan tekemässä päätöstä lajikkeen rekisteröinnistä ja jotta ominaisuuksiltaan toivottavimpien lajikkeiden rekisteröinti onnistuisi joustavasti.

- (50) Koska asetuksen (EU) 2018/848 3 artiklassa määritellyille luonnonmukaiseen tuotantoon soveltuville luonnonmukaisille lajikkeille on ominaista suuri geneettinen ja fenotyyppinen vaihtelu yksittäisten lisäyksyksiköiden välillä, niiden rekisteröintiin on aiheellista soveltaa mukautettuja erottuvuus-, pysyvyys- ja etenkin yhtenäisyysvaatimuksia. Jotta tällaiset lajikkeet soveltuisivat paremmin luonnonmukaisen tuotannon erityistarpeisiin, niiden viljely- ja käyttöarvo kestävyuden kannalta olisi lisäksi tutkittava luonnonmukaisissa olosuhteissa.
- (51) Toiminnan tehostamiseksi ja hallinnollisen taakan keventämiseksi lajikkeiden, joille on myönnetty kasvinjalostajanoikeus asetuksen (EY) N:o 2100/94 62 artiklan tai jonkin jäsenvaltion lainsäädännön nojalla, olisi katsottava olevan erottuvia, yhtenäisiä ja pysyviä, ja niillä olisi katsottava olevan sopiva lajikenimi tämän asetuksen soveltamista varten.
- (52) Lajikkeen rekisteröintimenettely olisi määriteltävä tarkasti, jotta voidaan taata oikeusvarmuus hakijoille ja toimivaltaisille viranomaisille sekä tasapuoliset toimintaedellytykset kaikille hakijoille. Tästä syystä olisi vahvistettava säännöt, jotka koskevat hakemusten jättämistä, sisältöä, niiden muodollista tutkimista ja toimittamispäivää, teknisiä tutkimuksia, toimivaltaisen viranomaisen tilojen ja organisaation auditointia, teknistä tutkimusta koskevia lisäsääntöjä, luottamuksellisuutta, väliaikaista tutkimusraporttia ja väliaikaista virallista kuvausta, tutkimusraporttia ja lopullista virallista kuvausta, lajikenimen tutkimista ja päätöstä lajikkeen rekisteröinnistä kansalliseen lajikerokisteriin.
- (53) Toiminnan tehostamiseksi ja toimivaltaisille viranomaisille ja hakijoille aiheutuvan hallinnollisen taakan keventämiseksi toimivaltaisten viranomaisten olisi rekisteröitävä kansallisiin lajikerokistereihinsä kaikki lajikkeet, jotka on virallisesti hyväksytty tai rekisteröity ennen tämän asetuksen voimaantuloa luetteloihin tai rekistereihin, jotka jäsenvaltiot ovat perustaneet direktiivien 2002/53/EY, 2002/55/EY, 2008/90/EY ja 68/193/ETY mukaisesti. Koska kyseisiä lajikkeita pidetään jo kaupan unionissa ja viljelijät ja muut ammattimaiset toimijat käyttävät niitä, niihin ei pitäisi soveltaa uutta rekisteröintimenettelyä.
- (54) Olisi vahvistettava lajikkeiden teknistä tutkimusta koskevat säännöt, jotta voidaan määrittää, ovatko lajikkeet erottuvia, yhtenäisiä ja pysyviä. Koska tämä tutkimus on lajikkeenjalostusalan kannalta tärkeä ja koska se johtaa virallisen kuvauksen tuottamiseen, ainoastaan toimivaltaisen viranomaisen olisi voitava suorittaa kyseinen tekninen tutkimus.
- (55) Tekninen tutkimus, jonka tarkoituksena on varmistaa, että lajikkeen viljely- ja käyttöarvo on kestävyuden kannalta tyydyttävä, olisi kuitenkin voitava suorittaa hakijan tiloissa ja toimivaltaisen viranomaisen virallisessa valvonnassa. Tämä on tarpeen hallinnollisen taakan keventämiseksi, testauspaikkojen saatavuuden varmistamiseksi ja toimivaltaisille viranomaisille aiheutuvien kustannusten vähentämiseksi. Toimivaltaisen viranomaisen olisi kuitenkin vastattava testausjärjestelyistä. Lisäksi uusien lajikkeiden jalostukseen osallistuvat ammattimaiset toimijat ovat toimivaltaisten viranomaisten kanssa tekemänsä yhteistyön perusteella osoittautuneet päteviksi suorittamaan tällaisia tutkimuksia, koska niillä on tarvittava asiantuntemus, tietämys ja asianmukaiset resurssit.

- (56) Erottuvuutta, yhtenäisyyttä ja pysyvyyttä koskevien tutkimusten uskottavuuden ja korkean laadun varmistamiseksi yhteisön kasvilajikeviraston, jäljempänä 'CPVO', olisi auditoitava ne toimivaltaisten viranomaisten tilat, joissa tutkimukset tehdään. Asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten olisi vaatimustenmukaisuuden varmistamiseksi auditoitava ne hakijoiden tilat, joissa viljely- ja käyttöarvon kestävyyden kannalta tyydyttävää tasoa koskeva tutkimus suoritetaan virallisessa valvonnassa.
- (57) Lajikkeen rekisteröintikauden olisi oltava kymmenen vuotta, jotta voidaan edistää innovointia jalostusalalla sekä vanhojen lajikkeiden poistamista markkinoilta ja niiden korvaamista uusilla. Rekisteröintikauden olisi kuitenkin oltava 30 vuotta hedelmäkasvi- ja viiniköynnössukuihin ja -lajeihin kuuluvien lajikkeiden osalta, koska niiden tuotantajakson loppuun saattamiseen kuluu pidempi aika.
- (58) Lajikkeen rekisteröintikausi olisi kenen tahansa asianomaisen pyynnöstä uusittava, jotta tiettyjen lajikkeiden kaupan pitämistä voidaan jatkaa, jos sen on todettu olevan tarpeen ja ne täyttävät edelleen sovellettavat vaatimukset.
- (59) Olisi vahvistettava säännöt, jotka koskevat lajikkeiden ylläpitoa hyväksytyjen käytäntöjen mukaisesti. Tämä on tarpeen, jotta voidaan varmistaa, että lajikkeen tunnistettavuus säilyy rekisteröintikauden aikana, mikä onnistuu vain, jos hakija tai hakijan toimivaltaiselle viranomaiselle ilmoittama muu henkilö huolehtii kyseisen lajikkeen ylläpitämisestä tiettyjen vaatimusten mukaisesti ja toimivaltaisten viranomaisten suorittaman virallisen valvonnan alaisena.
- (60) Olisi vahvistettava säännöt, jotka koskevat kansallisten lajikerekisterien ja unionin lajikerekisterin sisältöä sekä rekisteröityjen lajikkeiden näytteiden eli lajikkeen elävän kuvauksen säilyttämistä, jäljempänä 'virallinen näyte' tai 'vakionäyte'. Tämä on tärkeää, jotta voidaan varmistaa, että saatavilla on tarvittavat tiedot lajikkeesta, sen tunnistettavuudesta rekisteröintikauden aikana ja kasvien lisäysaineiston sertifiointin yhteydessä tehtävissä verranneruutukokeissa käytettävistä vakionäytteistä.
- (61) Kasvien lisäysaineiston kaupan pitämistä koskevat direktiivit olisi kumottava, koska tämä asetus korvaa ne. Sen vuoksi asetusta (EU) 2016/2031 olisi muutettava siten, että poistetaan viittaukset kyseisiin direktiiveihin ja varmistetaan, että säänneltyjä muita kuin unionikaranteenituhoojia säännellään yksinomaan kyseisellä asetuksella.
- (62) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2017/625¹⁹ olisi muutettava siten, että sen soveltamisalaan sisällytetään kasvien lisäysaineiston tuotanto ja kaupan pitäminen tämän asetuksen mukaisesti. Tämä on tärkeää sen varmistamiseksi, että viralliseen valvontaan sovelletaan koko kasvintuotannon ja ruokaketjun osalta yhdenmukaista lähestymistapaa, sillä asetusta (EU) 2017/625 sovelletaan myös

¹⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/625, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2017, virallisesta valvonnasta ja muista virallisista toimista, jotka suoritetaan elintarvike- ja rehulainsäädännön ja eläinten terveyttä ja hyvinvointia, kasvien terveyttä ja kasvinsuojeluaineita koskevien sääntöjen soveltamisen varmistamiseksi, sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 999/2001, (EY) N:o 396/2005, (EY) N:o 1069/2009, (EY) N:o 1107/2009, (EU) N:o 1151/2012, (EU) N:o 652/2014, (EU) 2016/429 ja (EU) 2016/2031, neuvoston asetusten (EY) N:o 1/2005 ja (EY) N:o 1099/2009 ja neuvoston direktiivien 98/58/EY, 1999/74/EY, 2007/43/EY, 2008/119/EY ja 2008/120/EY muuttamisesta ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 854/2004 ja (EY) N:o 882/2004, neuvoston direktiivien 89/608/ETY, 89/662/ETY, 90/425/ETY, 91/496/ETY, 96/23/EY, 96/93/EY ja 97/78/EY ja neuvoston päätöksen 92/438/ETY kumoamisesta (virallista valvontaa koskeva asetus) (EUVL L 95, 7.4.2017, s. 1).

asetuksen (EU) 2016/2031 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/848²⁰ soveltamisalaan.

- (63) Tältä osin komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä erityisiä sääntöjä, jotka koskevat virallista valvontaa ja toimivaltaisten viranomaisten kasvien lisäysaineiston osalta toteuttamia toimia, erityisesti sääntöjä, jotka koskevat kasvien lisäysaineiston virallisen valvonnan suorittamista unionin sääntöjen noudattamisen todentamiseksi, kasvien lisäysaineiston tuontia unioniin ja kaupan pitämistä unionissa sekä toimijoiden toimia kasvien lisäysaineiston tuotannon aikana.
- (64) Asetusta (EU) 2018/848 olisi muutettava, jotta kasvien lisäysaineiston ja monimuotoisen aineiston määritelmät olisivat yhdenmukaisia tässä asetuksessa säädettyjen määritelmien kanssa. Lisäksi asetuksesta (EU) 2018/848 olisi poistettava säädösvallan siirto komissiolle siltä osin kuin on kyse luonnonmukaisen monimuotoisen kasvien lisäysaineiston kaupan pitämistä koskevista erityisistä säännöksistä, koska kaikki kasvien lisäysaineiston tuotantoa ja kaupan pitämistä koskevat säännöt olisi oikeudellisen selkeyden vuoksi vahvistettava tässä asetuksessa.
- (65) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan kasvien lisäysaineiston sukujen ja lajien luettelon mukauttamista, jotta voidaan ottaa huomioon muutokset alueen ja tuotantoarvon merkityksessä, ruoka-/rehuturvassa ja niiden jäsenvaltioiden lukumäärässä, joissa tällaista kasvien lisäysaineistoa viljellään.
- (66) Kasvien lisäysaineiston tuotantoa ja kaupan pitämistä koskevien sääntöjen mukauttamiseksi tekniikan ja tieteen kehitykseen ja sovellettaviin kansainvälisiin standardeihin komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan tämän asetuksen vaatimuksia, jotka koskevat esiperus-, perus-, sertifioitujen ja vakioaineistojen ja -siementen tuotantoa ja kaupan pitämistä.
- (67) Monimuotoisesta aineistosta koostuvan kasvien lisäysaineiston tuotantoa ja kaupan pitämistä koskevien sääntöjen mukauttamiseksi tekniikan ja tieteen kehitykseen ja tämän asetuksen sääntöjen soveltamisesta saatujen kokemusten huomioon ottamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan monimuotoisen aineiston tuotantoa ja kaupan pitämistä koskevia vaatimuksia.
- (68) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan lajikerekisterin sisältöä koskevia vaatimuksia teknisen kehityksen ja lajikerekisteröinnistä saatujen kokemusten huomioon ottamiseksi.
- (69) Lajikkeiden viljelyn mukauttamiseksi teknisen ja tieteellisen tiedon kehitykseen, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat edellytysten hyväksymistä sellaisten lajikkeiden viljelyä

²⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/848, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 kumoamisesta (EUVL L 150, 14.6.2018, s. 1).

varten, jotka sietävät torjunta-aineita tai joilla on muita ominaisuuksia, jotka saattavat johtaa epätoivottuihin maataloudellisiin vaikutuksiin. Näihin edellytyksiin olisi sisällyttävä pellolla toteutettavia toimenpiteitä, kuten viljelykierto; seurantatoimenpiteitä; jäsenvaltion ilmoitus tällaisista toimenpiteistä komissiolle ja muille jäsenvaltioille; ammattimaisten toimijoiden raportointi toimivaltaisille viranomaisille kyseisten toimenpiteiden soveltamisesta; ja näitä edellytyksiä koskevat tiedot kansallisissa lajikerekistereissä.

- (70) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tämän asetuksen täydentämistä tiettyjen seikkojen osalta, jotta viljely- ja käyttöarvoa kestävyuden kannalta koskevaa testausta ja vaatimuksia voidaan mukauttaa mahdolliseen tekniikan ja tieteen kehitykseen ja kansainvälisten standardien mahdollisiin muutoksiin. Tällaisia seikkoja ovat viljelykokeissa tarvittavat menetelmät, joiden tarkoituksena on arvioida tiettyjen sukujen tai lajien viljely- ja käyttöarvoa kestävyuden kannalta ja hyväksyä sitä koskevia lisävaatimuksia.
- (71) Lajikeniimiä koskevien sääntöjen mukauttamiseksi tekniikan ja tieteen kehitykseen ja kyseisten sääntöjen soveltamisesta saatujen kokemusten huomioon ottamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joilla tätä asetusta täydennetään vahvistamalla lajikenimien sopivuuskriteerejä.
- (72) Jotta lajikkeiden teknisiä tutkimuksia koskevia tämän asetuksen säännöksiä voidaan mukauttaa tekniikan ja tieteen kehitykseen sekä ottaa huomioon toimivaltaisten viranomaisten ja ammattimaisten toimijoiden käytännön tarpeet ja asianomaisten sääntöjen soveltamisesta saadut kokemukset, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joilla tätä asetusta täydennetään vahvistamalla säännöt, jotka koskevat kestävyuden kannalta tyydyttävän viljely- ja käyttöarvon varmistamiseksi tehtäviin teknisiin tutkimuksiin käytettävien ammattimaisten toimijoiden tilojen auditointia.
- (73) Jotta viljely- ja käyttöarvon tutkimista kestävyuden kannalta koskevia tämän asetuksen säännöksiä voidaan mukauttaa tekniikan ja tieteen kehitykseen ja kestäväää maataloutta koskeviin uusiin unionin toimintapolitiikkoihin tai sääntöihin, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joilla tätä asetusta täydennetään vahvistamalla tällaisen tutkimuksen suorittamista koskevat vähimmäisvaatimukset, tutkittavien ominaisuuksien arviointimenetelmät ja tutkimuksen tulosten arviointi- ja raportointivaatimukset sekä muuttamalla tutkittavia ominaisuuksia.
- (74) On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa²¹ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, on erityisen tärkeää, että Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille ja että Euroopan parlamentin ja neuvoston

²¹ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.

- (75) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011²² mukaisesti.
- (76) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano ja parantaa ammattimaisten toimijoiden suoriutumista sekä niiden tuottaman ja kaupan pitämisen kasvien lisäysaineiston tunnistettavuutta ja laatua, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa, joka koskee auditointeja, koulutusta, tutkimuksia, tarkastuksia, näytteenottoa ja testausta koskevien vaatimusten täsmentämistä tiettyjen sukujen tai lajien osalta toimivaltaisten viranomaisten suorittamaa ammattimaisten toimijoiden virallista valvontaa varten.
- (77) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano kasvien lisäysaineiston käsittelyn ja kaupan pitämisen osalta ja mukauttaa niitä koskevia sääntöjä tämän asetuksen säännösten soveltamisesta saadun kokemuksen perusteella, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa hyväksyä kaikkiin tai tiettyihin kasvien lisäysaineiston lajeihin sovellettavia erityisvaatimuksia, jotka koskevat erien yhdistämistä tai jakamista suhteessa kasvien lisäysaineiston erien alkuperään, niiden tunnistettavuutta, mainittujen toimintojen kirjaamista ja kasvien lisäysaineiston erien yhdistämisen tai jakamisen jälkeisiä merkintöjä.
- (78) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, seurata sen säännösten soveltamisesta saatua käytännön kokemusta ja parantaa kaupan pidettävän kasvien lisäysaineiston vaatimustenmukaisuutta, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa hyväksyä erityisiä vaatimuksia, jotka koskevat tiettyihin lajeihin kuuluvaa kasvien lisäysaineistoa sisältävien pakkausten, nippujen ja säiliöiden sinetöintiä, sulkemista, kokoa ja muotoa.
- (79) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano erityisesti etikettien luettavuuden, tunnistettavuuden ja turvallisuuden osalta, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta antaa erityissäännöksiä, jotka koskevat virallisia etikettejä, tietyissä poikkeustapauksissa käytettäviä etikettejä ja tiettytyyppisessä kasvien lisäysaineistossa käytettäviä etikettejä, sekä vahvistaa kyseisten etikettien sisältö, koko, väri ja muoto kunkin kasvien lisäysaineiston luokan tai tyyppin osalta.
- (80) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano ja ottaa huomioon asianomaisten sääntöjen soveltamisesta saatu käytännön kokemus, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa antaa siemenseoksia koskevia erityissäännöksiä.
- (81) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano kasvien lisäysaineiston vähittäiskaupan osalta ja tehdä kasvien lisäysaineiston kaupan pitämisestä mahdollisimman käytännöllistä ja soveltuva kulloisenkin lajin kannalta, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa hyväksyä sääntöjä, jotka koskevat loppukäyttäjää varten kaupan pidettävien siementen pienpakkausten ja muiden kasvien lisäysaineiston pakkausten ja nippujen koko-, muoto-, sinetöinti- ja käsittelyvaatimuksia.

²² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (82) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano ja puuttua kasvien lisäysaineiston kiireellisiin saatavuusongelmiin, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa antaa kasvien lisäysaineiston väliaikaisten saatavuusvaikeuksien tapauksessa lupa enintään yhden vuoden ajaksi esiperus-, perus- tai sertifioitujen aineistojen tai siementen luokkiin kuuluvan kasvien lisäysaineiston kaupan pitämiseen väljempien vaatimusten mukaisesti tai poiketa lajikkeeseen kuulumista koskevasta vaatimuksesta sekä kumota mainittu lupa ja muuttaa sitä.
- (83) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano ja varmistaa, että jäsenvaltioilla on jonkin verran joustovaraa hyväksyä kansallisia toimenpiteitä, jotka on mukautettu niiden maatalous- ja ilmasto-oloihin ja tiukempiin laatuvaatimuksiin, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa antaa jäsenvaltioille lupa asettaa tiukempia kasvien lisäysaineiston tuotantoa tai kaupan pitämistä koskevia vaatimuksia, joita sovelletaan asianomaisen jäsenvaltion koko alueella tai sen osassa, sekä kumota tai muuttaa tällaisia toimenpiteitä, jotka on hyväksytty kasvien lisäysaineiston kaupan pitämistä koskevien direktiivien nojalla.
- (84) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano ja nopea reagointi äkillisiin riskeihin, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa toteuttaa kiireellisiä toimenpiteitä, jos on todennäköistä, että kasvien lisäysaineiston tuotannosta tai kaupan pitämisestä aiheutuu vakava riski ihmisten, eläinten tai kasvien terveydelle, ympäristölle tai muiden lajien viljelylle, eikä tällaista riskiä voida tyydyttävällä tavalla hallita asianomaisen jäsenvaltion toteuttamilla toimenpiteillä, sekä kumota tai muuttaa tällaisia jäsenvaltion toteuttamia toimenpiteitä.
- (85) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa päättää määräaikaisten kokeiden järjestämisestä tarkoituksena löytää parempia vaihtoehtoja tämän asetuksen soveltamisalalle ja tietyille säännöksille.
- (86) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano kasvien lisäysaineiston tuonnin osalta ja varmistaa, että kolmansien maiden vaatimukset vastaavat unionin vaatimuksia, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa tunnustaa, että kolmannessa maassa tai kolmannen maan tietyillä alueilla tuotettu tiettyyn sukuun, lajiin tai luokkaan kuuluva kasvien lisäysaineisto täyttää vaatimukset, jotka vastaavat unionissa tuotettuun ja kaupan pidettyyn kasvien lisäysaineistoon sovellettavia vaatimuksia ja joiden perusteella se voidaan hyväksyä tuontia varten.
- (87) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano ja rekisteröityjen lajikkeiden asianmukainen ylläpito myös kolmansissa maissa, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa tunnustaa, että kolmannessa maassa suoritettu lajikkeiden ylläpidon valvonta antaa samat takeet kuin unionissa toteutettu valvonta.
- (88) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano ja mukauttaa sen säännöksiä kasvilajikkeiden kansainvälisen suojeluliiton (UPOV) sovellettavien protokollien tai CPVO:n laatimien protokollien muutosten ja asiaankuuluvan teknisen ja tieteellisen kehityksen perusteella, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa hyväksyä erityisvaatimuksia, jotka koskevat lajikkeiden suku- tai lajikohtaista erottuvuutta, yhtenäisyyttä ja pysyvyyttä.
- (89) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa hyväksyä erityissääntöjä, jotka koskevat kasvien lisäysaineiston virallisissa jälkitarkastuksissa käytettävän rekisteröityjen lajikkeiden

vakionäytteen kokoa, kyseisten näytteiden uusimista ja niiden toimittamista muille jäsenvaltioille.

- (90) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta eli kasvien lisäysaineiston tuotantoa ja kaupan pitämistä koskevan yhdenmukaisen lähestymistavan varmistamista, vaan se voidaan ehdotetun toiminnan vaikutusten, monimutkaisuuden ja kansainvälisen luonteen vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi. Tämän vuoksi siinä otetaan käyttöön tarvittavia poikkeuksia tai erityisvaatimuksia, jotka koskevat tiettyjä kasvin lisäysaineiston tyyppisiä ja ammattimaisia toimijoita.
- (91) Tätä asetusta olisi sovellettava kolmen vuoden kuluttua sen voimaantulosta, jotta toimivaltaisilla viranomaisilla ja ammattimaisilla toimijoilla olisi aikaa mukautua sen säännöksiin ja jotta myös asiaankuuluvien delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten hyväksymiseen olisi riittävästi aikaa. Sääntöjä, jotka koskevat kestävyyyden kannalta tyydyttävää vihannes- ja hedelmäkasvilajikkeiden viljely- ja käyttöarvoa, olisi sovellettava vasta viiden vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta. Tämä lisäaika on tarpeen, jotta toimivaltaiset viranomaiset ja ammattimaiset toimijat voivat tehdä tarvittavat valmistelut ja suorittaa ensimmäiset kokeet näiden uusien sääntöjen mukaisilla pelloilla,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan säännöt, jotka koskevat kasvien lisäysaineiston tuotantoa ja kaupan pitämistä unionissa, ja erityisesti vaatimukset, jotka koskevat kasvien lisäysaineiston tuotantoa pellolla ja muissa paikoissa, aineistoluokkia, tunnistettavuutta ja laatua, sertifiointia, merkintöjä, pakkaamista, tuontia, ammattimaisia toimijoita ja lajikkeiden rekisteröintiä.

Lisäksi tässä asetuksessa vahvistetaan säännöt, jotka koskevat tiettyjen sellaisten lajikkeiden viljelyedellytyksiä, joilla voi olla epätoivottuja maataloudellisia vaikutuksia, mukaan lukien viljely muuhun tarkoitukseen kuin kasvien lisäysaineiston tuotantoon ja kaupan pitämiseen elintarvikkeiden, rehun ja muiden tuotteiden tuotantoa varten.

2 artikla

Soveltamisala ja tavoitteet

1. Tätä asetusta sovelletaan sukuihin ja lajeihin, jotka on lueteltu liitteessä I olevissa A–E osassa eri käyttötarkoituksia varten.

Sen vaatimukset koskevat tapauksen mukaan kaikkia kasvien lisäysaineiston tyyppisiä, ainoastaan siemeniä tai ainoastaan muuta aineistoa kuin siemeniä.

Kasvien lisäysaineiston tuotantoa koskevia vaatimuksia sovelletaan ainoastaan tuotantoon kaupan pitämistä varten.

2. Tämän asetuksen tavoitteena on
- varmistaa kasvien lisäysaineiston laatu ja monipuolisuus sekä sen saatavuus ammattimaisille toimijoille ja loppukäyttäjille;
 - varmistaa samanlaiset kilpailuedellytykset ammattimaisille toimijoille kaikkialla unionissa ja kasvien lisäysaineiston sisämarkkinoiden toimivuus;
 - tukea kasvien lisäysaineiston alan innovointia ja kilpailukykyä unionissa;
 - edistää kasvigeenivarojen suojelua ja kestäväää käyttöä sekä maatalousluonnon monimuotoisuutta;
 - edistää nykyisiin ja tulevaisuudessa odotettavissa oleviin ilmasto-olosuhteisiin mukautettua kestäväää maataloustuotantoa;
 - edistää ruokaturvaa.
3. Siirretään komissiolle valta antaa 75 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan liitettä I sen mukauttamiseksi teknisen ja tieteellisen tiedon kehitykseen ja sukujen ja lajien tuotantoa ja kaupan pitämistä koskevien taloudellisten tietojen huomioon ottamiseksi sekä lisätään sukuja ja lajeja kyseisen liitteen luetteloon tai poistetaan niitä siitä.
- Suku tai laji lisätään liitteessä I olevaan luetteloon ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetulla delegoidulla säädöksellä, jos vähintään kaksi seuraavista edellytyksistä täyttyy:
- kasvien lisäysaineiston tuotantoalue ja kaupan pidetyn tuotannon arvo on unionissa kyseisen suvun tai lajin osalta merkittävä;
 - kyseinen suku tai laji on unionin elintarvike- ja rehu tuotannon turvaamisen kannalta erittäin tärkeä verrattuna muihin sukuihin ja lajeihin, joita ei ole lueteltu mainitussa liitteessä; ja
 - kyseistä sukua tai lajia pidetään kaupan vähintään kahdessa jäsenvaltiossa.
- Suku tai laji poistetaan liitteessä I olevasta luettelosta ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetulla delegoidulla säädöksellä, jos se ei enää täytä vähintään kahta toisessa alakohdassa vahvistetuista edellytyksistä.
4. Tätä asetusta ei sovelleta
- direktiivin 98/56/EY 2 artiklassa määriteltyyn koristekasvien lisäysaineistoon;
 - Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) .../...²³+ 3 artiklassa määriteltyyn metsänviljelyaineistoon;
 - kolmansiin maihin vietäväksi tuotettuun kasvien lisäysaineistoon;
 - kasvien lisäysaineistoon, jota myydään tai siirretään millä tahansa tavalla, joko ilmaiseksi tai maksua vastaan, loppukäyttäjien välillä niiden omaan yksityiseen käyttöön ja niiden kaupallisen toiminnan ulkopuolella;
 - kasvien lisäysaineistoon, jota käytetään ainoastaan viralliseen testaukseen, jalostukseen, tarkastuksiin, näyttelyihin tai tieteellisiin tarkoituksiin.

²³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) .../... (EUVL ..., s....).

+ Julkaisutoimisto: lisätään tekstiin asiakirjassa (... (COD)) olevan asetuksen numero ja alaviitteeseen kyseisen asetuksen numero, päivämäärä, otsikko ja viittaus Euroopan unionin viralliseen lehteen.

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 1) 'kasvien lisäysaineistolla' asetuksen (EU) 2016/2031 2 artiklan 1 kohdassa määriteltyjä kasveja, joita voidaan käyttää ja jotka on tarkoitettu käytettäväksi kokonaisten kasvien tuottamiseen;
- 2) 'ammattimaisella toimijalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on ammattimaisesti mukana yhdessä tai useammassa seuraavista kasvien lisäysaineistoon liittyvistä toimista unionissa:
 - a) tuotanto;
 - b) kaupan pitäminen;
 - c) lajikkeiden ylläpitäminen;
 - d) tunnistettavuuteen ja laatuun liittyvien palvelujen tarjoaminen;
 - e) säilöntä, varastointi, kuivaus, prosessointi, käsittely, pakkaaminen, sinetöinti, merkitseminen, näytteenotto tai testaus;
- 3) 'kaupan pitämisellä' seuraavia ammattimaisen toimijan toteuttamia toimia: myynti, hallussapito, siirtäminen ilmaiseksi tai myytäväksi tarjoaminen taikka mikä tahansa muunlainen siirtäminen tai jakelu unionissa tai tuonti unioniin;
- 4) 'lajikkeella' asetuksen (EY) N:o 2100/94 5 artiklan 2 kohdassa määriteltyä lajiketta;
- 5) 'kloonilla' kasvin yksittäistä jälkeläistä, joka on alun perin saatu toisesta yksittäisestä kasvista kasvullisesti lisäämällä ja joka on edelleen geneettisesti identtinen kyseisen kasvin kanssa;
- 6) 'valikoidulla kloonilla' kloonina, joka on valittu sellaisten lajikkeen sisäisten fenotyypisten erityisominaisuuksien ja sellaisen kasvinterveydellisen aseman vuoksi, joiden ansiosta valikoitu kloonin on muita tuottavampi, ja joka vastaa sen lajikkeen kuvausta, johon se kuuluu, tai jos kyseessä on valikoitu kloonin, joka ei kuulu mihinkään lajikkeeseen, sen lajin kuvausta, johon se kuuluu;
- 7) 'polyklonaalisella kasvien lisäysaineistolla' ryhmää, joka koostuu useista erillisistä yksittäisistä kasvin jälkeläisistä, jotka on saatu eri genotyypeistä ja joista jokainen vastaa sen lajikkeen kuvausta, johon se kuuluu;
- 8) 'monen kloonin yhdistelmällä' sellaisten valikoitujen kloonien yhdistelmää, jotka kaikki kuuluvat tapauksen mukaan joko samaan lajikkeeseen tai lajiin ja jotka on valittu toisistaan riippumatta;
- 9) 'toimivaltaisella viranomaisella' jäsenvaltion keskusviranomaista tai alueellista viranomaista, joka vastaa virallisen valvonnan, rekisteröinnin, sertifiointin sekä kasvien lisäysaineiston tuotantoon ja kaupan pitämiseen liittyvien muiden virallisten toimien järjestämisestä, tai tapauksen mukaan kolmannen maan vastaavaa viranomaista taikka muuta viranomaista, jolle mainitut vastuut on siirretty unionin lainsäädännön mukaisesti;
- 10) 'virallisella kuvauksella' toimivaltaisen viranomaisen vahvistamaa kuvausta, johon sisältyvät lajikkeen merkitykselliset ominaispiirteet ja jonka perusteella lajike on tunnistettavissa erottuvuutta, yhtenäisyyttä ja pysyvyyttä koskevassa tutkimuksessa;

- 11) 'virallisesti tunnustetulla kuvauksella' toimivaltaisen viranomaisen tunnustamaa suojeltavan lajikkeen kirjallista kuvausta, johon sisältyvät lajikkeen erityiset ominaispiirteet ja joka on saatu muilla tavoilla kuin lajikkeen erottuvuutta, yhtenäisyyttä ja pysyvyyttä koskevan tutkimuksen perusteella;
- 12) 'lajikkeen ylläpitämisellä' toimia, joilla valvotaan lajikepuhtautta ja tunnistettavuutta ja joiden tarkoitus on varmistaa, että lajike pysyy kuvauksensa mukaisena myöhempien lisäsjaksojen aikana;
- 13) 'siemenillä' siemeniä kasvitieteellisessä merkityksessä;
- 14) 'esiperussiemenillä' siemeniä, jotka kuuluvat perussiemensukupolvea edeltävään sukupolveen, jotka on tarkoitettu perussiementen tai sertifioitujen siementen tuotantoon ja sertifiointiin ja joiden on virallisen sertifioinnin tai virallisessa valvonnassa suoritetun sertifioinnin avulla todettu täyttävän liitteessä II olevassa A osassa niiden osalta vahvistetut edellytykset;
- 15) 'perussiemenillä' siemeniä, jotka on tuotettu esiperussiemenistä tai edeltävistä perussiemensukupolvista, jotka on tarkoitettu perussiementen tai sertifioitujen siementen uusien sukupolvien tuotantoon ja joiden on virallisen sertifioinnin tai virallisessa valvonnassa suoritetun sertifioinnin avulla todettu täyttävän liitteessä II olevassa A osassa niiden osalta vahvistetut edellytykset;
- 16) 'sertifioiduilla siemenillä' siemeniä, jotka on tuotettu esiperus- tai perussiemenistä taikka edeltävistä sertifioitujen siementen sukupolvista ja joiden on virallisen sertifioinnin tai virallisessa valvonnassa suoritetun sertifioinnin avulla todettu täyttävän liitteessä II olevassa A osassa niiden osalta vahvistetut edellytykset;
- 17) 'vakiosiemennillä' siemeniä, jotka eivät ole esiperus-, perus- tai sertifioituja siemeniä, joita ei ole tarkoitettu lisäykseen ja jotka täyttävät liitteessä III olevassa A osassa niiden osalta vahvistetut edellytykset;
- 18) 'esiperusaineistolla' kasvien lisäysaineistoa, lukuun ottamatta siemeniä, joka kuuluu perusaineiston sukupolvea edeltävään sukupolveen, joka on tarkoitettu perusaineiston tai sertifioitujen aineiston tuotantoon ja sertifiointiin ja jonka on virallisen sertifioinnin tai virallisessa valvonnassa suoritetun sertifioinnin avulla todettu täyttävän liitteessä II olevassa B osassa sen osalta vahvistetut edellytykset;
- 19) 'perusaineistolla' kasvien lisäysaineistoa, lukuun ottamatta siemeniä, joka on tuotettu esiperusaineistosta tai edeltävistä perusaineistosukupolvista, joka on tarkoitettu perusaineiston tai sertifioitujen aineiston seuraavien sukupolvien tuotantoon ja sertifiointiin ja jonka on virallisen sertifioinnin tai virallisessa valvonnassa suoritetun sertifioinnin avulla todettu täyttävän liitteessä II olevassa B osassa sen osalta vahvistetut edellytykset;
- 20) 'sertifioidulla aineistolla' kasvien lisäysaineistoa, lukuun ottamatta siemeniä, joka on tuotettu esiperus- tai perusaineistosta taikka edeltävistä sertifioitujen aineiston sukupolvista ja jonka on virallisen sertifioinnin tai virallisessa valvonnassa suoritetun sertifioinnin avulla todettu täyttävän liitteessä II olevassa B osassa sen osalta vahvistetut edellytykset;
- 21) 'vakioaineistolla' kasvien lisäysaineistoa, lukuun ottamatta siemeniä, joka ei ole esiperus-, perus- tai sertifioitua aineistoa, jota ei ole tarkoitettu lisäykseen ja joka täyttää liitteessä III olevassa B osassa sen osalta vahvistetut edellytykset;
- 22) 'virallisella sertifioinnilla' virallista varmennusta, jonka toimivaltainen viranomainen antaa siitä, että esiperus-, perus- tai sertifioitujen siemenet tai aineistot ovat tässä

asetuksessa vahvistettujen niitä koskevien vaatimusten mukaisia, kun kyseinen viranomainen on ensin suorittanut kaikki asiaankuuluvat paikalla tehtävät tarkastukset, näytteenoton ja testauksen, mukaan lukien tarvittaessa verranneruutukokeet, ja todennut, että kyseiset siemenet tai aineisto täyttävät kyseiset vaatimukset;

- 23) 'virallisessa valvonnassa suoritettulla sertifiointilla' varmennusta, jonka erikseen hyväksytty ammattimainen toimija antaa siitä, että esiperus-, perus- tai sertifioidut siemenet tai aineistot ovat sovellettavien vaatimusten mukaisia, kun kyseinen ammattimainen toimija on ensin tehnyt yhden tai useamman tarvittavan tarkastuksen, näytteenoton, testauksen tai etiketin painatuksen toimivaltaisen viranomaisen virallisessa valvonnassa ja todennut, että kyseiset siemenet tai aineisto täyttävät kyseiset vaatimukset;
- 24) 'luokalla' kasvien lisäysaineiston yhteydessä kasvien lisäysaineiston ryhmää tai yksittäistä yksikköä, joka katsotaan esiperus-, perus-, sertifioiduksi tai vakiosiemeneiksi tai -aineistoksi ja joka on tunnistettavissa erityisten tunnistus- ja laatuvaatimusten mukaisesti;
- 25) 'muuntogeenisellä organismilla' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/18/EY⁽²⁴⁾ 2 artiklan 2 alakohdassa määriteltyä geneettisesti muunnettua organismia, lukuun ottamatta kyseisen direktiivin liitteessä I B luetelluilla geneettisillä muuntamistekniikoilla saatuja organismeja;
- 26) 'erällä' kasvien lisäysaineiston yksikköä, joka on tunnistettavissa yhtenäisen koostumuksensa ja alkuperänsä perusteella;
- 27) 'monimuotoisella aineistolla' yhteen ainoaan alimpaan tunnettuun kasvitieteelliseen taksoniin kuuluvaa kasviryhmää,
 - a) jolla on yhteisiä fenotyyppisiä ominaisuuksia;
 - b) jolle on tyypillistä suuri geneettinen ja fenotyyppinen vaihtelu yksittäisten lisäyksiköiden välillä, niin että aineisto kokonaisuudessaan, eikä pieni määrä yksiköjä, edustaa kyseistä kasviryhmää;
 - c) joka ei ole lajike; ja
 - d) joka ei ole lajikkeiden seos;
- 28) 'loppukäyttäjällä' henkilöä, joka hankkii, siirtää ja käyttää kasvien lisäysaineistoa sellaisiin tarkoituksiin, jotka eivät kuulu hänen ammattitoimintaansa;
- 29) 'suojeltavalla lajikkeella' lajiketta,
 - a) jota on perinteisesti kasvatettu tai paikallisesti vastikään jalostettu erityisissä paikallisissa olosuhteissa unionissa ja joka on mukautunut näihin olosuhteisiin; ja
 - b) jolle on ominaista suuri geneettinen ja fenotyyppinen vaihtelu yksittäisten lisäyksiköiden välillä;
- 30) 'laatua heikentävillä tuhoojilla' tuhoojia, jotka täyttävät kaikki seuraavat edellytykset:

²⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/18/EY, annettu 12 päivänä maaliskuuta 2001, geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön ja neuvoston direktiivin 90/220/ETY kumoamisesta (EYVL L 106, 17.4.2011, s. 1).

- a) ne eivät ole asetuksessa (EU) 2016/2031 tarkoitettuja unionikaranteenituhoojia, suoja-aluekaranteenituhoojia tai säänneltyjä muita kuin unionikaranteenituhoojia eivätkä tuhoojia, joihin sovelletaan mainitun asetuksen 30 artiklan 1 kohdan nojalla hyväksytyjä toimenpiteitä;
- b) niitä esiintyy kasvien lisäysaineiston tuotannon tai varastoinnin yhteydessä; ja
- c) niiden esiintymisellä on kohtuuton vaikutus kasvien lisäysaineiston laatuun ja kohtuuttomia taloudellisia vaikutuksia, jotka liittyvät kyseisen kasvien lisäysaineiston käyttöön unionissa;
- 31) 'käytännössä vapaalla tuhoojista' sitä, että kyseinen kasvien lisäysaineisto on joko täysin vapaa tuhoojista tai laatua heikentäviä tuhoojia esiintyy siinä niin vähän, etteivät ne vaikuta haitallisesti kyseisen kasvien lisäysaineiston laatuun;
- 32) 'siemenperunoilla' lajin *Solanum tuberosum* L. mukuloita, joita käytetään perunoiden lisäykseen;
- 33) 'viljelijällä' Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/2115²⁵ 3 artiklan 1 alakohdassa määriteltyä viljelijää;
- 34) 'poikkeavalla aineistolla' siementen tai muiden kasvien tapauksessa sitä, että siemenet tai muu kasvien lisäysaineisto eivät vastaa sen lajikkeen tai lajin kuvausta, johon niiden pitäisi kuulua tämän asetuksen mukaisesti;
- 35) 'hybridilajikkeella' kahta tai useampaa muuta lajiketta risteyttämällä tuotettua lajiketta.

4 artikla

Asetuksen (EU) 2016/2031 noudattaminen

Tämän asetuksen soveltaminen ei rajoita asetuksen (EU) 2016/2031 soveltamista.

Tämän asetuksen mukaisesti tuotetun ja kaupan pidetyn kasvien lisäysaineiston erän on oltava myös asetuksen (EU) 2016/2031 36, 37, 40, 41, 42, 49, 53 ja 54 artiklassa tai niiden nojalla vahvistettujen unionikaranteenituhoojia, suoja-aluekaranteenituhoojia ja säänneltyjä muita kuin unionikaranteenituhoojia koskevien sääntöjen sekä kyseisen asetuksen 30 artiklan 1 kohdan nojalla hyväksytyjen toimenpiteiden mukainen.

II LUKU

LAJIKKEITA, KASVIEN LISÄYSAINIESTON LUOKKIA, MERKINTÖJÄ, LUPIA, KÄSITTELYÄ, TUONTIA JA POIKKEUKSIA KOSKEVAT VAATIMUKSET

1 JAKSO

Kasvien lisäysaineiston tuotantoa ja kaupan pitämistä koskevat yleiset vaatimukset

²⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/2115, annettu 2 päivänä joulukuuta 2021, jäsenvaltioiden yhteisen maatalouspolitiikan nojalla laadittavien, Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) rahoitettavien strategiasuunnitelmien (YMP:n strategiasuunnitelmat) tukea koskevista säännöistä sekä asetusten (EU) N:o 1305/2013 ja (EU) N:o 1307/2013 kumoamisesta (EUVL L 435, 6.12.2021, s. 1).

5 artikla

Rekisteröityyn lajikkeeseen kuuluminen

Unionissa saa tuottaa ja pitää kaupan ainoastaan 44 artiklassa tarkoitettuun kansalliseen lajikerekisteriin rekisteröityyn lajikkeeseen kuuluvaa kasvien lisäysaineistoa, paitsi jos kyse on seuraavista:

- a) perusrungot, jos niiden laji ilmoitetaan asianmukaisella merkinnällä niiden tuotannon ja kaupan pitämisen yhteydessä;
- b) 27 artiklassa tarkoitettu monimuotoinen aineisto;
- c) 28 artiklassa tarkoitettu loppukäyttäjää varten kaupan pidettävä kasvien lisäysaineisto;
- d) 29 artiklassa tarkoitettu geenivarojen suojelemiseksi tuotettu ja kaupan pidetty kasvien lisäysaineisto;
- e) 30 artiklassa tarkoitettut viljelijöiden välillä luontoissuorituksina vaihdetut siemenet;
- f) 31 artiklassa tarkoitettu jalostajansiemenet;
- g) 32 artiklassa tarkoitettu toistaiseksi rekisteröimättömiin lajikkeisiin kuuluva kasvien lisäysaineisto;
- h) 33 artiklassa tarkoitettut kasvien lisäysaineiston toimitusvaikeudet.

6 artikla

Tiettyihin kasvien lisäysaineiston luokkiin kuuluminen

1. Lukuun ottamatta 2 kohdassa säädettyjä tapauksia unionissa saa tuottaa ja pitää kaupan ainoastaan johonkin seuraavista luokista kuuluvaa kasvien lisäysaineistoa:

- a) esiperusaineisto tai -siemenet;
- b) perusaineisto tai -siemenet;
- c) sertifioitu aineisto tai sertifioidut siemenet;
- d) vakioaineisto tai -siemenet.

Kun tässä asetuksessa viitataan kasvien lisäysaineiston tunnistettavuuteen ja laatuun liittyviin alempiin tai korkeampiin luokkiin, määrittäminen on perustuttava a–d alakohdan mukaiseen järjestykseen siten, että a alakohta vastaa korkeinta ja d alakohta alinta sijaa.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, a–d alakohdassa lueteltuihin luokkiin kuulumatonta kasvien lisäysaineistoa voidaan tuottaa ja pitää kaupan, kun kyseessä on jokin seuraavista:

- a) monimuotoisesta aineistosta koostuvan kasvien lisäysaineiston kaupan pitäminen 27 artiklan mukaisesti;
- b) kaupan pitäminen loppukäyttäjää varten 28 artiklan mukaisesti;
- c) 29 artiklassa tarkoitettu kaupan pitäminen suojeeluverkostoja varten ja niiden välillä;
- d) 30 artiklassa tarkoitettut viljelijöiden välillä luontoissuorituksina vaihdetut siemenet;

- e) 31 artiklassa tarkoitettu jalostajansiemen.

2 JAKSO

Esiperus-, perus-, sertifioitujen ja vakioaineistojen ja -siementen tuotantoa ja kaupan pitämistä koskevat vaatimukset

7 artikla

Esiperus-, perus- ja sertifioitujen siementen ja -aineistojen tuotantoa ja kaupan pitämistä koskevat vaatimukset

1. Esiperus-, perus- ja sertifioituja siemeniä saa tuottaa ja pitää kaupan unionissa ainoastaan, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) esiperus-, perus- tai sertifioidut siemenet ovat käytännössä vapaita laatua heikentävistä tuhojista;
 - b) niitä tuotetaan ja pidetään kaupan
 - i) sen jälkeen, kun toimivaltaiset viranomaiset ovat suorittaneet niiden virallisen sertifioinnin tai ammattimainen toimija on suorittanut niiden sertifioinnin virallisessa valvonnassa;
 - ii) liitteessä II olevassa A osassa vahvistettujen vaatimusten mukaisesti, ja näiden vaatimusten mukaisuus osoitetaan 15 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla virallisella etiketillä.
2. Esiperus-, perus- ja sertifioitua aineistoa saa tuottaa ja pitää kaupan unionissa ainoastaan, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) esiperus-, perus- tai sertifioitu aineisto on käytännössä vapaa laatua heikentävistä tuhojista;
 - b) sitä tuotetaan ja pidetään kaupan
 - i) sen jälkeen, kun toimivaltaiset viranomaiset ovat suorittaneet sen virallisen sertifioinnin tai ammattimainen toimija on suorittanut sen sertifioinnin virallisessa valvonnassa;
 - ii) liitteessä II olevassa B osassa vahvistettujen vaatimusten mukaisesti, ja näiden vaatimusten mukaisuus osoitetaan 15 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla virallisella etiketillä.
3. Siirretään komissiolle valta antaa 75 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan liitettä II. Liitettä mukautetaan näillä muutoksilla kansainvälisten teknisten ja tieteellisten standardien kehitykseen, ja ne voivat koskea seuraaviin osaluokkiin liittyviä vaatimuksia:
 - a) esiperus-, perus- ja sertifioitujen siementen kylväminen ja istuttaminen sekä tuotanto pellolla;
 - b) esiperus-, perus- ja sertifioitujen siementen korjuu ja korjuun jälkeinen toiminta;
 - c) siementen kaupan pitäminen;
 - d) esiperus-, perus- ja sertifioidun aineiston kylväminen ja istuttaminen sekä tuotanto pellolla;
 - e) esiperus-, perus- ja sertifioidun aineiston korjuu ja korjuun jälkeinen toiminta;

- f) esiperus-, perus- ja sertifioidun aineiston kaupan pitäminen;
 - g) klooneista, valikoiduista klooneista, monen kloonin yhdistelmistä ja polyklonaalisesta kasvien lisäysaineistosta peräisin oleva esiperus-, perus- ja sertifioitu aineisto;
 - h) esiperus-, perus- ja sertifioidun aineiston tuotanto *in vitro* -lisäyksellä;
 - i) *in vitro* -lisäyksellä tuotetun esiperus-, perus- ja sertifioidun aineiston kaupan pitäminen.
4. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa täsmennetään liitteessä II olevassa A ja B osassa tarkoitettua tuotantoa ja kaupan pitämistä koskevat vaatimukset tiettyjen kasvien lisäysaineiston sukujen, lajien tai luokkien ja tarvittaessa kyseisen luokan tiettyjen alaluokkien, sukupolvien tai muiden osioiden osalta. Kyseiset vaatimukset koskevat yhtä tai useampaa seuraavista osa-alueista:
- a) kyseisen kasvien lisäysaineiston sukujen, lajien tai tyyppien erityiset käyttötarkoitukset;
 - b) kasvien lisäysaineiston tuotantomenetelmät, mukaan lukien suvullinen ja suvuton lisääntyminen ja *in vitro* -lisäys;
 - c) kylvöä tai istutusta koskevat edellytykset;
 - d) peltoviljely;
 - e) korjuu ja korjuun jälkeinen toiminta;
 - c) itävyys, puhtaus ja muun kasvien lisäysaineiston pitoisuus, kosteus, elinvoima, maa-aineksen tai vieraiden aineiden esiintyminen;
 - c) kasvien lisäysaineiston sertifointimenetelmät, mukaan lukien biomolekyylietekniikka ja muut tekniset menetelmät sekä niiden hyväksyminen ja käyttö, sekä luettelo unionissa hyväksytyistä menetelmistä;
 - d) vaatimukset, jotka muiden kuin liitteessä I luokiteltujen sukujen ja lajien tai niiden hybridien perusrunkojen ja muiden kasvinosien on täytettävä, jos liitteessä I luetellun suvun tai lajin tai niiden hybridien lisäysaineistoa vartetaan niihin;
 - e) hedelmäkasvien tai viiniköynnösten siementen tuotantoedellytykset;
 - f) hedelmäkasvien, viiniköynnösten tai siemenperunoiden tuotantoa siemenistä koskevat edellytykset.

Tällaiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 76 artiklan 2 kohdassa säädettyä tarkastelumenettelyä noudattaen, ja niiden tarkoitus on ottaa huomioon muutokset asiaankuuluvissa kansainvälisissä teknisissä ja tieteellisissä standardeissa.

8 artikla

Vakiosiemmenten ja -aineistojen tuotantoa ja kaupan pitämistä koskevat vaatimukset

1. Vakiosiemeniä saa tuottaa ja pitää kaupan unionissa ainoastaan, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) ne ovat käytännössä vapaita laatua heikentävistä tuhoajista;
 - b) niiden tuotanto ja kaupan pitäminen
 - i) tapahtuu ammattimaisen toimijan vastuulla;

- ii) täyttää liitteessä III olevassa A osassa vahvistetut vaatimukset, ja näiden vaatimusten mukaisuus osoitetaan 16 artiklassa tarkoitettulla toimijan etiketillä.
- 2. Vakioaineistoa saa tuottaa ja pitää kaupan unionissa ainoastaan, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) se on käytännössä vapaa laatua heikentävistä tuhoojista;
 - b) sen tuotanto ja kaupan pitäminen
 - i) tapahtuu ammattimaisen toimijan vastuulla;
 - ii) täyttää liitteessä III olevassa B osassa vahvistetut vaatimukset, ja näiden vaatimusten mukaisuus osoitetaan 16 artiklassa tarkoitettulla toimijan etiketillä.
- 3. Ammattimaisten toimijoiden on kerran vuodessa toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle ilmoitus tuottamiensa vakiosiemementen ja -aineiston määrästä lajeittain.
- 4. Siirretään komissiolle valta antaa 75 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan liitettä III 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten mukauttamiseksi tieteen ja tekniikan kehitykseen sekä sovellettaviin kansainvälisiin standardeihin. Muutokset liittyvät seuraaviin seikkoihin:
 - a) vakiosiemementen kylvöä, istutusta ja tuotantoa pellolla koskevat vaatimukset;
 - b) vakiosiemementen korjuuta ja korjuun jälkeistä toimintaa koskevat vaatimukset;
 - c) vakiosiemementen kaupan pitämistä koskevat vaatimukset;
 - d) vakioaineiston kylvöä, istutusta ja tuotantoa pellolla koskevat vaatimukset;
 - e) vakioaineiston korjuuta ja korjuun jälkeistä toimintaa koskevat vaatimukset;
 - f) vakioaineiston kaupan pitämistä koskevat vaatimukset;
 - g) vakioaineiston klooneja, valikoituja klooneja, monen kloonin yhdistelmiä ja polyklonaalista kasvien lisäysaineistoa koskevat vaatimukset;
 - h) *in vitro* -lisäyksellä tuotetun vakioaineiston tuotantoa koskevat vaatimukset;
 - i) *in vitro* -lisäyksellä tuotetun vakioaineiston kaupan pitämistä koskevat vaatimukset.
- 5. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa täsmennetään liitteessä III olevassa A ja B osassa tarkoitettua tuotantoa ja kaupan pitämistä koskevat vaatimukset tiettyjen vakiosiemementen tai -aineistojen sukujen tai lajien osalta. Kyseiset vaatimukset koskevat yhtä tai useampia seuraavista osa-alueista:
 - a) kyseisen kasvien lisäysaineiston sukujen, lajien tai tyyppien erityiset käyttötarkoitukset;
 - b) kasvien lisäysaineiston tuotantomenetelmät, mukaan lukien suvullinen ja suvuton lisääntyminen ja *in vitro* -lisäys;
 - c) kylvöä tai istutusta koskevat edellytykset;
 - d) peltoviljely;
 - e) korjuu ja korjuun jälkeinen toiminta;
 - f) itävyys, puhtaus ja muun kasvien lisäysaineiston pitoisuus, kosteus, elinvoima, maa-aineksen tai vieraiden aineiden esiintyminen;

- g) biomolekyyli­teknikka ja muut tekniset menetelmät sekä niiden hyväksyminen ja käyttö sekä luettelo unionissa hyväksytyistä menetelmistä;
- h) vaatimukset, jotka muiden kuin liitteessä I luokiteltujen sukujen ja lajien tai niiden hybridien perusrunkojen ja muiden kasvinosien on täytettävä, jos liitteessä I luetellun suvun tai lajin tai niiden hybridien lisäysaineistoa vartetaan niihin;
- i) hedelmäkasvien tai viiniköynnösten siementen tuotantoedellytykset;
- j) hedelmäkasvien, viiniköynnösten tai siemenperunoiden tuotantoa siemenistä koskevat edellytykset.

Tällaiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 76 artiklan 2 kohdassa säädettyä tarkastelumenettelyä noudattaen, ja niiden tarkoitus on ottaa huomioon muutokset asiaankuuluvissa kansainvälisissä teknisissä ja tieteellisissä standardeissa.

9 artikla

Kloonien, valikoitujen kloonien, monen kloonin yhdistelmien ja polyklonaalisen kasvien lisäysaineiston tuotanto, kaupan pitäminen ja rekisteröinti

1. Klooneista, valikoiduista klooneista, monen kloonin yhdistelmistä ja polyklonaalisesta kasvien lisäysaineistosta peräisin olevan esiperus-, perus-, sertifioidun ja vakiomateriaalin tuotannon ja kaupan pitämisen on täytettävä paitsi tämän asetuksen 4–43 artiklassa tarkoitettut vaatimukset myös 2 ja 3 kohdan sekä liitteessä II olevassa C osassa ja liitteessä III olevassa C osassa vahvistetut niitä koskevat vaatimukset.
2. Klooneja, valikoituja klooneja, monen kloonin yhdistelmiä ja polyklonaalisia kasvien lisäysaineistoja saa tuottaa ja pitää kaupan ainoastaan, jos toimivaltainen viranomais­lainen on rekisteröinyt ne vähintään yhteen jäsen­valtion perustamaan viralliseen kloonien rekisteriin.

Rekisterin on sisällettävä kaikki liitteessä II olevan B osan, C osan 2 kohdan mukaiset tiedot, jotka on ilmoitettu kloonin, valikoidun kloonin, monen kloonin yhdistelmän ja polyklonaalisen kasvien lisäysaineiston rekisteröintiä koskevassa hakemuksessa.
3. Klooneja, valikoituja klooneja, monen kloonin yhdistelmiä ja polyklonaalisia kasvien lisäysaineistoja on ylläpidettävä niiden tunnistettavuuden säilyttämiseksi. Kloonien, valikoitujen kloonien, monen kloonin yhdistelmien ja polyklonaalisten kasvien lisäysaineistojen ylläpidosta vastaavien henkilöiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta toimivaltaiset viranomaiset tai muut henkilöt voivat tarkastaa ne kirjanpidon perusteella.

3 JAKSO

Luvan antaminen ammattimaisille toimijoille ja toimivaltaisten viranomaisten virallinen valvonta

10 artikla

Luvan antaminen ammattimaisille toimijoille virallisessa valvonnassa suoritettua sertifiointia varten

1. Toimivaltainen viranomainen voi hakemuksesta antaa ammattimaiselle toimijalle luvan suorittaa esiperus-, perus- ja sertifioitujen aineistojen tai -siementen osalta kaikki tai tietyt kasvien lisäysaineiston sertifioimiseksi vaaditut toimet toimivaltaisen viranomaisen virallisessa valvonnassa ja antaa niille virallinen etiketti.

Saadakseen tällaisen luvan ja riippuen siitä, mille toiminnalle lupaa haetaan, ammattimaisen toimijan on täytettävä seuraavat edellytykset:

- a) sillä on riittävä tietämys 7 artiklassa tarkoitettujen vaatimusten täyttämiseksi;
 - b) se on pätevä suorittamaan liitteessä II tarkoitettut tarkastukset tai palkkaa pätevää henkilöstöä suorittamaan kyseiset tarkastukset;
 - c) se palkkaa pätevää henkilöstöä suorittamaan liitteessä II tarkoitettun näyteenoton tai tekee sopimuksia sellaisten yritysten kanssa, joilla on näiden toimien suorittamiseen pätevää henkilöstöä;
 - d) se käyttää liitteessä II tarkoitettun testauksen suorittamiseen erikoistunutta henkilöstöä ja soveltuvia välineitä tai laboratorioita, joilla on palveluksessaan näiden toimien suorittamiseen pätevää henkilöstöä;
 - e) se on määrittänyt ne tuotantoprosessin kriittiset vaiheet, jotka voivat vaikuttaa kasvien lisäysaineiston laatuun ja tunnistettavuuteen, ja pystyy seuraamaan niitä, ja se säilyttää tietoja seurannan tuloksista;
 - f) sillä on käytössään järjestelmät, joilla varmistetaan, että 13 artiklan mukaiset erien tunnistamista koskevat vaatimukset täyttyvät;
 - g) sillä on käytössään järjestelmät, joilla varmistetaan, että 42 artiklassa säädetyt jäljitettävyyysvaatimukset täyttyvät.
2. Siirretään komissiolle valta antaa 75 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään 1 kohtaa yhden tai useamman seuraavista seikoista osalta:
 - a) ammattimaisen toimijan tekemää hakemusta koskeva menettely;
 - b) toimet, jotka toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava 1 kohdan a–g alakohdan noudattamisen varmistamiseksi.

11 artikla

Ammattimaiselle toimijalle annetun luvan peruuttaminen tai muuttaminen

Jos luvan saanut ammattimainen toimija ei enää täytä 10 artiklan 1 kohdassa säädettyjä vaatimuksia, toimivaltaisen viranomaisen on pyydettävä kyseistä toimijaa toteuttamaan korjaavia toimia tietyn ajan kuluessa.

Toimivaltaisen viranomaisen on viipymättä peruutettava lupa tai tapauksen mukaan muutettava sitä, jos ammattimainen toimija ei toteuta ensimmäisessä kohdassa tarkoitettuja korjaavia toimia määritetyn ajan kuluessa. Jos todetaan, että lupa on annettu petoksen seurauksena, toimivaltaisen viranomaisen on määrättävä ammattimaiselle toimijalle asianmukaiset seuraamukset.

12 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten suorittama virallinen valvonta

1. Virallisessa valvonnassa suoritettua sertifiointia varten toimivaltaisten viranomaisten on suoritettava vähintään kerran vuodessa auditointi sen varmistamiseksi, että ammattimainen toimija täyttää 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut vaatimukset.

Niiden on myös järjestettävä koulutusta ja kokeita henkilöstölle, joka suorittaa tässä asetuksessa säädettyjä viljelystarkastuksia, näytteenottoa ja testausta.

2. Virallisessa valvonnassa suoritettua sertifiointia varten toimivaltaisten viranomaisten on suoritettava virallisia tarkastuksia, näytteenottoa ja testausta tietyille osuudelle tuotantotiloissa olevista viljelyksistä ja kasvien lisäysaineiston erille sen varmentamiseksi, että kyseinen aineisto täyttää 7 artiklassa tarkoitetut vaatimukset.

Osuus on määritettävä sen perusteella, kuinka suurena pidetään sitä mahdollista riskiä, että kyseinen kasvien lisäysaineisto ei täytä näitä vaatimuksia.

3. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa täsmennetään 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja auditointeja, koulutusta, tutkimuksia, tarkastuksia, näytteenottoa ja testausta koskevat vaatimukset tiettyjen sukujen tai lajien osalta.

Täytäntöönpanosäädöksillä voidaan tämentää yksi tai useampia seuraavista seikoista:

- a) edellä 2 kohdassa tarkoitetussa riskinarvioinnissa käytettävät kriteerit sekä se, kuinka suurelle osuudelle kasvien lisäysaineistoon kuuluvista viljelyksistä ja eristä 2 kohdassa tarkoitetut tarkastukset, näytteenotto ja testaukset on vähintään tehtävä;
- b) toimivaltaisten viranomaisten toteuttamat seurantatoimet;
- c) se, käyttääkö ammattimainen toimija erityisiä akkreditointijärjestelmiä ja voivatko toimivaltaiset viranomaiset karsia tässä artiklassa tarkoitettuja tarkastuksia, näytteenottoa ja testausta sekä seurantatoimia tällaisten järjestelmien käytön perusteella.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 76 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4 JAKSO

KÄSITTELYVAATIMUKSET

13 artikla

Erät

1. Kasvien lisäysaineistoa pidetään kaupan erinä. Kunkin erän lajikkeiden ja lajien on oltava riittävän yhtenäisiä sisällöltään ja tunnistettavissa siten, että käyttäjät pystyvät erottamaan ne muista kasvien lisäysaineiston eristä.
2. Kasvien lisäysaineiston eriä voidaan käsittelyn, pakkaamisen, varastoinnin tai toimituksen yhteydessä yhdistää uudeksi eräksi vain, jos ne kuuluvat samaan lajikkeeseen ja ne on korjattu samana vuonna.

Jos eri sertifiointiluokkiin kuuluvia eriä yhdistetään, uuden erän luokka määräytyy alimpaan luokkaan kuuluvan aineiston perusteella. Yhdistäminen on toteutettava tähän varatuissa tiloissa, ja sen saavat toteuttaa ainoastaan toimivaltaisen viranomaisen tähän tarkoitukseen hyväksymät henkilöt.

3. Kasvien lisäysaineiston eriä voidaan käsittelevän, pakkaamisen, varastoinnin ja kuljetuksen yhteydessä jakaa kahdeksi tai useammaksi eräksi.
4. Jos kasvien lisäysaineiston eriä yhdistetään tai jaetaan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettulla tavalla, ammattimaisen toimijan on pidettävä kirjaa uusien erien alkuperästä.
5. Komissio voi vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä kaikkiin tai tiettyihin kasvien lisäysaineiston lajeihin sovellettavia erityisvaatimuksia, jotka koskevat erien enimmäiskokoa, niiden tunnistamista ja merkintöjä, erien yhdistämistä tai jakamista suhteessa kasvien lisäysaineiston erien alkuperään, kyseisten toimintojen kirjaamista ja yhdistämisen tai jakamisen jälkeisiä merkintöjä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 76 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

14 artikla

Pakkaukset, niput ja säiliöt

1. Kasvien lisäysaineistoa on pidettävä kaupan suljinjärjestelmällä ja merkinnällä varustetuissa suljetuissa pakkauksissa, nipuissa tai säiliöissä. Muuta kasvien lisäysaineistoa kuin siemeniä voidaan pitää kaupan myös yksittäisinä kasveina.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen pakkaukset, niput ja säiliöt on suljettava siten, että niitä ei voida avata tuhoamatta suljinta tai jättämättä jälkiä, jotka osoittavat, että pakkaus, nippu tai säiliö on avattu. Kiinnitysmekanismien pitävyys on varmistettava joko kiinnittämällä siihen 15 ja 16 artiklan mukaiset etiketit tai käyttämällä sinettiä. Tämä vaatimus ei koske pakkauksia ja säiliöitä, joiden sulkimia ei voida käyttää uudelleen.
3. Jos kyseessä on esiperus-, perus- tai sertifioituun luokkaan kuuluva kasvien lisäysaineisto, pakkausten, nippujen tai säiliöiden sulkemisesta vastaa toimivaltainen viranomaisen tai ammattimaisen toimijan toimivaltaisen viranomaisen virallisessa valvonnassa. Sen jälkeen tällaiset pakkaukset ja säiliöt saa sulkea uudelleen ainoastaan toimivaltainen viranomaisen tai toimivaltaisen viranomaisen virallisessa valvonnassa toimiva ammattimainen toimija. Jos pakkaus, nippu tai säiliö suljetaan uudelleen, 15 artiklassa tarkoitettussa etiketissä on ilmoitettava uudelleen sulkemisen päivämäärä ja asiasta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen tiedot.
4. Esiperus-, perus- tai sertifioituun luokkaan kuuluvan kasvien lisäysaineiston erät voidaan pakata uudelleen, merkitä uudelleen ja sinetöidä uudelleen ainoastaan osana virallista valvontaa tai toimivaltaisen viranomaisen virallisessa valvonnassa.
5. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, ammattimainen toimija voi pitää siemeniä kaupan suoraan viljelijää varten irtotavarana.

Ammattimainen toimija tarvitsee tähän toimivaltaisen viranomaisen hyväksynnän. Sen on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle etukäteen tällaisesta toiminnasta ja kerrottava, mistä erästä kyseiset siemenet ovat.

Jos siemenet lastataan suoraan viljelijän koneeseen tai perävaunuun, ammattimaisen toimijan ja viljelijän on laadittava ja säilytettävä asiakirjat, joista käy ilmi siementen laji ja lajike, määrä, siirron ajankohta ja erän tunnistetiedot, ja varmistettava näin kyseisten siementen jäljitettävyys.
6. Komissio voi vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä erityisvaatimuksia, jotka koskevat tiettyihin lajeihin kuuluvaa kasvien lisäysaineistoa sisältävien pakkausten, nippujen ja säiliöiden sinetöintiä, sulkemista, kokoa ja muotoa, sekä täsmentää edellytykset, jotka

koskevat siementen pitämistä kaupan irtotavarana. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 76 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

5 JAKSO

MERKINTÄVAATIMUKSET

15 artikla

Virallinen etiketti

1. Esiperus-, perus- ja sertifioidut aineistot ja siemenet on tunnistettava ja niiden tämän asetuksen mukaisuus on todistettava virallisella etiketillä, joka annetaan sen jälkeen, kun toimivaltainen viranomainen on todennut, että 7 artiklassa tarkoitettut vaatimukset täyttyvät.
2. Virallisen etiketin antaa toimivaltainen viranomainen, ja siinä on oltava toimivaltaisen viranomaisen antama sarjanumero.

Sen painaa

- a) toimivaltainen viranomainen, jos ammattimainen toimija sitä pyytää, tai jos ammattimaisella toimijalla ei ole lupaa suorittaa sertifiointia virallisessa valvonnassa, toimivaltainen viranomainen 10 artiklan mukaisesti; tai
 - b) ammattimainen toimija toimivaltaisen viranomaisen virallisessa valvonnassa, jos ammattimaiselle toimijalle on annettu 10 artiklan mukaisesti lupa suorittaa sertifiointi virallisessa valvonnassa.
3. Virallisen etiketin kiinnittää nipun, pakkauksen tai säiliön ulkopuolelle ammattimainen toimija toimivaltaisen viranomaisen virallisessa valvonnassa tai ammattimaisen toimijan vastuulla toimiva henkilö.
 4. Virallisen etiketin on oltava äskettäin annettu. Itseliimautuvia virallisia etikettejä voidaan käyttää toimivaltaisen viranomaisen luvalla, jos ei ole vaaraa siitä, että niitä voitaisiin käyttää uudelleen.
 5. Siirretään komissiolle valta antaa 75 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä artiklaa vahvistamalla seuraavia seikkoja koskevat säännöt:
 - a) kaikkien niiden toimien digitaalinen kirjaaminen, joita ammattimaiset toimijat ja toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat virallisen etiketin antamista varten;
 - b) jäsenvaltiot ja komission toisiinsa yhdistävän keskitetyn alustan perustaminen edellä mainittujen kirjausten käsittelyn, saatavuuden ja käytön helpottamiseksi;
 - c) tekniset järjestelyt, jotta virallisia etikettejä voidaan antaa sähköisessä muodossa.

Kun tällainen delegoitu säädös on annettu, virallinen etiketti on mahdollista antaa myös sähköisessä muodossa ('sähköinen virallinen etiketti').

6. Poiketen siitä, mitä 1–5 kohdassa säädetään, kun kolmansista maista 39 artiklan mukaisesti tuotuja esiperus- ja perusaineistoja ja -siemeniä sekä sertifioituja aineistoja ja siemeniä pidetään kaupan unionissa, niissä on käytettävä niiden mukana tuonnin yhteydessä ollutta OECD:n etikettiä.

16 artikla

Toimijan etiketti

Vakioaineiston ja vakiosiemienien tunnistettavuus on varmistettava toimijan etiketillä. Sillä osoitetaan, että ammattimaisen toimijan suorittamien tarkastusten, näytteenoton ja testauksen perusteella vakioaineistot tai vakiosiemenet täyttävät 8 artiklassa tarkoitetut sovellettavat tuotantoa ja kaupan pitämistä koskevat vaatimukset.

Toimijan etiketin antaa, painaa ja kiinnittää nipun, pakkauksen tai säiliön ulkopuolelle ammattimainen toimija tai ammattimaisen toimijan vastuulla toimiva henkilö.

17 artikla

Etikettien sisältö

1. Virallinen etiketti ja toimijan etiketti on laadittava vähintään yhdellä unionin virallisista kielistä.
2. Virallisen etiketin ja toimijan etiketin on oltava helppolukuisia, häviämättömällä tekstillä yhdelle puolelle painettuja, käyttämättömiä, helposti nähtävissä ja sellaisia, ettei niitä voi muokata.
3. Jos virallisessa etiketissä tai toimijan etiketissä on 4 kohdassa mainittujen tietojen jälkeen käytettävissä tyhjää tilaa, toimivaltainen viranomainen voi käyttää sitä lisätietojen esittämiseen. Lisätietojen esittämiseen käytettävät kirjaimet saavat olla korkeintaan samankokoisia kuin virallisen etiketin tai toimijan etiketin 4 kohdassa tarkoitetun sisällön esittämiseen käytetyt kirjaimet. Lisätietojen on koostuttava pelkästään tosiseikoista, niihin ei saa sisältyä mainontaa ja ne saavat liittyä ainoastaan muuntogeenisten organismien tai asetuksen (EU) .../... (Julkaisutoimisto: lisätään viite NGT-asetukseen) 3 artiklan 7 alakohdassa määriteltyjen ryhmän 1 NGT-kasvien tuotantoa, kaupan pitämistä tai merkintöjä koskeviin vaatimuksiin. .
4. Komissio täsmentää täytäntöönpanosäädöksillä kasvien lisäysaineiston eri luokkien tai tyyppien yhteydessä käytettävän virallisen etiketin tai toimijan etiketin sisällön, koon, värin ja muodon seuraavien osalta:
 - a) 15 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu virallinen etiketti;
 - b) 16 artiklassa tarkoitettu toimijan etiketti;
 - c) 21 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa seoksissa käytettävä etiketti;
 - d) 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa monimuotoisuutta säilyttävissä siemenseoksissa käytettävä etiketti;
 - e) 23 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuissa uudelleenpakatuissa ja -merkityissä siemenissä käytettävä etiketti;
 - f) 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu suojeltaviin lajikkeisiin kuuluvassa kasvien lisäysaineistossa käytettävä etiketti;
 - g) 28 artiklan 1 kohdan alakohdassa tarkoitettu loppukäyttäjiä varten kaupan pidettävässä kasvien lisäysaineistossa käytettävä etiketti;
 - h) 29 artiklassa tarkoitettu tiettyjen geenipankkien, organisaatioiden ja verkostojen kaupan pitämässä kasvien lisäysaineistossa käytettävä etiketti;
 - i) 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu jalostusaineistossa käytettävä etiketti;

- j) 32 artiklan 5 kohdassa tarkoitettussa toistaiseksi rekisteröimättömiin lajikkeisiin kuuluvassa kasvien lisäysaineistossa käytettävä etiketti;
- k) 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa tilapäisten saatavuusvaikeuksien vuoksi hyväksytyssä kasvien lisäysaineistossa käytettävä etiketti; ja
- l) 34 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa siemenissä, joiden kaupan pitäminen on sallittu tilapäisesti, käytettävä etiketti;
- m) 35 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa siemenissä, joita ei ole vielä sertifioitu lopullisesti, käytettävä etiketti;
- n) 40 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettussa kolmansista maista tuodussa kasvien lisäysaineistossa käytettävä etiketti.

Tällainen täytäntöönpanosäädös hyväksytään 76 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

5. Toimivaltainen viranomais voi antaa ammattimaiselle toimijalle luvan ilmoittaa virallisessa etiketissä muita kuin 4 kohdassa tarkoitettuja tietoja, kunhan ne eivät sisällä mainontaa, ne esitetään virallisen etiketin reunassa alueella, joka on enintään 20 prosenttia virallisen etiketin kokonaispinta-alasta, ja niiden otsikkona on ”Muut kuin viralliset tiedot”. Tällaisten tietojen esittämiseen käytettävät kirjaimet saavat olla korkeintaan samankokoisia kuin virallisen etiketin 4 kohdassa tarkoitettujen sisällön esittämiseen käytetyt kirjaimet.

18 artikla

Viittaus eriin

Kullekin erälle on annettava virallinen etiketti ja toimijan etiketti.

Jos yhdestä lajikkeesta koostuva erä jaetaan kahdeksi tai useammaksi eräksi, kullekin uudelle erälle on annettava oma virallinen etiketti tai toimijan etiketti.

Jos useampi samasta lajikkeesta koostuva erä yhdistetään yhdeksi uudeksi eräksi, kyseiselle uudelle erälle on annettava uusi virallinen etiketti tai toimijan etiketti.

19 artikla

Tuotantoa ja kaupan pitämistä koskevien vaatimusten vastainen kasvien lisäysaineisto

Jos kasvien lisäysaineiston kaupan pitämisen aikana suoritettussa virallisessa valvonnassa ilmenee, että esiperus-, perus- tai sertifioitujen siementen tai aineistojen taikka vakiosiemmenten tai -aineistojen tuotanto tai kaupan pitäminen unionissa ei täytä 7 tai 8 artiklassa tarkoitettuja sovellettavia vaatimuksia tai jos kasvien lisäysaineiston lajikkeiden tunnistettavuutta ja puhtautta ei ole vahvistettu 24 artiklan mukaisissa verranneruutukokeissa, toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että kyseinen ammattimainen toimija suorittaa tarvittavat korjaavat toimenpiteet, jotka koskevat kyseistä kasvien lisäysaineistoa sekä tarvittaessa tiloja ja tuotantomenetelmiä. Kyseisten toimien tarkoitus on saavuttaa yksi tai useampi seuraavista tavoitteista:

- a) kyseinen kasvien lisäysaineisto täyttää sitä koskevat vaatimukset;
- b) kyseinen kasvien lisäysaineisto poistetaan markkinoilta tai sitä käytetään muuna kuin kasvien lisäysaineistona;

- c) vakiosiemeniä tai vakioaineistoa lukuun ottamatta kyseinen kasvien lisäysaineisto tuotetaan tai sitä pidetään kaupan alempaan luokkaan kuuluvana ja kyseiseen luokkaan sovellettavien vaatimusten mukaisesti;
- d) ammattimaiselle toimijalle määrätään muita seuraamuksia 11 artiklassa tarkoitetun luvan peruuttamisen tai muuttamisen lisäksi.

20 artikla

Kasvien lisäysaineisto, jota saa tuottaa ja pitää kaupan ainoastaan esiperus-, perus- tai sertifioituina siemeninä tai aineistoina

1. Liitteessä IV lueteltuihin sukuihin tai lajeihin kuuluvaa kasvien lisäysaineistoa saa tuottaa ja pitää kaupan ainoastaan esiperus-, perus- tai sertifioituina siemeninä tai aineistoina.
2. Siirretään komissiolle valta antaa 75 artiklan mukaisesti delegoitu säädös, jolla muutetaan liitettä IV.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettulla delegoidulla säädöksellä lisätään suku tai laji liitteeseen IV, jos molemmat seuraavista edellytyksistä täyttyvät:

- a) kyseiseen sukuun tai lajiin kuuluville siemenille tarvitaan paremmat laatutakeet; ja
- b) niiden sertifiointiin liittyvien toimien kustannukset, jotka ovat tarpeen kyseisten siementen tuottamiseksi ja pitämiseksi kaupan esiperus-, perus- ja sertifioituina siemeninä, ovat oikeasuhteisia
 - i) ruoka- ja rehurvan varmistamiseksi tai teollisen käsittelyn korkean arvon varmistamiseksi; ja
 - ii) siihen taloudelliseen hyötyyn nähden, joka saadaan, kun siemenet täyttävät tiukimmat tunnistettavuus- ja laatuvaatimukset eli esiperus-, perus- ja sertifioituja siemeniä koskevat vaatimukset vakiosiemeniä koskevien vaatimusten sijaan.

Oikeasuhteisuuden määrittämisessä arvioidaan kaikkia seuraavia tekijöitä yhdessä: asianomaisen suvun tai lajin merkitys unionin ruoka- ja rehurvalle; sen tuotantomäärä unionissa; sen kysyntä ammattimaisten toimijoiden ja muiden elintarvike- ja rehuteollisuuden toimijoiden keskuudessa; esiperus-, perus- ja sertifioitujen siementen tuotantokustannukset verrattuna saman suvun tai lajin muiden siementen tuotantokustannuksiin; sekä taloudellinen hyöty, joka saadaan esiperus-, perus- ja sertifioitujen siementen tuotannosta ja kaupan pitämisestä verrattuna muihin saman suvun tai lajin siemeniin.

Jos jokin toisen alakohdan b alakohdan i ja ii alakohdassa säädetyistä edellytyksistä ei enää täyty, suku tai laji poistetaan liitteestä IV ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettulla delegoidulla säädöksellä.

6 JAKSO

SIEMENSEOKSIA, SIEMENTEN UDELLEENPAKKAAMISTA JA SIEMENTEN VERRANNERUUTUKOKEITA KOSKEVAT ERITYISVAATIMUKSET

21 artikla

Siemenseokset

1. Unionissa voidaan tuottaa ja pitää kaupan liitteessä I olevassa A osassa lueteltuihin eri sukuihin tai lajeihin kuuluvien ja 5–8 artiklan vaatimukset täyttävien sertifioitujen tai vakiosiemementen seoksia ja kyseisiin sukuihin tai lajeihin kuuluvien lajikkeiden siementen seoksia, jos ne täyttävät tämän artiklan vaatimukset.

Tällaisiin seoksiin sisältyvien siementen mukana on oltava

- a) virallinen etiketti, jos seos koostuu ainoastaan sertifioiduista siemenistä; tai
- b) toimijan etiketti, jos seos koostuu ainoastaan vakiosiemementistä tai sekä sertifioiduista että vakiosiemementistä.

Tämän kohdan toisen alakohdan a alakohdan soveltamiseksi ammattimaisten toimijoiden on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle luettelo lajikkeista, joista seos koostuu, ja tieto niiden suhteellisista osuuksista, jotta kyseisten lajikkeiden kelpoisuus voidaan varmentaa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja siemenseoksia saavat tuottaa ainoastaan sellaiset ammattimaiset toimijat, joille toimivaltainen viranomainen on antanut luvan tähän toimintaan. Saadakseen luvan tällaisten seosten tuotantoon ammattimaisten toimijoiden on täytettävä seuraavat vaatimukset:

- a) niillä on asennettuna soveltuvat sekoituslaitteet ja käytössä asianmukaiset menettelyt, joilla voidaan varmistaa, että valmiit seokset ovat tasalaatuisia ja että eri lajikkeita on kussakin säiliössä ilmoitetussa suhteessa;
- b) niillä on vastuuhenkilö, joka on suoraan vastuussa sekoittamisesta ja pakkaamisesta; ja
- c) ne ylläpitävät rekisteriä siemenseoksista ja niiden käyttötarkoituksesta.

3. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen siementen sekoittaminen ja pakkaaminen on tehtävä toimivaltaisen viranomaisen valvonnassa.

Sekoittaminen on suoritettava siten, että varmistetaan, ettei ole vaaraa seokseen kuulumattomien siementen päätyemisestä siihen ja että aikaansaatu seos on mahdollisimman tasalaatuinen.

Kun samassa säiliössä on siemenseos, johon kuuluu sekä pienisiemenisiä lajeja että lajeja, joiden siemenet ovat vehnäsiemeniä suurempia, siemeniä saa olla säiliössä yhteensä enintään 40 kilogrammaa.

4. Komissio voi antaa teknisen ja tieteellisen kehityksen ja tämän artiklan soveltamisesta saatujen kokemusten perusteella täytäntöönpanosäädöksiä, joissa täsmennetään seuraavia seikkoja koskevat säännöt:

- a) sekoituslaitteet ja -menetelmä;
- b) erien enimmäiskoot tiettyjen lajien ja lajikkeiden osalta.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 76 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

22 artikla

Monimuotoisuutta säilyttävät siemenseokset

1. Poiketen siitä, mitä 21 artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat sallia sellaisten siemenseosten tuotannon ja kaupan pitämisen, joissa on liitteessä I olevassa A osassa lueteltuihin eri sukuihin tai lajeihin tai niiden lajikkeisiin kuuluvien

siementen lisäksi kyseisen liitteen muissa osissa mainittuihin sukuihin tai lajeihin kuuluvia siemeniä tai siemeniä, joita ei mainita kyseisessä liitteessä, jos tällainen seos täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

- a) se edistää geenivarojen suojelua tai luonnonympäristön ennallistamista; ja
- b) se liittyy luontaisesti tiettyyn geenivarojen suojelun tai luonnonympäristön ennallistamisen kannalta tärkeään alueeseen, jäljempänä 'lähdealue';
- c) se on liitteen V vaatimusten mukainen.

Tällainen seos on "monimuotoisuutta säilyttävä siemenseos", ja tämä on mainittava sen etiketissä.

2. Siirretään komissiolle valta antaa 75 artiklan mukaisesti delegoitu säädös, jolla muutetaan liitettä V seuraavien osalta:

- a) lupavaatimukset siemenseoksille, joihin kuuluvat siemenet on kerätty suoraan luonnosta määriteltyyn lähdealueeseen kuuluvasta paikasta ja joiden tarkoitus on luonnonympäristön säilyttäminen ja ennallistaminen (suoraan luonnosta korjatut monimuotoisuutta säilyttävät siemenseokset);
- b) lupavaatimukset viljelijän lisäämille monimuotoisuutta säilyttävälle siemenseoksille;
- c) tiettyjen lajien käyttö ja sisältö;
- d) sinetöintiä ja pakkaamista koskevat vaatimukset;
- e) ammattimaisten toimijoiden hyväksyntää koskevat vaatimukset.

Muutosten on perustuttava tämän artiklan täytäntöönpanosta saatuun kokemukseen, tekniseen ja tieteelliseen kehitykseen sekä monimuotoisuutta säilyttävien siemenseosten laadun ja tunnistettavuuden parantamiseen. Ne voivat koskea ainoastaan tiettyjä sukuja tai lajeja.

3. Ammattimaisten toimijoiden on ilmoitettava asiaankuuluville toimivaltaisille viranomaisille tuottamiensa ja kaupan pitämiensä monimuotoisuutta säilyttävien siemenseosten määrä kunkin tuotantokauden osalta.

Jäsenvaltioiden on pyynnöstä ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille alueellaan tuotettujen ja kaupan pidettyjen monimuotoisuutta säilyttävien siemenseosten määrä ja tarvittaessa kasvigeenivaroista vastaavien toimivaltaisten viranomaisten tai tätä tarkoitusta varten hyväksytyjen organisaatioiden nimet.

23 artikla

Siemenerien uudelleenpakkaaminen ja uudelleenmerkitseminen

1. Jos esiperus-, perus- ja sertifioitujen siementen eriä on erien jakamisen tai yhdistämisen takia pakattava tai merkittävä uudelleen, se on tehtävä tämän artiklan sekä 14 ja 15 artiklan vaatimusten mukaisesti.
2. Siemenerän uudelleenpakkaamisen ja -merkitsemisen suorittaa
 - a) ammattimainen toimija toimivaltaisen viranomaisen virallisessa valvonnassa; tai
 - b) siemennäytteenottaja, joka on toimivaltaisen viranomaisen tätä tarkoitusta varten hyväksymä ja valvoma ja joka raportoi toimivaltaiselle viranomaiselle.

Edellä olevaa b alakohtaa sovellettaessa toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava asiasta etukäteen ammattimaiselle toimijalle, jotta se voi järjestää yhteistyönsä siemennäytteenottajan kanssa.

3. Ammattimaisen toimijan ja siemenerien uudelleenpakkaamisen ja -merkitsemisen suorittavan siemennäytteenottajan on toteutettava kaikki toimenpiteet sen varmistamiseksi, että siemenerän tunnistettavuus ja lajikepuhtaus säilyy eikä saastumista tapahdu uudelleenpakkaamisen aikana ja että tuloksena oleva siemenerä on mahdollisimman yhtenäinen.
4. Kun siemeneriä uudelleenpakataan ja -merkitään, ammattimaisen toimijan ja siemennäytteenottajan on pidettävä kirjaa kolmen vuoden ajan niiden uudelleenmerkitsemisen ja -pakkaamisen jälkeen. Kirjanpidon on sisällettävä seuraavat tiedot:
 - a) alkuperäisen siemenerän viitenumero;
 - b) uudelleenpakatun tai -merkityn siemenerän viitenumero;
 - c) alkuperäisen siemenerän paino;
 - d) uudelleenpakatun tai -merkityn siemenerän paino;
 - e) erän lopullisen hävittämisen päivämäärä.

Nämä tiedot on säilytettävä sellaisessa muodossa, että uudelleenpakkaamisen ja -merkinnän kohteena olleen alkuperäisen siemenerän aitous voidaan tunnistaa ja todentaa. Tiedot on annettava pyynnöstä toimivaltaisen viranomaisen saataville.

5. Alkuperäiset sinetit ja etiketit on poistettava siemenerästä. Ammattimaisten toimijoiden tai siemennäytteenottajan on säilytettävä myös vanhat etiketit niistä siemeneristä, joista uusi erä muodostetaan.

Uusissa etiketeissä on oltava joko alkuperäisen siemenerän viitenumero tai toimivaltaisen viranomaisen antama uusi siemenerän viitenumero.

6. Jos toimivaltainen viranomainen antaa uuden siemenerän viitenumeron, sen on joko pidettävä aikaisempi siemenerän viitenumero tallessa tai varmistettava, että tämä aikaisempi viitenumero sisällytetään uusiin etiketteihin.
7. Sertifioitujen siementen seoksia voidaan pakata uudelleen vain, jos ammattimainen toimija tai siemennäytteenottaja on vahvistanut, että eri ainesosien suhteelliset osuudet seoksessa säilyvät ennallaan uudelleenpakkaamisen aikana.

24 artikla

Esiperus-, perus- ja sertifioitujen siementen verranneruutukokeet

1. Esiperus-, perus- ja sertifioitujen siementen tuotannon jälkeen toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä viljelystarkastuksen lisäksi viljelyksillä vuotuiset kokeet, jotka tehdään välittömästi näytteiden ottamista seuraavan kauden jälkeen tai sen aikana ja joissa verranneruudussa olevaa lajiketta verrataan kyseisen lajikkeen virallisesti validoituun siemennäytteeseen sen varmistamiseksi, että lajikkeiden ominaisuudet ovat pysyneet muuttumattomina tuotantoprosessin aikana, ja lajiketunnistettavuuden ja -puhtauden todentamiseksi yksittäisten siemenerien osalta.

Kokeita käytetään sen arvioimiseen,

- a) täyttyvätkö seuraavia luokkia tai sukupolvia koskevat vaatimukset. Jos välittömästi alenevalle luokalle tai sukupolvelle tehtyjen kokeiden tuloksena todetaan, että lajikkeiden tunnistettavuus tai puhtaus ei ole säilynyt siemenissä, toimivaltainen viranomainen ei saa sertifioida kyseisestä erästä peräisin olevia siemeniä;
 - b) täyttyvätkö tällaiset siemenet niihin sovellettavat tunnistettavuus-, laatu- ja muut sertifiointivaatimukset. Jos kokeen tuloksena todetaan, että 7 artiklan vaatimukset eivät täyty, toimivaltaisen viranomaisen on poistettava kyseinen erä markkinoilta tai varmistettava, että se on sovellettavien vaatimusten mukainen.
2. Se, miten suurelle osalle esiperus-, perus- ja sertifioiduista siemenistä tällaiset verranneruutukokeet tehdään, on määritettävä siementen mahdollista vaatimustenvastaisuutta koskevan riskianalyysin perusteella.
 3. Verranneruutukokeet on tehtävä 2 kohdassa tarkoitetun riskianalyysin perusteella toimivaltaisen viranomaisen korjatuista siemenistä ottamille näytteille.
 4. Siirretään komissiolle valta antaa 75 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla säännöt, jotka koskevat kunkin suvun tai lajin siemenille tehtäviä verranneruutukokeita. Sääntöjä on mukautettava tieteellisen ja teknisen tiedon ja kansainvälisten standardien kehityksen perusteella, ja ne voidaan vahvistaa suku-, laji- tai luokkakohtaisesti. Ne voivat koskea seuraavia seikkoja:
 - a) 2 kohdassa tarkoitetun riskianalyysin tekemisessä käytettävät kriteerit;
 - b) koemenettely;
 - c) kokeiden tulosten arviointi.
 5. Lajiketunnistettavuutta ja -puhtautta tarkastettaessa biomolekyyllitekniikoita voidaan käyttää täydentävänä välineenä, jos 1 kohdassa tarkoitettujen verranneruutukokeiden tulokset eivät ole yksiselitteisiä.

25 artikla

Verranneruutukokeet vakiosiemeneille

1. Vakiosiemementen kaupan pitämisen jälkeen toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä verranneruutukokeita tarkastaakseen, täyttyvätkö siemenet lajiketunnistettavuutta ja -puhtautta koskevat vaatimukset sekä muut sovellettavat vaatimukset.
2. Se, miten suurelle osalle vakiosiemeneistä tällaiset verranneruutukokeet tehdään, on määritettävä siementen mahdollista vaatimustenvastaisuutta koskevan riskianalyysin perusteella.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut verranneruutukokeet on tehtävä vuosittain sääntöjenvastaisuutta koskevan riskianalyysin perusteella käyttäen näytteitä, jotka toimivaltainen viranomainen on ottanut yhtenäisistä siemeneristä. Kokeissa arvioidaan kyseisten siementen tunnistettavuutta ja lajikepuhtautta sekä niiden itävyyttä ja analyyttistä puhtautta.
4. Lajiketunnistettavuutta ja -puhtautta tarkastettaessa biomolekyyllitekniikoita voidaan käyttää täydentävänä välineenä, jos 1 kohdassa tarkoitettujen verranneruutukokeiden tulokset eivät ole yksiselitteisiä.

7 JAKSO

Poikkeukset 5–25 artiklan vaatimuksista

26 artikla

Suojeltaviin lajikkeisiin kuuluva kasvien lisäysaineisto

1. Poiketen siitä, mitä 20 artiklassa säädetään, 44 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun kansalliseen lajikerekisteriin rekisteröityyn suojeltavaan lajikkeeseen kuuluvaa kasvien lisäysaineistoa voidaan tuottaa ja pitää kaupan unionissa vakiosiemeninä tai -aineistona, jos se täyttää kaikki 8 artiklassa tarkoitetut kyseisen lajin vakiosiemeniä ja -aineistoa koskevat vaatimukset.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun kasvien lisäysaineistoon on liitettävä toimijan etiketti, jossa on maininta ”Suojeltava lajike”.
3. Tätä poikkeusta käyttävän ammattimaisen toimijan on tehtävä tästä toiminnasta ja kyseessä olevista lajeista ja määristä vuosittain ilmoitus toimivaltaiselle viranomaiselle.

27 artikla

Monimuotoisesta aineistosta koostuva kasvien lisäysaineisto

1. Poiketen siitä, mitä 5 artiklassa säädetään, monimuotoisesta aineistosta koostuvaa kasvien lisäysaineistoa voidaan tuottaa ja pitää kaupan unionissa, vaikka se ei kuuluisi lajikkeeseen. Monimuotoisesta aineistosta on ilmoitettava liitteessä VI vahvistettujen vaatimusten mukaisesti toimivaltaiselle viranomaiselle, jonka on rekisteröitävä se ennen tuotannon ja/tai kaupan pitämisen aloittamista.
2. Poiketen siitä, mitä 7 artiklan 1 ja 3 kohdassa sekä 8 artiklan 1 ja 3 kohdassa säädetään, 1 kohdassa tarkoitetun monimuotoisesta aineistosta koostuvan kasvien lisäysaineiston tuotannossa ja kaupan pitämisessä on noudatettava liitteessä VI vahvistettuja vaatimuksia.
3. Siirretään komissiolle valta antaa 75 artiklan mukaisesti delegoitu säädös, jolla muutetaan liitettä VI. Nämä muutokset voivat koskea kaikkia tai tiettyjä sukuja tai lajeja, ja niillä
 - a) parannetaan monimuotoista kasvien lisäysaineistoa koskevien tietojen ilmoittamista sekä tällaisen kasvien lisäysaineiston kuvausta ja tunnistamista asiaankuuluvien sääntöjen soveltamisesta saatujen kokemusten perusteella;
 - b) parannetaan monimuotoisen kasvien lisäysaineiston pakkaamista ja merkintöjä koskevia sääntöjä toimivaltaisten viranomaisten suorittamista tarkastuksista saatujen kokemusten perusteella;
 - c) parannetaan monimuotoista kasvien lisäysaineistoa koskevia sääntöjä uusien parhaiden käytäntöjen pohjalta.

Tällaisten muutosten hyväksymisen tarkoitus on ottaa huomioon uusi tekninen ja tieteellinen näyttö ja kansainvälisten standardien kehitys sekä tämän artiklan soveltamisesta saadut kokemukset kaikkien tai vain tiettyjen sukujen tai lajien osalta.

4. Jokaisen ammattimaisen toimijan, joka tuottaa ja/tai aikoo pitää kaupan monimuotoisesta aineistosta koostuvaa kasvien lisäysaineistoa, on ennen kaupan pitämistä toimitettava asiasta ilmoitus toimivaltaiselle viranomaiselle. Jos

kansallinen toimivaltainen viranomainen ei pyydä lisätietoja toimivaltaisen viranomaisen asettamassa määrääjässä, monimuotoisesta aineistosta koostuvaa kasvien lisäysaineistoa saa pitää kaupan.

5. Ammattimaisen toimijan on varmistettava monimuotoisesta aineistosta koostuvan kasvien lisäysaineiston jäljitettävyyden säilyttämällä tiedot, joiden avulla voidaan tunnistaa ne ammattimaiset toimijat, jotka ovat toimittaneet sille monimuotoisen aineiston tuottamiseen käytetyn alkuperäisen aineiston (jalostusvanhemmat).

Ammattimaisen toimijan on säilytettävä nämä tiedot viiden vuoden ajan.

Kaupan pidettäväksi tarkoitettua monimuotoisesta aineistosta koostuvaa kasvien lisäysaineistoa tuottavan ammattimaisen toimijan on kirjattava ja säilytettävä myös seuraavat tiedot:

- a) lajin nimi ja kustakin ilmoitetusta monimuotoisesta aineistosta käytetty nimi;
- b) edellä 1 kohdassa tarkoitettua monimuotoisen aineiston tuotantotekniikka;
- c) ilmoitetun monimuotoisen aineiston kuvaus;
- d) monimuotoisesta aineistosta koostuvan kasvien lisäysaineiston jalostuspaikka ja tuotantopaikka;
- e) monimuotoisesta aineistosta koostuvan kasvien lisäysaineiston tuotantoon tarkoitettu pinta-ala ja tuotettu määrä.

Tässä kohdassa tarkoitettujen tietojen on oltava toimivaltaisten viranomaisten saatavilla.

6. Monimuotoisen aineiston nimityksen sopivuuteen sovelletaan 54 artiklaa.
7. Toimivaltaisten viranomaisten on rekisteröitävä 1 kohdan mukaisesti ilmoitettu monimuotoinen aineisto erityiseen rekisteriin, jäljempänä 'monimuotoisen aineiston rekisteri'.

Toimivaltaiset viranomaiset vastaavat rekisterin ylläpidosta, päivittämisestä ja julkaisemisesta, ja niiden on ilmoitettava sen sisällöstä ja päivityksistä viipymättä komissiolle.

28 artikla

Loppukäyttäjää varten kaupan pidettävä kasvien lisäysaineisto

1. Poiketen siitä, mitä 5–12, 14, 15 ja 20 artiklassa säädetään, kasvien lisäysaineistoa voidaan pitää kaupan loppukäyttäjää varten, jos se täyttää kaikki seuraavat vaatimukset:
- a) siinä on toimijan etiketti, jossa on kasvien lisäysaineiston nimitys ja maininta "Loppukäyttäjille tarkoitettu kasvien lisäysaineisto – ei virallisesti sertifioitu" tai siementen tapauksessa "Loppukäyttäjille tarkoitettut siemenet – ei virallisesti sertifioitu";
 - b) jos kyseessä on kasvien lisäysaineisto, joka ei kuulu 44 artiklassa tarkoitettuun kansalliseen lajikeräkisteriin rekisteröityyn lajikkeeseen, yksityisiin asiakirjoihin perustuva kuvaus on asetettu julkisesti saataville ammattimaisen toimijan ylläpitämässä kaupallisessa luettelossa. Ammattimaisen toimijan on annettava nämä yksityiset asiakirjat pyynnöstä toimivaltaisen viranomaisen saataville;

- c) se on käytännössä vapaa laatua heikentävistä tuhoojista eikä siinä ole mitään vikoja, jotka voisivat heikentää sen laatua lisäysaineistona, ja se on elinvoimaltaan ja mitoiltaan riittävän hyvä käytettäväksi kasvien lisäysaineistona, ja jos kyseessä ovat siemenet, ne ovat itävyydeltään riittävän hyviä; ja
- d) sitä pidetään kaupan yksittäisinä kasveina tai, kun on kyse siemenistä ja mukuloista, pienissä pakkauksissa.

Tätä poikkeusta käyttävän ammattimaisen toimijan on tehtävä tästä toiminnasta ja kyseessä olevista lajeista ja määristä vuosittain ilmoitus toimivaltaiselle viranomaiselle.

2. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt, jotka koskevat 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen pienten pakkausten koko-, muoto-, sinetöinti- ja käsittelyvaatimuksia.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 76 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

29 artikla

Kasvien lisäysaineisto, jota pidetään kaupan geenipankkeja, organisaatioita ja verkostoja varten ja niiden välillä

1. Poiketen siitä, mitä 5–25 artiklassa säädetään, kasvien lisäysaineistoa voidaan pitää kaupan sellaisille geenipankeille, organisaatioille ja verkostoille tai niiden välillä, joiden toimintasäännössä määritetty tavoite tai toimivaltaiselle viranomaiselle ilmoitettu virallinen tavoite on kasvigeenivarojen suojeleminen ja joiden toiminta on voittoa tavoittelematonta.

Lisäksi sitä voidaan pitää näissä geenipankeissa, organisaatioissa ja verkostoista kaupan henkilöille, jotka suojelevat tällaista kasvien lisäysaineistoa loppukuluttajina tavoittelematta voittoa.

Ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa kasvien lisäysaineiston on täytettävä seuraavat vaatimukset:

- a) se on merkitty kyseisten geenipankkien, organisaatioiden ja verkostojen ylläpitämään rekisteriin, jossa on myös asianmukainen kuvaus kyseisestä kasvien lisäysaineistosta;
 - b) se on kyseisten geenipankkien, organisaatioiden ja verkostojen suojelema, ja niiden on pyynnöstä annettava toimivaltaisten viranomaisten saataville näytteet kyseisestä kasvien lisäysaineistosta; ja
 - c) se on käytännössä vapaa laatua heikentävistä tuhoojista eikä siinä ole mitään vikoja, jotka voisivat heikentää sen laatua lisäysaineistona, ja se on elinvoimaltaan ja mitoiltaan riittävän hyvä käytettäväksi kasvien lisäysaineistona, ja jos kyseessä ovat siemenet, ne ovat itävyydeltään riittävän hyviä.
2. Geenipankkien, organisaatioiden ja verkostojen on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle 1 kohdassa tarkoitettujen poikkeuksien käytöstä ja kyseessä olevasta lajista.

30 artikla

Viljelijöiden välillä luontoissuorituksina vaihdetut siemenet

1. Poiketen siitä, mitä 5–25 artiklassa säädetään, viljelijät voivat vaihtaa siemeniä luontoissuorituksina, jos kyseiset siemenet täyttävät kaikki seuraavat edellytykset:
 - 1) ne on tuotettu asianomaisen viljelijän omissa tiloissa;
 - 2) ne on saatu asianomaisen viljelijän omasta sadosta;
 - 3) ne eivät kuulu sellaisen palvelusopimuksen piiriin, jonka asianomainen viljelijä on tehnyt siementuotantoa harjoittavan ammattimaisen toimijan kanssa; ja
 - 4) siemeniä käytetään viljelijän omien siementen dynaamiseen hoitoon maatalousluonnon monimuotoisuuden edistämiseksi.
2. Tällaisten siementen on täytettävä kaikki seuraavat vaatimukset:
 - a) ne eivät kuulu lajikkeeseen, jolle on myönnetty kasvinjalostajanoikeudet asetuksen (EY) N:o 2100/94 mukaisesti;
 - b) niiden määrä on rajoitettu pieniin määriin, jotka toimivaltaiset viranomaiset määrittävät lajikohtaisesti vuotta ja viljelijää kohden, eikä niiden vaihdon yhteydessä käytetä kaupallisia välittäjiä tai julkisia myyntitarjouksia; ja
 - c) ne ovat käytännössä vapaita laatua heikentävistä tuhoajista, eikä niissä ole mitään vikoja, jotka voisivat vaikuttaa niiden laatuun siemeninä, ja niiden itävyys on riittävän hyvä.
3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava vuosittain komissiolle ja muille jäsenvaltioille 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettut lajikohtaiset määrät.

31 artikla

Jalostajansiemenet

1. Poiketen siitä, mitä 5–25 artiklassa säädetään, toimivaltainen viranomainen voi antaa toimijoille luvan pitää esiperusluokkaa edeltävien sukupolvien siemeniä kaupan toista toimijaa varten, kun tarkoituksena on uusien lajikkeiden jalostaminen (jalostajansiemenet).

Luvan antamisen yhteydessä toimivaltaisen viranomaisen on määritettävä luvan kesto ja lajikohtaiset määrät.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettun kasvien lisäysaineiston mukana on oltava ammattimaisen toimijan antama etiketti, jossa on maininta ”jalostajansiemenet” ja joka on kiinnitettävä tapauksen mukaan kyseisen aineiston säiliöön, nippuun tai pakkaukseen.

Säiliön, nipun tai pakkauksen on oltava sinetöity, ja siinä on oltava eränumero, jota käytetään tunnistamistarkoituksiin ja verranneruutukokeisiin ennen kuin kyseisiä siemeniä voi käyttää esiperussiemeninä.

32 artikla

Toistaiseksi rekisteröimättömiin lajikkeisiin kuuluva kasvien lisäysaineisto

1. Poiketen siitä, mitä 5 artiklassa säädetään, toimivaltainen viranomainen voi antaa ammattimaisille toimijoille luvan tuottaa ja pitää kaupan lisäystarkoituksia varten

esiperussiemiä, esiperusaineistoa, perussiemiä ja perusaineistoa, jotka kuuluvat lajikkeeseen, jota ei vielä ole rekisteröity 44 artiklassa tarkoitettuun kansalliseen lajikerekisteriin, jos kaikki seuraavat vaatimukset täyttyvät:

- a) asianomaisten kaupan alojen on voitava hankkia kyseistä aineistoa tai kyseisiä siemiä etukäteen, jotta varastot olisivat riittävän suuret, kun kyseinen lajike rekisteröidään; ja
- b) ei ole vaaraa siitä, että tällainen lupa johtaisi siihen, että kaupan pidetty kasvien lisäysaineisto olisi tunnistettavuudeltaan tai laadultaan riittämätöntä; ja
- c) asianomainen kasvien lisäysaineisto kuuluu lajikkeeseen, jonka rekisteröintiä kansalliseen lajikerekisteriin on haettu 55 artiklan mukaisesti.

Lupa voidaan antaa enintään kolmeksi vuodeksi siementen osalta ja enintään viideksi vuodeksi muun kasvien lisäysaineiston kuin siementen osalta ja toimivaltaisen viranomaisen määrittelemille pienille lajikohtaisille määrille.

2. Poiketen siitä, mitä 5, 7, 10–12, 15, 20, 23 ja 24 artiklassa säädetään, toimivaltainen viranomainen voi antaa ammattimaisille toimijoille luvan tuottaa ja pitää kaupan kasvien lisäysaineistoa, joka kuuluu lajikkeeseen, jota ei ole vielä rekisteröity 44 artiklassa tarkoitettuun kansalliseen lajikerekisteriin, enintään kolmeksi vuodeksi siementen osalta ja enintään viideksi vuodeksi muun kasvien lisäysaineiston kuin siementen osalta ja toimivaltaisen viranomaisen määrittelemille pienille lajikohtaisille määrille, jos kaikki seuraavat vaatimukset täyttyvät:

- a) lupa koskee kasvien lisäysaineistoa, jota käytetään ainoastaan ammattimaisten toimijoiden suorittamiin testeihin tai kokeisiin, joiden tarkoitus on kerätä tietoja kyseisen lajikkeen viljelystä tai käytöstä tiloilla;
- b) kyseistä kasvien lisäysaineistoa pidetään kaupan ainoastaan niitä ammattimaisia toimijoita varten, jotka laativat raportin kyseisen lajikkeen viljelyä tai käyttöä koskevien testien tai kokeiden tuloksista, eikä sitä pidetä kaupan enää tämän jälkeen;
- c) ei ole vaaraa siitä, että tällainen lupa johtaisi siihen, että kaupan pidetty kasvien lisäysaineisto olisi tunnistettavuudeltaan tai laadultaan riittämätöntä; ja
- d) lupa koskee kasvien lisäysaineistoa, joka täyttää kyseiseen lajiin sovellettavat, vakioaineistosta ja -siemenistä koostuvaa kasvien lisäysaineistoa koskevat vaatimukset.

3. Saadaksesen 1 ja 2 kohdassa tarkoitetun luvan ammattimaisen toimijan on toimitettava toimivaltaisille viranomaisille pyyntö, jossa ilmoitetaan tiedot seuraavista:

- a) ennen lajikkeen rekisteröintiä saatavilla olevien esiperussiementen ja -aineiston, perussiementen ja -aineiston sekä sertifioitujen siementen ja aineistojen varastojen tuotanto sekä testit ja kokeet, jotka vakiosiemennille ja -aineistolle on tarkoitus tehdä;
- b) jalostajan viite rekisteröintihakemuksessa ilmoitetulle lajikkeelle;
- c) tapauksen mukaan lajikkeen ylläpitomenettely;
- d) viranomainen, jossa lajikkeen rekisteröintihakemus on vireillä, ja kyseiselle hakemukselle annettu viite;
- e) paikka, jossa tuotanto tapahtuu; ja

- f) markkinoilla saataville asetettavan aineiston määrä.
4. Jäsenvaltioiden, joiden toimivaltaiset viranomaiset ovat antaneet 1 ja 2 kohdassa tarkoitetun luvan, on ilmoitettava tästä vuosittain muille jäsenvaltioille ja komissiolle.
5. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetussa kasvien lisäysaineistossa on oltava ammattimaisen toimijan antama etiketti, jossa on maininta ”Toistaiseksi luetteloinaton lajike”.

33 artikla

Luvan antaminen tilapäisten saatavuusvaikeuksien tapauksessa

1. Jotta voidaan puuttua tilapäisiin vaikeuksiin, jotka liittyvät kasvien lisäysaineiston yleiseen saatavuuteen unionissa ja jotka voivat johtua esimerkiksi epäsuotuisista sääoloista tai muista odottamattomista olosuhteista, komissio voi täytäntöönpanosäädöksellä antaa jäsenvaltioille luvan sallia enintään yhden vuoden ajaksi sellaisten esiperus-, perus- tai sertifioitujen aineistojen tai siementen luokkien kaupan pitäminen, jotka täyttävät jommankumman seuraavista edellytyksistä:
- a) ne kuuluvat lajikkeeseen, joka ei sisälly kansalliseen lajikerekisteriin; tai
- b) ne täyttävät 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia väljemmät vaatimukset.

Edellä olevaa a alakohtaa sovelletaan poiketen siitä, mitä 5 artiklassa säädetään, ja b alakohtaa poiketen siitä, mitä 7 artiklan 1 kohdassa säädetään.

Kyseisellä täytäntöönpanosäädöksellä voidaan vahvistaa kaupan pitämiselle suku- tai lajikohtaiset enimmäismäärät.

Tällainen täytäntöönpanosäädös hyväksytään 76 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun kasvien lisäysaineistoon on liitettävä etiketti, jossa ilmoitetaan tapauksen mukaan, että kyseinen kasvien lisäysaineisto kuuluu rekisteröimättömään lajikkeeseen tai täyttää väljemmät laatuvaatimukset kuin 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut vaatimukset.
3. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksellä päättää, että kyseinen lupa on kumottava tai sitä on muutettava, jos se katsoo, ettei se ole enää tarpeen tai oikeassa suhteessa tavoitteeseen korjata tilapäiset vaikeudet asianomaisen kasvien lisäysaineiston yleisessä saatavuudessa. Tällainen täytäntöönpanosäädös hyväksytään 76 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.
4. Jäsenvaltiot voivat mainittujen saatavuusvaikeuksien vuoksi sallia ilman 1 kohdassa tarkoitettua komission lupaa, että sellaisia siemeniä, joiden itävyys on enintään 15 prosenttiyksikköä heikompi kuin 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun täytäntöönpanosäädöksen mukaisilla siemenillä, tuotetaan ja pidetään kaupan rajattu suku- tai lajikohtainen määrä enintään yhden vuoden ajan.

34 artikla

Tilapäinen lupa sellaisten siementen kaupan pitämiseksi, joita ei ole sertifioitu sovellettavien laatuvaatimusten mukaisiksi, kiireellisiä tapauksia varten

1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa luvan pitää enintään yhden kuukauden ajan kaupan esiperus-, perus- tai sertifioituna siemeninä sellaisia siemeniä, joita ei vielä ole sertifioitu 7 artiklassa tarkoitettujen itävyyttä, muiden lajien enimmäispitoisuutta tai puhtautta koskevien vaatimusten mukaisiksi, jos kyseiset siemenet on tarpeen saattaa nopeasti saataville markkinoilla kiireellisiin toimitustarpeisiin vastaamiseksi.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettun luvan antaminen perustuu ammattimaisen toimijan antamaan siemeniä koskevaan analyysiselosteeseen, jossa todistetaan, että siemenet täyttävät 7 artiklan 1 kohdan nojalla vahvistetut itävyyttä, muiden lajien pitoisuutta tai puhtautta koskevat vaatimukset.
Ammattimaisen toimijan on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle siementen ensimmäisen vastaanottajan nimi ja osoite. Ammattimaisen toimijan on säilytettävä väliaikaisessa analyysiselosteessa esitetyt tiedot toimivaltaisen viranomaisen saatavilla.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa siemenissä on oltava merkintä ”Tilapäinen lupa kaupan pitämiseen”.

35 artikla

Toistaiseksi sertifioimaton kasvien lisäysaineisto

1. Kasvien lisäysaineistoa, joka on tuotettu unionissa mutta jota ei ole vielä sertifioitu esiperus-, perus- tai sertifioituksi siemeniksi 7 artiklan mukaisesti, voidaan pitää kaupan viitaten mihin tahansa näistä luokista, jos kaikki seuraavat vaatimukset täyttyvät:
 - a) toimivaltainen viranomainen tai toimivaltaisen viranomaisen virallisessa valvonnassa toimiva ammattimainen toimija on tehnyt ennen korjuuta viljelystarkastuksen, ja tässä tarkastuksessa kyseisen kasvien lisäysaineiston on vahvistettu täyttävän 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut tuotantovaatimukset;
 - b) sen osalta on käynnissä menettely, jossa toimivaltaisen viranomaisen tai toimivaltaisen viranomaisen virallisessa valvonnassa toimivan ammattimaisen toimijan on määrä sertifioida se; ja
 - c) jäljempänä 2–5 kohdassa tarkoitettut vaatimukset täyttyvät.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua kasvien lisäysaineistoa saa pitää kaupan ainoastaan sen tuottanut ammattimainen toimija, ja sitä saa pitää kaupan ainoastaan sertifioinnin suorittavaa ammattimaista toimijaa varten. Tällaista kasvien lisäysaineistoa ei saa siirtää eteenpäin kenellekään toiselle henkilölle ennen kuin se on lopullisesti sertifioitu.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa kasvien lisäysaineistossa on oltava ammattimaisen toimijan antama etiketti, jossa on maininta ”Siemeniä/aineistoa ei ole vielä sertifioitu lopullisesti”.
4. Jos kasvien lisäysaineiston korjuupaikan toimivaltainen viranomainen, jäljempänä ’tuotannosta vastaava toimivaltainen viranomainen’, ja sen paikan toimivaltainen viranomainen, jossa kasvien lisäysaineisto on sertifioitu 7 artiklan mukaisesti, jäljempänä ’sertifioinnista vastaava toimivaltainen viranomainen’, ovat eri viranomaisia, niiden on annettava toisilleen kyseisen kasvien lisäysaineiston tuotantoa ja kaupan pitämistä koskevat merkitykselliset tiedot.

5. Kolmannessa maassa korjattua kasvien lisäysaineistoa, jota ei ole vielä sertifioitu esiperus-, perus- tai sertifioituksi aineistoksi 7 artiklan mukaisesti, voidaan pitää kaupan unionissa viitaten mihin tahansa näistä luokista, jos
- a) 39 artiklan nojalla on tehty kyseistä kolmatta maata koskeva päätös vaatimusten vastaavuudesta;
 - b) edellä 1 kohdan a ja b alakohdassa sekä 2 ja 3 kohdassa säädetyt vaatimukset täyttyvät ja asianomaisen kolmannen maan ammattimaiset toimijat ovat olleet toimivaltaisten viranomaistensa virallisen valvonnan alaisia;
 - c) asianomaisen jäsenvaltion ja kyseisen kolmannen maan toimivaltaiset viranomaiset antavat toisilleen kyseisen aineiston kaupan pitämistä koskevat merkitykselliset tiedot; ja
 - d) kyseisen kolmannen maan toimivaltaiset viranomaiset toimittavat pyydettyä kaikki merkitykselliset tuotantotiedot sertifiointijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

Tätä kohtaa sovellettaessa 1–5 kohdassa olevia viittauksia tuotannosta vastaavaan toimivaltaiseen viranomaiseen pidetään viittauksina asianomaisen kolmannen maan toimivaltaiseen viranomaiseen ja mainituissa kohdissa olevia viittauksia 7 artiklan 1 kohdan nojalla vahvistettuihin vaatimuksiin pidetään viittauksina kyseisen kolmannen maan vastaaviin vaatimuksiin, jotka on tunnustettu 39 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

36 artikla

Tiukemmat tuotanto- ja muut vaatimukset

1. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä antaa jäsenvaltioille luvan asettaa 7 ja 8 artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia tiukempia kasvien lisäysaineiston tuotantoa tai kaupan pitämistä koskevia vaatimuksia, joita sovelletaan asianomaisen jäsenvaltion koko alueella tai sen osassa, edellyttäen, että tällaiset tiukemmat vaatimukset ovat asianomaisen kasvien lisäysaineiston osalta ja kyseisen jäsenvaltion tuotanto-olosuhteiden ja maatalous- ja ilmasto-olosuhteisiin liittyvien tarpeiden kannalta asianmukaisia.
Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 76 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.
2. Jäsenvaltioiden on 1 kohdassa tarkoitetun luvan saadakseen toimitettava komissiolle pyyntö, jossa ilmoitetaan
 - a) luonnokset säännöksistä, joihin ehdotetut vaatimukset sisältyvät; ja
 - b) perustelut kyseisten vaatimusten tarpeellisuudelle ja oikeasuhtaisuudelle.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu lupa annetaan ainoastaan, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) edellä 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen säännösluonnosten täytäntöönpanolla varmistetaan asianomaisen kasvien lisäysaineiston parempi tunnistettavuus ja laatu, ja niiden täytäntöönpano on asianomaisen jäsenvaltion erityisten maatalous- tai ilmasto-olosuhteiden vuoksi perusteltua; ja
 - b) säännösluonnokset ovat 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetun toimenpiteen tavoitteen kannalta tarpeellisia ja oikeasuhteisia.

4. Kunkin jäsenvaltion on tarvittaessa tarkasteltava uudelleen viimeistään [...] päivänä [...]kuuta [...] [vuoden kuluttua tämän asetuksen soveltamispäivästä] toimenpiteitä, jotka se on toteuttanut direktiivin 66/401/ETY 5 artiklan, direktiivin 66/402/ETY 5 artiklan, direktiivin 2002/54/EY 7 artiklan, direktiivin 2002/55/EY 24 artiklan, direktiivin 2002/56/EY 5 artiklan ja direktiivin 2002/57/EY 7 artiklan nojalla, ja joko kumottava kyseiset toimenpiteet tai muutettava niitä 7 ja 8 artiklassa säädettyjen ja niiden nojalla hyväksytyjen tuotantoa ja kaupan pitämistä koskevien vaatimusten noudattamiseksi.

Asianomaisen jäsenvaltion on ilmoitettava näistä toimista komissiolle ja muille jäsenvaltioille.

Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä päättää, että ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut toimenpiteet on kumottava tai niitä on muutettava, jos niiden katsotaan olevan tarpeettomia ja/tai suhteettomia niiden tavoitteeseen nähden. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 76 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

37 artikla

Kiireelliset toimenpiteet

1. Jos on todennäköistä, että kasvien lisäysaineiston tuotannosta tai kaupan pitämisestä aiheutuu vakava riski ihmisten, eläinten tai kasvien terveydelle, ympäristölle tai muiden lajien viljelylle, eikä tällaista riskiä voida tyydyttävällä tavalla hallita asianomaisen jäsenvaltion toteuttamalla toimenpiteillä, komissio toteuttaa viipymättä tarkoituksenmukaisia väliaikaisia kiireellisiä toimenpiteitä antamalla täytäntöönpanosäädöksiä. Tällaisten toimenpiteiden on oltava kestoaltaan rajoitettuja. Niihin voi sisältyä säännöksiä, joilla rajoitetaan asianomaisen kasvien lisäysaineiston kaupan pitämistä tai kielletään se tai vahvistetaan asianmukaiset edellytykset sen tuotannolle tai kaupan pitämiselle tilanteen vakavuuden mukaan.

Toimenpiteitä voidaan toteuttaa joko komission aloitteesta tai jäsenvaltion pyynnöstä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 76 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Komissio hyväksyy 76 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka liittyvät ihmisten terveyttä uhkaavaan vakavaan riskiin.

2. Kun jäsenvaltio on ilmoittanut virallisesti komissiolle tarpeesta toteuttaa kiireellisiä toimenpiteitä eikä komissio ole toiminut 1 kohdan säännösten mukaisesti, kyseinen jäsenvaltio voi toteuttaa tarkoituksenmukaisia väliaikaisia kiireellisiä toimenpiteitä. Näihin toimenpiteisiin voi tilanteen vakavuuden mukaan sisältyä säännöksiä, joilla rajoitetaan kasvien lisäysaineiston tuotantoa tai kaupan pitämistä kyseisen jäsenvaltion alueella tai kielletään se taikka vahvistetaan sitä koskevat asianmukaiset edellytykset. Kyseisen jäsenvaltion on viipymättä ilmoitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle hyväksytyistä toimenpiteistä ja perusteltava päätöksensä.
3. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä päättää, että 2 kohdassa tarkoitetut kansalliset väliaikaiset kiireelliset toimenpiteet on kumottava tai niitä on muutettava, jos se katsoo, että kyseiset toimenpiteet eivät ole 1 kohdassa tarkoitetun riskin kannalta perusteltuja. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 76 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. Kyseinen jäsenvaltio voi

jatkaa kansallisten väliaikaisten kiireellisten toimenpiteiden soveltamista tässä kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten soveltamispäivään asti.

38 artikla

Määräaikaiset kokeet, joilla pyritään löytämään parempia vaihtoehtoja tämän asetuksen säännöksille

1. Poiketen siitä, mitä 2, 5, 6, 7, 8 ja 20 artiklassa säädetään, komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä päättää määräaikaisten kokeiden järjestämisestä tarkoituksena löytää parempia vaihtoehtoja tämän asetuksen säännöksille, jotka koskevat sen soveltamisalaan kuuluvia sukuja ja lajeja, rekisteröityyn lajikkeeseen kuulumista koskevia vaatimuksia, esiperus-, perus-, sertifioitujen ja vakioaineistojen ja siemenien tuotantoa ja kaupan pitämistä koskevia vaatimuksia sekä esiperus-, perus- ja sertifioituihin aineistoihin tai siemeniin kuulumista koskevaa vaatimusta.

Nämä kokeet voivat olla luonteeltaan teknisiä tai tieteellisiä, ja niissä voidaan tutkia uusien vaatimusten toteutettavuutta ja asianmukaisuutta verrattuna tämän asetuksen 2, 5, 6, 7, 8 ja 20 artiklassa vahvistettuihin vaatimuksiin.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 76 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen, ja niissä täsmennetään vähintään yksi seuraavista seikoista:

- a) kyseessä olevat suvut tai lajit;
- b) koeolosuhteet suvuittain tai lajeittain;
- c) kokeen kesto;
- d) osallistuvien jäsenvaltioiden seuranta- ja raportointivelvoitteet.

Mainituissa säädöksissä otetaan huomioon kyseisen kasvien lisäysaineiston tuotantotekniikoiden kehittyminen, ja ne perustuvat jäsenvaltioiden mahdollisesti toteuttamiin vertailukokeisiin.

3. Komissio tarkastelee näiden kokeiden tuloksia ja esittää niistä yhteenvedon kertomuksessa, jossa myös ilmoitetaan, onko 2, 5, 6, 7, 8 tai 20 artiklaa tarpeen muuttaa.

8 JAKSO

TUONTI KOLMANSISTA MAISTA

39 artikla

Unionin vaatimuksia vastaaviin vaatimuksiin perustuva tuonti

1. Kasvien lisäysaineistoa saa tuoda kolmansista maista ainoastaan, jos 2 kohdan nojalla vahvistetaan, että se täyttää vaatimukset, jotka vastaavat unionissa tuotettavaan ja kaupan pidettävään kasvien lisäysaineistoon sovellettavia vaatimuksia.

Tällaista tuontia ei kuitenkaan sallita eikä tällaista vastaavuutta tunnusteta 2 kohdan mukaisesti, kun on kyse 22 artiklassa tarkoitetuista monimuotoisuutta säilyttäivistä siemenseoksista ja kasvien lisäysaineistosta, johon sovelletaan 26–30 artiklassa säädettyjä poikkeuksia.

2. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä tunnustaa, että kolmannessa maassa tai kolmannen maan tietyillä alueilla tuotettu tiettyyn sukuun, lajiin tai luokkaan kuuluva kasvien lisäysaineisto täyttää vaatimukset, jotka vastaavat unionissa tuotettuun ja kaupan pidettyyn kasvien lisäysaineistoon sovellettavia vaatimuksia, seuraavien perusteella:

- a) kyseisen kolmannen maan toimittamien tietojen perusteellinen tarkastelu;
- b) komission kyseisessä kolmannessa maassa suorittama auditointi, joka osoittaa, että asianomainen kasvien lisäysaineisto täyttää vaatimukset, jotka vastaavat unionissa tuotettuun ja kaupan pidettyyn kasvien lisäysaineistoon sovellettavia vaatimuksia, jos komissio on katsonut aiheelliseksi toteuttaa tällaisen auditoinnin; ja
- c) siementen tapauksessa se seikka, että kyseinen maa osallistuu lajikkeiden sertifiointia kansainvälisessä siemenkaupassa koskeviin OECD:n järjestelmiin ja soveltaa kansainvälisen siementestausjärjestön (ISTA) menetelmiä tai noudattaa tarvittaessa virallisten siemenanalysoijien järjestön (AOSA) sääntöjä.

Tätä varten komissio tarkastelee

- a) kyseisessä kolmannessa maassa asianomaiseen lajiin sovellettavaa lainsäädäntöä;
- b) kolmannen maan toimivaltaisten viranomaisten ja valvontayksiköiden rakennetta, niiden valtuuksia, takeita, jotka voidaan antaa kolmannen maan kyseistä alaa koskevan lainsäädännön soveltamisen ja täytäntöönpanon suhteen, sekä virallisten sertifiointimenettelyjen luotettavuutta;
- c) sitä, suorittavatko kolmannen maan toimivaltaiset viranomaiset riittävää virallista valvontaa, joka koskee asianomaiseen lajiin kuuluvan kasvien lisäysaineiston tunnistettavuutta ja laatua;
- d) takeita, jotka kolmas maa antaa siitä, että
 - i) tuotantopaikkoihin, joista kasvien lisäysaineistoa viedään unioniin, sovellettavat edellytykset ovat sellaisten vaatimusten mukaisia, jotka vastaavat tässä artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia; ja
 - ii) kolmannen maan toimivaltaiset viranomaiset suorittavat kyseisten tuotantopaikkojen säännöllistä ja vaikuttavaa valvontaa.

Komissio voi myös tehdä auditointeja varmistaakseen, että toisen alakohdan b–d alakohdtaa noudatetaan.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 76 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettussa täytäntöönpanosäädöksessä voidaan säätää yhdestä tai useammasta seuraavista seikoista sen mukaan, mikä on kulloisenkin kasvien lisäysaineiston kannalta tarkoituksenmukaista:

- a) kolmansissa maissa tuotantopaikassa tehtäviä tarkastuksia koskevat edellytykset;
- b) siementen osalta edellytykset, jotka liittyvät kansainvälisen siementestausyhdistyksen todistuksen myöntämiseen kolmannessa maassa;
- c) sellaisia siemeniä koskevat edellytykset, joita ei ole vielä sertifioitu lopullisesti;

- d) kasvien lisäysaineiston pakkaamista, sinetöintiä ja merkitsemistä koskevat edellytykset;
 - e) kasvien lisäysaineiston tuotantoon, tunnistettavuuteen ja kaupan pitämiseen liittyvät edellytykset, joita sovelletaan kolmannen maan lainsäädännössä säädettyjen edellytysten lisäksi, jos se on tarpeen kasvien lisäysaineiston tunnistettavuuteen ja laatuun liittyvistä erityisistä syistä;
 - f) vaatimukset, jotka kasvien lisäysaineistoa tuottavien ja kaupan pitävien ammattimaisten toimijoiden on täytettävä.
4. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä tunnustaa, että kolmannessa maassa suoritettu lajikkeiden ylläpidon valvonta antaa samat takeet kuin 72 artiklan 1, 2 ja 4 kohdan mukainen valvonta, silloin kun kansalliseen lajikerekisteriin tai unionin lajikerekisteriin rekisteröityjä lajikkeita on määrä ylläpitää asianomaisessa kolmannessa maassa.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 76 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

40 artikla

Kolmansista maista tuodun kasvien lisäysaineiston merkinnät ja siitä annettavat tiedot

1. Edellä 39 artiklassa tarkoitettuja esiperus-, perus- ja sertifioituja siemeniä saa tuoda kolmansista maista ainoastaan, jos niiden mukana on OECD:n etiketti.

Edellä 39 artiklassa tarkoitettua esiperus-, perus- ja sertifioitua aineistoa saa tuoda kolmansista maista ainoastaan, jos sen mukana on kyseisen kolmannen maan toimivaltaisen viranomaisen antama virallinen etiketti.

Näissä etiketeissä on oltava kaikki seuraavat tiedot:

- a) ilmaisu ”EU:n sääntöjen ja vaatimusten mukainen”;
 - b) asianomaisen kasvien lisäysaineiston laji, lajike, luokka ja eränumero;
 - c) säiliöissä tai pakkauksissa kaupan pidettävän kasvien lisäysaineiston tapauksessa säiliön tai pakkauksen sulkemispäivä;
 - d) tuotantomaana oleva kolmas maa ja sen toimivaltainen viranomainen;
 - e) tapauksen mukaan kolmas maa, josta kasvien lisäysaineisto on viimeksi tuotu, ja kolmas maa, jossa kasvien lisäysaineisto on viimeksi tuotettu;
 - f) siementen tapauksessa tuotujen siementen ilmoitettu netto- tai bruttopaino tai tuotujen siemenerien ilmoitettu lukumäärä;
 - g) kasvien lisäysaineiston tuojana olevan henkilön nimi.
2. Edellä 39 artiklassa tarkoitettuja vakiosiemeniä ja -aineistoja saa tuoda kolmansista maista ainoastaan, jos niiden mukana on toimijan etiketti, joka sisältää kaikki seuraavat tiedot:
- a) ilmaisu ”EU:n sääntöjen ja vaatimusten mukainen”;
 - b) asianomaisen kasvien lisäysaineiston laji, lajike, luokka ja eränumero;
 - c) säiliöissä tai pakkauksissa kaupan pidettävän kasvien lisäysaineiston tapauksessa säiliön tai pakkauksen sulkemispäivä;
 - d) tuotantomaana oleva kolmas maa;

- e) tapauksen mukaan kolmas maa, josta kasvien lisäysaineisto on viimeksi tuotu, ja kolmas maa, jossa kasvien lisäysaineisto on viimeksi tuotettu;
 - f) siementen tapauksessa tuotujen siementen ilmoitettu netto- tai bruttopaino tai tuotujen siemenerien ilmoitettu lukumäärä;
 - g) kasvien lisäysaineiston tuojana olevan henkilön nimi.
3. Kasvien lisäysaineistoa saa tuoda unioniin vasta sen jälkeen, kun tuoja on toimittanut 1 tai 2 kohdassa tarkoitettut tiedot sähköisesti tuojajäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.
4. Jäsenvaltioiden on välittömästi ilmoitettava asetuksen (EU) 2017/625 131 artiklassa tarkoitettuun virallisen valvonnan tiedonhallintajärjestelmään (IMSOC) kaikista tuodussa kasvien lisäysaineistossa todetuista vaatimustenvastaisuuksista, jotka koskevat 1 ja 2 kohdan vaatimuksia.

III LUKU

AMMATTIMAISIA TOIMIJOITA KOSKEVAT VAATIMUKSET

41 artikla

Kasvien lisäysaineistoa tuottavien ammattimaisten toimijoiden velvoitteet

Kasvien lisäysaineistoa tuottavien ammattimaisten toimijoiden on

- a) oltava unioniin sijoittautuneita;
- b) oltava rekisteröity asetuksen (EU) 2016/2031 65 artiklassa tarkoitettuun rekisteriin kyseisen asetuksen 66 artiklan mukaisesti;
- c) oltava tavoitettavissa henkilökohtaisesti tai nimettävä toinen henkilö toimimaan yhteistyössä toimivaltaisten viranomaisten kanssa virallisen valvonnan helpottamiseksi;
- d) määritettävä tuotantoprosessin tai kaupan pitämisen kriittiset kohdat, jotka voivat vaikuttaa kasvien lisäysaineiston tunnistettavuuteen ja laatuun, ja seurattava niitä;
- e) säilytettävä tiedot b alakohdassa tarkoitettujen kriittisten kohtien seurannasta ja asetettava tiedot saataville tarkastelua varten, jos toimivaltaiset viranomaiset sitä pyytävät;
- f) varmistettava, että kasvien lisäysaineiston erät voidaan edelleen tunnistaa yksitellen;
- g) pidettävä hallussaan toimitilojen ja muiden kasvien lisäysaineiston tuotantoon käytettyjen tilojen ajantasaiset osoitetiedot;
- h) huolehdittava siitä, että toimivaltaiset viranomaiset pääsevät tiloihin ja muihin tuotantopaikkoihin, myös kolmansien sopimuspuolten toimitiloihin ja pelloille, ja että seurantatiedot ja kaikki niihin liittyvät asiakirjat ovat toimivaltaisten viranomaisten käytettävissä;
- i) toteutettava tarvittaessa toimenpiteitä kasvien lisäysaineiston tunnistettavuuden ylläpitämiseksi tämän asetuksen vaatimusten mukaisesti;
- j) saatettava toimivaltaisten viranomaisten pyynnöstä kolmansien osapuolten kanssa tehdyt sopimukset saataville.

42 artikla

Jäljitettävyys

1. Ammattimaisten toimijoiden on huolehdittava siitä, että kasvien lisäysaineiston jäljittäminen on mahdollista tuotannon ja kaupan pitämisen kaikissa vaiheissa.
2. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi ammattimaisten toimijoiden on säilytettävä tiedot, joiden avulla ne voivat tunnistaa
 - a) ammattimaiset toimijat, jotka ovat toimittaneet niille kyseiset siemenet ja aineistot;
 - b) henkilöt, joille ne ovat toimittaneet kasvien lisäysaineistoa ja kyseisen kasvien lisäysaineiston, paitsi jos on kyse loppukäyttäjistä.Pyydettyessä niiden on asetettava kyseiset tiedot toimivaltaisten viranomaisten saataville.
3. Ammattimaisten toimijoiden on pidettävä kirjaa kasvien lisäysaineistosta ja 2 kohdassa tarkoitetuista ammattimaisista toimijoista ja henkilöistä kolmen vuoden ajan sen jälkeen, kun aineisto on toimitettu niille tai ne ovat toimittaneet sen.

43 artikla

Vuotuinen ilmoitus esiperus-, perus- ja sertifioitujen siemienien ja aineistojen suunnitellusta tuotannosta ja sertifioinnista

Ammattimaisten toimijoiden on vuosittain ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille

- a) suunnitelmistaan tuottaa esiperus-, perus- ja sertifioitua aineistoa tai esiperus-, perus- ja sertifioituja siemeniä vähintään kuukausi ennen kyseisen tuotannon aloittamista; ja
- b) esiperus-, perus- ja sertifioitujen aineiston tuotannosta, joka alkoi edeltävinä vuosina ja jatkuu kyseisenä vuonna.

Ilmoituksessa on mainittava asianomaiset kasvilajit, -lajikkeet ja -luokat sekä tarkka tuotantopaikka.

IV LUKU LAJIKKEIDEN REKISTERÖINTI

1 JAKSO

LAJIKEREKISTERIT

44 artikla

Kansallisten lajikerekistereiden perustaminen

1. Kunkin jäsenvaltion on perustettava, julkaistava sähköisessä muodossa ja pidettävä ajan tasalla yksi yhteinen kansallinen lajikerekisteri, jäljempänä 'kansallinen lajikerekisteri', joka sisältää
 - a) kaikki 55–68 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen rekisteröidyt lajikkeet;
 - b) 26 artiklassa tarkoitettut suojeltavat lajikkeet, jotka on rekisteröity 53 artiklan mukaisesti.

2. Vähintään yhteen kansalliseen lajikerekisteriin rekisteröityyn lajikkeeseen kuuluvaa kasvien lisäysaineistoa voidaan tuottaa ja pitää kaupan unionissa tämän asetuksen mukaisesti.
3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava kansallisen lajikerekisterin perustamisesta ja päivityksistä viipymättä komissiolle, jotta ne voidaan sisällyttää 45 artiklassa tarkoitettuun unionin lajikerekisteriin.
4. Tätä artiklaa ja 45–74 artiklaa ei sovelleta lajikkeisiin, jotka on jalostettu yksinomaan hybridilajikkeiden ainesosiksi.

45 artikla

Unionin lajikerekisterin perustaminen

1. Komissio perustaa, julkaisee sähköisessä muodossa ja pitää ajan tasalla yhden yhteisen lajikerekisterin, jäljempänä 'unionin lajikerekisteri'.
2. Unionin lajikerekisteriin sisällytetään kansallisiin lajikerekistereihin rekisteröidyt ja 44 artiklan mukaisesti ilmoitetut lajikkeet.

Unionin lajikerekisteri voidaan asettaa saataville sellaisen sähköisen portaalin kautta, joka sisältää myös muita kasvinjalostajanoikeuksiin, metsänviljelyaineistoon tai muihin kasveihin liittyviä rekistereitä.

46 artikla

Kansallisten lajikerekistereiden ja unionin lajikerekisterin sisältö

1. Kansallisten lajikerekisterien ja unionin lajikerekisterin on sisällettävä kaikki liitteessä VII luetellut tiedot, jotka koskevat 44 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja lajikkeita.

Edellä 44 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen suojeltavien lajikkeiden osalta kyseisissä rekistereissä on oltava vähintään virallisesti tunnustetun kuvauksen lyhyt yhteenveto sekä lajikkeen alkuperäalue, nimi ja sen ylläpitämisestä vastaava henkilö.

2. Siirretään komissiolle valta antaa 75 artiklan mukaisesti delegoitu säädös, jolla muutetaan liitettä VII tekniikan ja tieteen kehityksen huomioon ottamiseksi sekä sen vuoksi, että kokemus on osoittanut, että toimivaltaiset viranomaiset tai ammattimaiset toimijat tarvitsevat tarkempia tietoja rekisteröidyistä lajikkeista.

2 JAKSO

LAJIKKEIDEN REKISTERÖINTIÄ KOSKEVAT VAATIMUKSET

47 artikla

Kansallisiin lajikerekistereihin rekisteröintiä koskevat vaatimukset

1. Lajikkeet rekisteröidään kansalliseen lajikerekisteriin 55–68 artiklan mukaisesti ainoastaan, jos ne täyttävät seuraavat vaatimukset:
 - a) niillä on
 - i) virallinen kuvaus, josta käy ilmi, että ne täyttävät 48, 49 ja 50 artiklassa säädetyt erottuvuutta, yhtenäisyyttä ja pysyvyyttä koskevat vaatimukset

ja 52 artiklassa säädetyt vaatimukset, jotka koskevat kestävyuden kannalta tyydyttävää viljely- ja käyttöarvoa; tai

- ii) 53 artiklan mukainen virallisesti tunnustettu kuvaus, jos kyseessä ovat suojeltavat lajikkeet;
- b) niillä on 54 artiklan nojalla sopivaksi katsottava nimi;
- c) jos kyseessä ovat lajikkeet, jotka sisältävät muuntogeenisiä organismeja tai koostuvat niistä, asianomaiselle organismille on myönnetty kyseisessä jäsenvaltiossa viljelylupa direktiivin 2001/18/EY 19 artiklan tai asetuksen (EY) N:o 1829/2003 7 ja 19 artiklan nojalla tai tapauksen mukaan direktiivin 2001/18/EY 26 b artiklan mukaisesti;
- d) jos kyseessä ovat lajikkeet, jotka sisältävät asetuksen (EU) .../... (Julkaisutoimisto: lisätään viite NGT-asetukseen) 3 artiklan 7 alakohdassa vahvistetun määritelmän mukaisia ryhmän 1 NGT-kasveja tai koostuvat niistä, kyseinen kasvi on vahvistettu asemaltaan ryhmän 1 NGT-kasviksi mainitun asetuksen 6 tai 7 artiklan mukaisesti tai se on tällaisten kasvien jälkeläinen;
- e) jos kyseessä ovat lajikkeet, jotka sisältävät asetuksen (EU) .../... (Julkaisutoimisto: lisätään viite NGT-asetukseen) 3 artiklan 8 alakohdassa vahvistetun määritelmän mukaisia ryhmän 2 NGT-kasveja tai koostuvat niistä, kyseinen kasvi on hyväksytty mainitun asetuksen III luvun mukaisesti;
- f) jos kyseessä ovat rikkakasvien torjunta-aineita sietävät lajikkeet, niihin sovelletaan 3 kohdan mukaisesti vahvistettuja viljelyedellytyksiä, joita sovelletaan kasvien lisäysaineiston tuotantoon ja muissa tarkoituksissa tapahtuvaan viljelyyn, tai jos tällaisia edellytyksiä ei ole vahvistettu, rekisteröinnistä vastaavien toimivaltaisten viranomaisten asettamia edellytyksiä, jotta niiden käyttö ei johtaisi torjunta-aineille vastustuskykyisten rikkakasvien kehittymiseen;
- g) jos kyseessä olevilla lajikkeilla on muita kuin f alakohdassa tarkoitettuja erityisominaisuuksia, jotka voivat johtaa epätoivottuihin maataloudellisiin vaikutuksiin, niihin sovelletaan 3 kohdan mukaisesti vahvistettuja viljelyedellytyksiä, joita sovelletaan kasvien lisäysaineiston tuotantoon ja muissa tarkoituksissa tapahtuvaan viljelyyn, tai jos tällaisia edellytyksiä ei ole vahvistettu, rekisteröinnistä vastaavien toimivaltaisten viranomaisten asettamia edellytyksiä, jotta voitaisiin välttää kyseiset epätoivotut maataloudelliset vaikutukset, kuten tuhoojien vastustuskyvyn kehittyminen kyseisten lajikkeiden osalta tai pölyttäjiin kohdistuvat epätoivotut vaikutukset.

Lajiketta ei saa rekisteröidä sekä virallisella että virallisesti tunnustetulla kuvauksella.

2. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä erityisvaatimuksia, jotka koskevat seuraavia:

- a) edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu lajikkeiden suku- tai lajikohtainen erottuvuus, yhtenäisyys ja pysyvyys kasvilajikkeiden kansainvälisen suojeluliiton (UPOV) asiaankuuluvien protokollien, CPVO:n laatimien protokollien tai muun asiaankuuluvan teknisen ja tieteellisen näytön perusteella; ja
- b) edellä a alakohdassa tarkoitettua suku- ja lajikohtaista erottuvuutta, yhtenäisyyttä ja pysyvyyttä koskevat erityisvaatimukset, joita sovelletaan

asetuksen (EU) 2018/848 3 artiklassa määriteltyyn luonnonmukaiseen tuotantoon soveltuviin luonnonmukaisiin lajikkeisiin UPOV:n tai CPVO:n vahvistamien asiaankuuluvien protokollien perusteella ja erityisesti mukauttamalla yhtenäisyyttä koskevia vaatimuksia.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 76 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Niillä sovellettavia vaatimuksia mukautetaan tarvittaessa kansainvälisten standardien kehitykseen ja uuteen tieteelliseen ja tekniseen tietoon.

Siihen asti, kun 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen vaatimukset vahvistetaan, luonnonmukaiseen tuotantoon soveltuviin lajikkeiden, lukuun ottamatta 68 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja lajikkeita, yhtenäisyys on arvioitava poikkeavan aineiston perusteella. Itsepölytteisiin lajeihin sovelletaan 10 prosentin populaatiostandardia ja vähintään 90 prosentin hyväksymistodennäköisyyttä. Avopölytteisiin ja muiden lajien kanssa risteytyviin lajeihin sovelletaan 20 prosentin populaatiostandardia ja vähintään 80 prosentin hyväksymistodennäköisyyttä.

3. Siirretään komissiolle valta antaa 75 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla tätä asetusta täydennetään viljelyn vähimmäisedellytyksillä, jotka toimivaltaisten viranomaisten on vahvistettava 1 kohdan f ja g alakohdan mukaisesti ja jotka koskevat
 - i) pellolla toteutettavia toimenpiteitä, viljelykierto mukaan lukien;
 - ii) seurantatoimenpiteitä;
 - iii) tapaa, jolla i alakohdassa tarkoitetuista edellytyksistä ilmoitetaan komissiolle ja muille jäsenvaltioille;
 - iv) sääntöjä, joiden mukaisesti ammattimaisten toimijoiden on raportoitava toimivaltaisille viranomaisille i alakohdassa tarkoitettujen edellytysten soveltamisesta;
 - v) edellä i alakohdassa tarkoitettujen edellytysten ilmoittamista kansallisissa lajikerestereissä.

Näiden edellytysten on perustuttava uusimpaan tieteelliseen ja tekniseen tietoon.

4. Kun lajiketta ollaan rekisteröimässä kansalliseen lajikerestieriin, toimivaltaisen viranomaisen on hyväksyttävä ilman lisätutkimuksia toisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen laatima virallinen kuvaus tai virallinen tutkimus 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitetuista viljely- ja käyttöarvoa kestävyyskannalta koskevista vaatimuksista.

48 artikla

Erottuvuus

1. Edellä olevan 47 artiklan 1 a alakohdassa tarkoitettua virallista kuvausta varten lajike on katsottava erottuvaksi, jos se tietystä genotyypistä tai genotyyppiyhdistelmästä johtuvien ominaispiirteiden perusteella erottuu selvästi kaikista muista lajikkeista, joiden olemassaolo on yleisesti tunnettu 58 artiklan nojalla määritettävänä hakemuksen toimittamispäivänä.

2. Edellä 1 artiklassa tarkoitettu muun lajikkeen olemassaolo on katsottava yleisesti tunnetuksi, jos yksi tai useampi seuraavista edellytyksistä täyttyy:
 - a) kyseinen lajike on rekisteröity kansalliseen lajikerekisteriin;
 - b) unionissa on tehty hakemus kyseisen lajikkeen rekisteröimiseksi tai sitä koskevien kasvinjalostajanoikeuksien myöntämiseksi; tai
 - c) lajikkeella on unionissa virallinen kuvaus, se tunnetaan yleisesti kaikkialla maailmassa tai sille on tehty 59 artiklan mukainen tekninen tutkimus.
3. Jos 2 kohdan c alakohtaa sovelletaan, teknisistä tutkimuksista vastaavan henkilön (vastaavien henkilöiden) on toimitettava toimivaltaisten viranomaisten saataville tutkimansa lajikkeen virallinen kuvaus.

49 artikla

Yhtenäisyys

Virallista kuvausta varten lajikkeen on katsottava olevan yhtenäinen, jos se lisäämiseen ja tyyppiin liittyvien ominaispiirteidensä perusteella odotettavissa olevaa muuntelua lukuun ottamatta on riittävän yhtenäinen niiltä ominaispiirteiltään, joiden avulla erottuvuus tutkitaan, sekä muilta virallisessa kuvauksessa käytetyiltä ominaispiirteiltään.

50 artikla

Pysyvyys

Virallista kuvausta varten lajikkeen on katsottava olevan pysyvä, jos se niiltä ominaispiirteiltään, joiden avulla erottuvuus tutkitaan, sekä muilta lajikekuvauksessa käytetyiltä ominaispiirteiltään pysyy muuttumattomana perättäisten lisäysten jälkeen tai, jos on kyse lisäysjaksoista, kunkin jakson lopussa.

51 artikla

Myönnetyt kasvinjalostajanoikeudet

Jos lajikkeelle on myönnetty kasvinjalostajanoikeus asetuksen (EY) N:o 2100/94 62 artiklan tai jonkin jäsenvaltion lainsäädännön nojalla, kyseisen lajikkeen on virallisen kuvauksen soveltamista varten katsottava olevan erottuva, yhtenäinen ja pysyvä ja sillä on katsottava olevan sopiva lajikenimi 47 artiklan 1 kohdan b alakohtan soveltamista varten.

52 artikla

Viljely- ja käyttöarvo kestävyiden kannalta

1. Sovellettaessa 47 artiklan 1 kohdan c alakohtaa lajikkeen viljely- ja käyttöarvoa pidetään kestävyiden kannalta tyydyttävänä, jos sen ominaispiirteet kokonaisuutena tarjoavat muihin kyseisen jäsenvaltion kansalliseen lajikerekisteriin rekisteröityihin saman lajin lajikkeisiin verrattuna tuntuva parannusta kestävä viljelyn sekä viljelykasvien, muiden kasvien ja niistä saatavien tuotteiden käyttötarkoitusten kannalta.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut ominaisuudet ovat lajista, alueista, maatalous- ja ympäristöolosuhteista ja käyttötarkoituksista riippuen seuraavat:

- a) satoisuus, mukaan lukien satovarmuus ja satoisuus vähän tuotantopanoksia sisältävissä olosuhteissa;
 - b) biotoitisen stressin sietokyky/vastustuskyky, mukaan lukien sukkulamatojen, sienten, bakteerien, virusten, hyönteisten tai muiden tuhoojien aiheuttamat kasvitaudit;
 - c) abioitisen stressin sietokyky/vastustuskyky, mukaan lukien ilmastonmuutokseen sopeutuminen;
 - d) luonnonvarojen, kuten veden ja ravinteiden, tehokkaampi käyttö;
 - e) ulkopuolisten tuotantopanosten, kuten kasvinsuojeluaineiden ja lannoitteiden, vähentynyt tarve;
 - f) ominaisuudet, jotka parantavat kestävyyttä varastoinnin, käsittelyn ja jakelun aikana;
 - g) laadun tai ravitsemuksellisten ominaisuuksien parantuminen.
2. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi jäsenvaltiot voivat tehdä yhteistyötä muiden sellaisten jäsenvaltioiden kanssa, joilla on samanlaiset maatalous- ja ympäristöolosuhteet. Kyseiset jäsenvaltiot voivat perustaa yhteisiä tiloja, joissa viljely- ja käyttöarvoa tutkitaan kestävyuden kannalta.
3. Siirretään komissiolle valta antaa 75 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla tätä asetusta täydennetään
- a) vahvistamalla 1 kohdassa tarkoitetun tutkimuksen suorittamista koskevat vähimmäisvaatimukset;
 - b) vahvistamalla 1 kohdan a–g alakohdassa lueteltujen ominaisuuksien arviointimenetelmät;
 - c) vahvistamalla vaatimukset viljely- ja käyttöarvoa kestävyuden kannalta koskevan tutkimuksen tulosten arviointia ja niistä raportointia varten.

Näillä delegoiduilla säädöksillä mukautetaan a–c alakohdassa tarkoitettuja vaatimuksia, menetelmiä ja sääntöjä tekniikan ja tieteen kehityksen ja mahdollisten uusien kestävästä maataloudesta koskevien unionin toimintapolitiikkojen tai sääntöjen perusteella.

Jos tällaisia sääntöjä ei ole vielä vahvistettu, jäsenvaltiot voivat vahvistaa niiden omalla alueella sovellettavia sääntöjä. Niiden on ilmoitettava tällaisista säännöistä komissiolle ja muille jäsenvaltioille.

Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksillä päätöksen, jossa jäsenvaltiota pyydetään kumoamaan kyseiset säännöt tai muuttamaan niitä, jos käytettävissä olevan tieteellisen ja teknisen näytön perusteella katsotaan, etteivät ne sovellu lajikkeen viljely- ja käyttöarvon tutkimiseen kestävyuden kannalta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 76 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4. Asetuksen (EU) 2018/848 3 artiklan 19 alakohdassa määriteltyjen luonnonmukaiseen tuotantoon soveltuvien luonnonmukaisten lajikkeiden rekisteröintiä varten viljely- ja käyttöarvo kestävyuden kannalta on tutkittava luonnonmukaisissa olosuhteissa kyseisen asetuksen ja erityisesti sen 5 artiklan d, e, f ja g alakohdan, 12 artiklan ja sen liitteessä II olevan I osan mukaisesti.

Jos toimivaltaiset viranomaiset eivät pysty suorittamaan tutkimusta luonnonmukaisissa olosuhteissa tai tutkimaan tiettyjä ominaisuuksia, kuten tautialttiutta, testaus voidaan suorittaa vähän tuotantopanoksia sisältävissä olosuhteissa ja niin vähäisillä torjunta-ainekäsittelyillä ja muilla tuotantopanoksilla kuin testauksen suorittamisen kannalta suinkin on mahdollista.

53 artikla

Suojeltavien lajikkeiden rekisteröinti

1. Poiketen siitä, mitä 48, 49, 50 ja 52 artiklassa, 55 artiklan 2 kohdassa, 56, 57 ja 59–65 artiklassa säädetään, suojeltava lajike on rekisteröitävä kansalliseen lajikerekisteriin, jos se täyttää seuraavat edellytykset:
 - a) sillä on virallisesti tunnustettu kuvaus, jossa täsmennetään ominaisuudet, joiden perusteella sitä voidaan pitää 3 artiklan 29 alakohdan määritelmän mukaisena suojeltavana lajikkeena;
 - b) siinä on maininta sen alkuperäisestä alkuperäalueesta;
 - c) sillä on 54 artiklan mukainen nimi;
 - d) sitä ylläpidetään unionin alueella.
2. Suojeltava lajike rekisteröidään kansalliseen lajikerekisteriin unioniin sijoittautuneen ammattimaisen toimijan hakemuksesta. Tällaisen hakemuksen on sisällettävä kaikki 1 kohdan a–d alakohdassa tarkoitetut tiedot.

Toimivaltainen viranomainen hyväksyy tai hylkää suojeltavan lajikkeen rekisteröinnin tarkistettuaan, täyttääkö lajike 1 kohdan edellytykset.
3. Lajiketta ei saa rekisteröidä kansalliseen lajikerekisteriin suojeltavana lajikkeena, jos
 - a) se on jo merkitty unionin lajikerekisteriin virallisella kuvauksella 44 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti tai se on poistettu unionin lajikerekisteristä lajikkeena, jolla on virallinen kuvaus, viimeisten kahden vuoden aikana tai kahden vuoden kuluessa 71 artiklan 2 kohdan nojalla myönnetyn määräajan päättymisestä, tai
 - b) se on suojattu asetuksessa (EY) N:o 2100/94 säädetyin yhteisön kasvinjalostajanoikeuksin tai kansallisin kasvinjalostajanoikeuksin taikka tällaisia oikeuksia koskeva hakemus on vireillä.
4. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun virallisesti tunnustetun kuvauksen on perustuttava epävirallisten testien tuloksiin, viljelyn, lisäämisen ja käytön yhteydessä saatuun käytännön kokemukseen tai muuhun tietoon, etenkin kasvigeenivaroista vastaavilta viranomaisilta tai jäsenvaltioiden tätä tarkoitusta varten hyväksymiltä organisaatioilta saatuun tietoon.

Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä täsmentää ominaisuudet ja tiedot, jotka kuvaukseen olisi sisällyttävä, mikäli tämä on joidenkin lajien osalta tarpeen. Tällaiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 76 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.
5. Suojeltavan lajikkeen ylläpitämisestä vastaavan henkilön on säilytettävä näytteitä siitä ja annettava ne pyynnöstä toimivaltaisten viranomaisten saataville.

Lajikienimien sopivuus

1. Edellä olevan 47 artiklan 1 kohdan b alakohdan soveltamiseksi on katsottava, että lajikenimi ei ole sopiva, jos
 - a) kolmannen osapuolen aikaisempi oikeus estää sen käytön unionin alueella;
 - b) sen käyttäjillä voi yleisesti olla vaikeuksia tunnistaa tai toistaa nimi;
 - c) se on identtinen toisen lajikenimen kanssa tai se voidaan sekoittaa toiseen lajikenimeen,
 - i) jolla toinen samaa tai läheistä sukua olevan lajin lajike on merkitty kansalliseen lajikerekisteriin tai unionin lajikerekisteriin; tai
 - ii) jolla toiseen lajikkeeseen kuuluvaa aineistoa on asetettu saataville markkinoilla jossakin unionin jäsenvaltiossa tai kasvilajikkeiden kansainvälisessä suojeluliitossa jäsenenä olevassa valtiossa,paitsi jos i tai ii alakohdassa tarkoitettua lajiketta ei enää ole eikä sen lajikenimi ole saanut erityismerkitystä;
 - d) se on samanlainen tai voidaan sekoittaa sellaisiin toisiin nimiin, joita käytetään yleisesti asetettaessa tavaroita saataville markkinoilla tai jotka on pidettävä vapaana unionin lainsäädännön nojalla;
 - e) se on hyvien tapojen vastainen jossakin jäsenvaltiossa tai yleisen järjestyksen vastainen;
 - f) se voi johtaa harhaan tai aiheuttaa sekaannusta lajikkeen ominaispiirteiden, arvon tai tunnistettavuuden tai jalostajan henkilöllisyyden suhteen.
2. Jos lajike on jo rekisteröity muihin kansallisiin lajikerekistereihin, lajikenimi on katsottava sopivaksi ainoastaan, jos se on sama kuin kyseisiin rekistereihin merkitty nimi, sanotun kuitenkin rajoittamatta 1 kohdan soveltamista.

Tätä kohtaa ei sovelleta, jos

 - a) lajikenimi voi johtaa harhaan tai aiheuttaa sekaannusta asianomaisen lajikkeen osalta yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa; tai
 - b) kolmansien osapuolten oikeudet estävät kyseisen lajikenimen vapaan käytön kyseisen lajikkeen yhteydessä.
3. Jos toimivaltainen viranomainen toteaa lajikkeen rekisteröinnin jälkeen, että rekisteröitäessä käytetty lajikenimi ei ollut sopiva 1 ja 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla, hakijan on toimitettava hakemus uutta lajikenimeä varten. Toimivaltaisen viranomaisen on yhteisön kasvilajikevirastoa (CPVO) kuultuaan tehtävä hakemusta koskeva päätös.

Toimivaltainen viranomainen voi antaa luvan aikaisemman lajikenimen tilapäiseen käyttöön.
4. Siirretään komissiolle 75 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joilla tätä asetusta täydennetään vahvistamalla lajikenimien sopivuutta koskevat kriteerit seuraavien seikkojen osalta:
 - a) lajikenimien suhde tuotemerkkeihin;

- b) lajikenimien suhde maataloustuotteiden maantieteellisiin merkintöihin ja alkuperänimityksiin;
- c) aiempien oikeuksien haltijoiden kirjallinen suostumus lajikenimen sopivuuden esteiden poistamiseksi;
- d) sen määrittäminen, onko lajikenimi 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettulla tavalla harhaanjohtava tai sekaannusta aiheuttava; ja
- e) lajikenimen käyttö koodimuodossa.

3 JAKSO

MENETTELY LAJIKKEIDEN REKISTERÖIMISEKSI KANSALLISIIN LAJIKEREKISTEREIHIN

55 artikla

Hakemuksen toimittaminen

Kuka tahansa unioniin sijoittautunut ammattimainen toimija voi toimittaa toimivaltaiselle viranomaiselle sähköisen hakemuksen lajikkeen rekisteröimiseksi kansalliseen lajikerekisteriin.

Hakemuksen tekemisestä voidaan periä maksu, jonka hakija maksaa toimivaltaisen viranomaisen vahvistaman mukaisesti.

56 artikla

Lajikkeen rekisteröintihakemuksen sisältö

1. Lajikkeen rekisteröintiä kansalliseen lajikerekisteriin koskevaan hakemukseen on sisällyttävä
 - a) rekisteröintipyyntö;
 - b) se kasvitieteellinen taksoni, johon kyseinen lajike kuuluu;
 - c) tarvittaessa hakijan viitenumero ja sen nimi ja osoite tai tapauksen mukaan yhteishakijoiden nimet ja osoitteet sekä mahdollisen edustajan valtuudet;
 - d) ehdotettu lajikenimi;
 - e) lajikkeen ylläpitämisestä vastaavan henkilön nimi ja osoite ja tarvittaessa rekisterinumero;
 - f) kuvaus lajikkeen keskeisistä ominaispiirteistä, tiedot siitä, onko lajike sopeutunut vain tiettyihin vuodenaikoihin, sekä täytetty tekninen kyselykaavake, jos sellainen on käytettävissä;
 - g) lajikkeen ylläpitomenettelyn kuvaus;
 - h) lajikkeen jalostuspaikka ja tarvittaessa sen alkuperäalue;
 - i) tieto siitä, onko lajike rekisteröity johonkin toiseen kansalliseen lajikerekisteriin ja onko hakijan tiedossa, että rekisteröimistä johonkin näistä rekistereistä koskeva hakemus olisi vireillä;
 - j) jos kyseessä on lajike, joka sisältää muuntogeenistä organismia tai koostuu siitä, todisteet siitä, että asianomaiselle organismille on myönnetty unionissa viljelylupa direktiivin 2001/18/EY tai asetuksen (EY) N:o 1829/2003 nojalla

tai tapauksen mukaan asianomaisessa jäsenvaltiossa direktiivin 2001/18/EY 26 b artiklan mukaisesti;

- k) jos hakemus koskee suojeltavia lajikkeita, tiedot lajikkeen virallisesti tunnustetun kuvauksen laatimisesta, kyseiseen kuvaukseen liittyvät todisteet ja muut sitä tukevat asiakirjat tai julkaisut;
 - l) jos hakemus koskee lajikkeita, joille on myönnetty asetuksen (EY) N:o 2100/94 tai jäsenvaltion lainsäädännön nojalla kasvinjalostajanoikeus, todisteet siitä, että lajike on suojattu kyseisellä oikeudella, ja siihen liittyvä virallinen kuvaus;
 - m) jos kyseessä ovat lajikkeet, jotka sisältävät Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) .../...²⁶ (Julkaisutoimisto: lisätään viite NGT-asetukseen) 3 artiklan 7 alakohdassa vahvistetun määritelmän mukaisia ryhmän 1 NGT-kasveja tai koostuvat niistä, todisteet siitä, että kyseinen kasvi on vahvistettu asemaltaan ryhmän 1 NGT-kasviksi mainitun asetuksen 6 tai 7 artiklan mukaisesti tai että se on tällaisten kasvien jälkeläinen;
 - n) jos kyseessä on lajike, joka sisältää asetuksen (EU) .../... (Julkaisutoimisto: lisätään viite NGT-asetukseen) 3 artiklan 8 alakohdassa vahvistetun määritelmän mukaisia ryhmän 2 NGT-kasveja tai koostuvat niistä, maininta tästä seikasta;
 - o) lajikkeen käyttötarkoitus tai viljelyedellytykset, jos sellaiset on vahvistettu 47 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
2. Lajikkeen rekisteröintiä kansalliseen lajikerekisteriin koskevaan hakemukseen on liitettävä näyte, jota käytetään kyseisen lajikkeen tutkimiseen. Asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on asetettava kyseisen näytteen toimittamiselle määräaika ja täsmennettävä näytteen laatu ja määrä.

57 artikla

Hakemuksen muotoa koskeva tutkimus

1. Asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on rekisteröitävä ja tutkittava jokainen 55 artiklassa tarkoitettu hakemus sen selvittämiseksi, täyttääkö se 56 artiklassa säädetyt vaatimukset.
2. Jos hakemus ei ole 56 artiklassa säädettyjen vaatimusten mukainen, toimivaltaisen viranomaisen on annettava hakijalle mahdollisuus saattaa hakemus vaatimusten mukaiseksi tietyn ajan kuluessa. Jos hakemus ei täytä näitä vaatimuksia määräajan päättymiseen mennessä, toimivaltaisen viranomaisen on hylättävä hakemus ja keskeytettävä lajikkeen rekisteröintimenettely.

58 artikla

Rekisteröintihakemuksen jättämispäivä

Rekisteröintihakemuksen jättämispäivä on päivä, jona asianomaisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen vastaanottaa hakemuksen, joka on kaikilta osin 56 artiklassa säädettyjen vaatimusten mukainen.

²⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) .../..., annettu ... päivänä ...kuuta ..., ... (s.).

Toimivaltaisten viranomaisten on välittömästi lähetettävä hakijalle vahvistus siitä, että hakemus on vastaanotettu, mukaan lukien tiedot hakemuksen jättämispäivästä.

59 artikla

Lajikkeen tekninen tutkimus

1. Jos muotoa koskevassa tutkimuksessa todetaan hakemuksen täyttävän 56 artiklassa vahvistetut sisältövaatimukset, on suoritettava lajikkeen tekninen tutkimus.

Tekninen tutkimus on suoritettava viljelemällä lajiketta ottaen huomioon lajikkeen käyttötarkoitus ja viljelyedellytykset. Muita menetelmiä, kuten biomolekyyli tekniikoita, voidaan käyttää täydentävänä välineenä sen mukaan, mikä on teknisen tutkimuksen, kyseessä olevan lajin tai tarkastettavien ominaisuuksien kannalta asianmukaista ja 47 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua erottuvuutta, yhtenäisyyttä ja pysyvyyttä koskevan täytäntöönpanosäädöksen mukaisesti.

Teknisellä tutkimuksella on varmistettava,

- a) että lajike täyttää 48–50 artiklassa säädetyt erottuvuutta, yhtenäisyyttä ja pysyvyyttä koskevat vaatimukset;
 - b) onko lajikkeella 52 artiklan mukaisesti arvoa kestävän viljelyn ja käytön kannalta 47 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettujen lajikkeiden osalta.
2. Toimivaltaisten viranomaisten on suoritettava 1 kohdassa tarkoitettu tekninen tutkimus 60 artiklassa tarkoitettujen vaatimusten mukaisesti, paitsi jos sovelletaan 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua poikkeusta.
 3. Jos yhteisön kasvilajikeviraston tai muun toimivaltaisen viranomaisen laatima virallinen kertomus lajikkeen erottuvuudesta, yhtenäisyydestä ja pysyvyydestä on jo saatavilla, toimivaltaisen viranomaisen on otettava teknisen tutkimuksen laadinnassa huomioon kyseisen kertomuksen päätelmät.
 4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua teknisen tutkimuksen suorittamisesta voidaan periä maksu, jonka hakija maksaa toimivaltaisen viranomaisen vahvistaman mukaisesti.

60 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen toimitilojen auditointi

Asianomaisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi suorittaa teknisen tutkimuksen, jossa selvitetään täyttyvätkö 48–50 artiklassa tarkoitettua erottuvuutta, yhtenäisyyttä ja pysyvyyttä koskevat vaatimukset, vasta sen jälkeen, kun yhteisön kasvilajikevirasto tai komissio on auditoinut sen tähän tarkoitukseen varatut tilat ja työjärjestelyt ja todennut ne sopiviksi teknisen tutkimuksen suorittamiseen.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua auditoinnin perusteella komissio voi tarvittaessa suosittaa toimivaltaiselle viranomaiselle toimia, joilla varmistetaan toimivaltaisen viranomaisen toimitilojen ja järjestelyjen sopivuus. Komissio voi suorittaa lisäauditointeja ja tarvittaessa suosittaa toimivaltaisille viranomaisille korjaavia toimia, joilla varmistetaan niiden toimitilojen ja järjestelyjen sopivuus.

61 artikla

Hakijalle annettava lupa tehdä tekninen tutkimus viljely- ja käyttöarvosta kestävyiden kannalta

1. Poiketen siitä, mitä 59 artiklan 2 kohdassa säädetään, hakija voi suorittaa joko kokonaan tai tietyiltä osin teknisen tutkimuksen, jossa selvitetään, onko lajikkeella 52 artiklan mukaista viljely- ja käyttöarvoa kestävyiden kannalta, jos
 - a) kyseinen hakija on saanut luvan kyseisen jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta;
 - b) tutkimus suoritetaan asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen virallisessa valvonnassa ja ohjauksessa; ja
 - c) tutkimus suoritetaan tähän tarkoitukseen varatuissa tiloissa.
2. Toimivaltaisen viranomaisen on auditoitava hakijan toimitilat, resurssit ja organisatoriset valmiudet ennen kuin se antaa luvan teknisen tutkimuksen suorittamiseen jalostajan tiloissa. Auditoinnissa on tarkastettava, ovatko toimitilat, laboratoriotilat sekä viljelykokeiden järjestelyt ja toteutus sellaiset, että tekninen tutkimus voidaan suorittaa jalostajan tiloissa siltä osin kuin on kyse 52 artiklassa tarkoitettujen viljely- ja käyttöarvoa kestävyiden kannalta koskevien vaatimusten noudattamisesta.
3. Siirretään komissiolle 75 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joilla tätä asetusta täydennetään vahvistamalla 2 kohdassa tarkoitettua auditointia koskevat säännöt.
4. Edellä 2 kohdassa tarkoitetun auditoinnin perusteella toimivaltainen viranomainen voi tarvittaessa suosittaa hakijalle toimia, joilla varmistetaan hakijan toimitilojen ja tutkimusjärjestelyjen sopivuus.
5. Toimivaltainen viranomainen voi suorittaa 2 kohdassa tarkoitetun auditoinnin lisäksi ylimääräisiä auditointeja ja tarvittaessa suosittaa hakijalle, että tämä toteuttaa tietyn ajan kuluessa toimitilojaan ja työjärjestelyjään koskevia korjaavia toimia. Jos toimivaltainen viranomainen toteaa tämän määräajan päätyttyä, että hakijan toimitilat ja työjärjestelyt eivät ole soveltuvia, se voi peruuttaa 1 kohdassa tarkoitetun luvan tai muuttaa sitä.

62 artikla

Teknistä tutkimusta koskevat lisäsäännöt

1. Siirretään komissiolle 75 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään 59 artiklassa säädettyjä teknistä tutkimusta koskevia vaatimuksia. Kyseiset delegoidut säädökset voivat koskea
 - a) toimivaltaisen viranomaisen tai hakijan henkilöstön pätevyyttä, koulutusta ja tehtäviä 61 artiklassa tarkoitettua teknistä tutkimusta varten;
 - b) teknisen tutkimuksen suorittamiseen tarvittavia välineitä, mukaan lukien testilaboratoriot;
 - c) lajikkeiden vertailukokoelman perustamista, jotta tutkittavan lajikkeen erottuvuutta voidaan arvioida muihin lajikkeisiin vertaamalla, ja kyseisen vertailukokoelman tallennuksenhallintaa;

- d) teknisessä tutkimuksessa käytettävien laadunhallintajärjestelmien perustamista, mukaan lukien toimintakirjanpito sekä protokollat tai ohjeet;
- e) tiettyjä sukuja tai lajeja koskevien viljelykokeiden ja laboratoriotestien suorittamista, mukaan lukien biomolekyylietekniikat.

Näissä delegoiduissa säädöksissä otetaan huomioon käytettävissä olevat kansainväliset tekniset ja tieteelliset protokollat.

- 2. Jos 1 kohdan nojalla ei ole hyväksytty vaatimuksia, tekniset tutkimukset on suoritettava 1 kohdan a–e alakohdassa tarkoitettuja seikkoja koskevien kansallisten protokollien mukaisesti.

63 artikla

Luottamuksellisuus

- 1. Jos 59 artiklassa säädetyn teknisen tutkimuksen yhteydessä vaikuttaa siltä, että genealogiset ainesosat on tarpeen tutkia, kyseisen tutkimuksen tuloksia ja genealogisten ainesosien kuvausta on käsiteltävä luottamuksellisina, jos hakija sitä pyytää.
- 2. Jos kyse on yksinomaan teollisissa tarkoituksissa tapahtuvaan maatalousperäisten raaka-aineiden tuotantoon tarkoitetuista kasvien lisäysaineiston lajikkeista, kyseisiä lajikkeita ja niiden käyttötarkoituksia koskevan teknisen tutkimuksen tiettyjä osia, joiden julkistaminen voisi vaikuttaa hakijan kilpailuasemaan, on hakijan pyynnöstä käsiteltävä luottamuksellisina.
- 3. Tämän artiklan soveltaminen ei vaikuta asetuksen (EU) 2017/625 8 artiklan soveltamiseen.

64 artikla

Väliaikainen tutkimusraportti ja väliaikainen virallinen kuvaus

- 1. Toimivaltaisen viranomaisen on 59 artiklassa säädetyn teknisen tutkimuksen jälkeen laadittava väliaikainen tutkimusraportti, jossa käsitellään tapauksen mukaan 48, 49, 50 ja 52 artiklassa tarkoitettujen erottuvuus-, yhtenäisyys- ja pysyvyysvaatimusten täyttymistä ja viljely- ja käyttöarvoon kestävyuden kannalta liittyviä ominaispiirteitä, sekä laadittava kyseisen raportin perusteella lajikkeen väliaikainen virallinen kuvaus.
- 2. Väliaikaisessa tutkimusraportissa voidaan viitata kyseisen toimivaltaisen viranomaisen, muiden toimivaltaisten viranomaisten tai yhteisön kasvilajikeviraston laatimien, asianomaista lajiketta koskevien muiden tutkimusraporttien päätelmiin.
- 3. Toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava väliaikainen tutkimusraportti ja lajikkeen väliaikainen virallinen kuvaus hakijalle. Hakijalla on 15 kalenteripäivää aikaa esittää huomautuksia näistä asiakirjoista.
- 4. Jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että väliaikainen tutkimusraportti ei riitä lajikkeen rekisteröintiä koskevan päätöksen perustaksi, sen on pyydettävä hakijalta tarvittaessa lisätietoja, tutkimuksia tai muita toimia sen varmistamiseksi, että lajike täyttää 48, 49, 50 ja 52 artiklassa säädetyt erottuvuutta, yhtenäisyyttä, pysyvyyttä ja viljely- ja/tai käyttöarvoa kestävyuden kannalta koskevat vaatimukset.

Tutkimusraportti ja lopullinen virallinen kuvaus

Otettuaan huomioon mahdolliset väliaikaista tutkimusraporttia koskevat huomautukset ja hakijan toimittaman väliaikaisen virallisen kuvauksen toimivaltaisen viranomaisen on annettava lopullinen tutkimusraportti ja lopullinen virallinen kuvaus, joissa käsitellään lajikkeen erottuvuutta, yhtenäisyyttä ja pysyvyyttä ja joihin sisältyy myös yhteenvedo tutkimustuloksista, jotka liittyvät viljely- ja käyttöarvoon kestävyden kannalta.

Toimivaltaisen viranomaisen on perustellusta pyynnöstä asetettava tutkimusraportit ja virallinen kuvaus kolmansien osapuolten saataville kansallisen tai unionin tietosuojalainsäädännön ja sovellettavien luottamuksellisuussäntöjen mukaisesti.

Lajikenimen tutkiminen

Edellä 57 artiklassa säädetyn hakemuksen muotoa koskevan tutkimuksen jälkeen ja ennen lajikkeen rekisteröimistä kansalliseen lajikerekisteriin 67 artiklan nojalla toimivaltaisen viranomaisen on kuultava yhteisön kasvilajikevirastoa hakijan ehdottamasta lajikenimestä.

Yhteisön kasvilajikeviraston on annettava toimivaltaiselle viranomaiselle suositus hakijan esittämän lajikenimen sopivuudesta 54 artiklan mukaisesti. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava hakijalle kyseisestä suosituksesta.

Päätös lajikkeen rekisteröimisestä kansalliseen lajikerekisteriin

1. Jos 55–66 artiklassa vahvistetun menettelyn perusteella päätellään, että lajike täyttää 47 artiklan 1 kohdassa vahvistetut vaatimukset, asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä päätös lajikkeen rekisteröimisestä kansalliseen lajikerekisteriin.
2. Toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä päätös kansalliseen lajikerekisteriin rekisteröimisen epäämisestä, jos
 - a) käy ilmi, että sovellettavat 47 artiklan 1 kohdassa vahvistetut vaatimukset eivät täyty; tai
 - b) hakija ei ole noudattanut jotakin sitä koskevaa, 55–64 artiklassa vahvistettua velvoitetta.
3. Päätöksissä, joissa evätään lajikkeen rekisteröinti kansalliseen lajikerekisteriin, on ilmoitettava epäämisen syyt.
4. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava 1 ja 2 kohdassa tarkoitettu päätös hakijalle.
5. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin päätöksiin voidaan hakea muutosta asianomaisen jäsenvaltion hallinnollisten sääntöjen mukaisesti. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun päätökseen kohdistuvalla muutoksenhaulla on lykkäävä vaikutus kyseisen lajikkeen rekisteröintiin.
6. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen päätösten tekemisestä voidaan periä maksu, jonka hakija maksaa toimivaltaisen viranomaisen vahvistaman mukaisesti.

Direktiivien 68/193/EY, 2002/53/EY, 2002/55/EY ja 2008/90/EY mukaisesti rekisteröidyt lajikkeet

1. Poiketen siitä, mitä 54–67 artiklassa säädetään, toimivaltaisten viranomaisten on välittömästi rekisteröitävä kansallisiin lajikerekistereihin kaikki sellaiset lajikkeet, jotka on ennen ... päivää ...kuuta ... [*tämän asetuksen voimaantulopäivä*] virallisesti hyväksytty tai rekisteröity luetteloihin tai rekistereihin, jotka jäsenvaltiot ovat perustaneet direktiivin 68/193/EY 5 artiklan, direktiivin 2002/53/EY 3 artiklan, direktiivin 2002/55/EY 3 artiklan 2 kohdan ja direktiivin 2008/90/EY 7 artiklan 4 kohdan nojalla, soveltamatta kyseisissä artikloissa säädettyä rekisteröintimenettelyä.
2. Poiketen siitä, mitä 53 artiklassa säädetään, lajikkeet, jotka on hyväksytty direktiivin 2008/62/EY 3 artiklan ja direktiivin 2009/145/EY 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti ennen ... päivää ...kuuta ... [*EUVL: lisätään tämän asetuksen voimaantulopäivä*], on rekisteröitävä välittömästi kansallisiin lajikerekistereihin suojeltavina lajikkeina, joista toimitetaan virallisesti tunnustettu kuvaus, soveltamatta kyseisessä artiklassa säädettyä rekisteröintimenettelyä.

4 JAKSO

REKISTERÖINTIKAUSI JA LAJIKKEEN YLLÄPITÄMINEN

Rekisteröintikausi

1. Lajikkeen rekisteröinti kansalliseen lajikerekisteriin on voimassa 10 vuotta, jäljempänä 'rekisteröintikausi'.
Rekisteröintikausi on kuitenkin 30 vuotta liitteessä I olevassa C osassa lueteltujen hedelmäkasvilajien lajikkeiden ja liitteessä I olevassa D osassa lueteltujen viiniköynnöksen lisäysaineistojen osalta.
Muuntogeenistä organismia sisältävien tai siitä koostuvien lajikkeiden rekisteröintikausi on rajattava ajanjaksoon, joksi kyseiselle muuntogeeniselle organismille on myönnetty viljelylupa direktiivin 2001/18/EY tai asetuksen (EY) N:o 1829/2003 nojalla.
Niiden lajikkeiden osalta, jotka koostuvat asetuksen (EU) .../... (Julkaisutoimisto: lisätään viite NGT-asetukseen) 3 artiklan 8 alakohdassa vahvistetun määritelmän mukaisesta ryhmän 2 NGT-kasvista tai sisältää tällaista kasvia, rekisteröintikausi on rajattava ajanjaksoon, joksi kyseinen kasvi on hyväksytty mainitun asetuksen nojalla.
2. Kansalliseen lajikerekisteriin sisältyvän lajikkeen rekisteröintikausi voidaan uusia toiseksi 10 tai 30 vuoden jatkokaudeksi 70 artiklassa säädettyjen menettelyjen ja edellytysten mukaisesti.
Muuntogeenistä organismia sisältävän tai siitä koostuvan lajikkeen rekisteröintikauden uusiminen on rajattava ajanjaksoon, joksi kyseiselle muuntogeeniselle organismille on myönnetty viljelylupa direktiivin 2001/18/EY tai asetuksen (EY) N:o 1829/2003 nojalla.
3. Lajikkeen rekisteröinnistä voidaan periä vuosimaksu, jonka hakija maksaa toimivaltaisen viranomaisen vahvistaman mukaisesti.

70 artikla

Rekisteröinnin uusimista koskevat menettelyt ja edellytykset

1. Lajikkeen rekisteröinnin uusimista aikovien on toimitettava hakemus aikaisintaan kaksitoista kuukautta ja viimeistään kuusi kuukautta ennen 69 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun rekisteröintikauden päättymistä.
2. Hakemus on toimitettava sähköisesti. Hakemuksen mukana on oltava todisteet 3 kohdassa vahvistettujen edellytysten täyttymisestä.
3. Lajikkeen rekisteröinti kansalliseen lajikerekisteriin voidaan uusida ainoastaan, jos
 - a) hakija on toimittanut riittävät todisteet siitä, että lajike täyttää edelleen siihen sovellettavat 47 artiklan 1 kohdan vaatimukset; ja
 - b) asianomaisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on todennut, että on olemassa henkilö, joka vastaa lajikkeen ylläpitämisestä 72 artiklan mukaisesti.
4. Toimivaltainen viranomainen voi omasta aloitteestaan uusia lajikkeen rekisteröinnin, jos sille on edelleen paljon kysyntää ammattimaisten toimijoiden ja viljelijöiden keskuudessa tai jos se olisi säilytettävä kasvigeenivarojen suojelemiseksi.

71 artikla

Kansallisesta lajikerekisteristä poistaminen

1. Asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on poistettava lajike kansallisesta lajikerekisteristä, jos
 - a) se toteaa uusien todisteiden perusteella, että 47 artiklan 1 kohdan mukaiset rekisteröinnin edellytykset eivät enää täyty;
 - b) hakija ei maksa maksua, jonka toimivaltainen viranomainen on vahvistanut 55 artiklan, 59 artiklan 4 kohdan, 67 artiklan 6 kohdan ja 69 artiklan 3 kohdan mukaisesti;
 - c) 72 artiklassa tarkoitettu lajikkeen ylläpitämisestä vastaava henkilö sitä pyytää tai kyseinen henkilö on lakannut ylläpitämästä lajiketta eikä kukaan muu henkilö ole ottanut vastuuta sen ylläpidosta;
 - d) lajiketta ei enää ylläpidetä 72 artiklan vaatimusten mukaisesti;
 - e) lajiketta ylläpidetään kolmannessa maassa, joka ei ole avustanut ylläpidon valvonnassa 72 artiklan 7 kohdan mukaisesti;
 - f) hakemuksen toimittamishetkellä oli annettu väärää tai vilpillisiä tietoja, joiden perusteella rekisteröintipäätös tehtiin;
 - g) uusimishakemusta ei ole jätetty 70 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun määräaikaan mennessä, ja 69 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu rekisteröintikausi on päättynyt.
2. Hakijan pyynnöstä toimivaltainen viranomainen voi edelleen sallia kansallisesta lajikerekisteristä 1 kohdan g alakohdan mukaisesti poistetun lajikkeen asettamisen saataville markkinoilla rekisteristä poistamista seuraavan kolmannen vuoden 30 päivään kesäkuuta asti.

Sitä koskeva pyyntö on toimitettava viimeistään rekisteröintikauden päättymispäivänä.

3. Kun kyseinen lajike on poistettu kansallisesta lajikerekisteristä 1 kohdan mukaisesti, se on välittömästi poistettava unionin lajikerekisteristä, paitsi jos se on yhä rekisteröity johonkin toiseen kansalliseen lajikerekisteriin.

72 artikla

Lajikkeen ylläpitäminen

1. Kansalliseen lajikerekisteriin rekisteröityjen lajikkeiden ylläpitämisestä vastaa hakija tai hakijan toimivaltaiselle viranomaiselle ilmoittama muu henkilö. Toimivaltaisen viranomaisen on annettava kyseiselle toiselle henkilölle lupa lajikkeen ylläpitämiseen, jos tämä osoittaa valmiutensa kyseiseen tehtävään, ja toimivaltaisen viranomaisen on peruutettava lupa, jos kyseinen henkilö ei enää kykene hoitamaan kyseistä tehtävää. Hakijan on ilmoitettava kyseisen henkilön nimi ja rekisterinumero jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.
2. Lajikkeen ylläpitäminen on toteutettava suku-, laji- tai lajiketyyppikohtaisten hyväksytyjen käytäntöjen mukaisesti.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden on säilytettävä lajikkeen ylläpitämistä koskevat tiedot. Toimivaltaisen viranomaisen on voitava milloin tahansa tarkastaa lajikkeen ylläpitäminen kyseisten tietojen perusteella. Tietojen on katettava myös esiperus-, perus-, sertifioidun ja vakioaineiston tuotanto sekä esiperusaineistoa edeltävät tuotantovaiheet.
Toimivaltaiselle viranomaiselle on pyynnöstä toimitettava vakionäyte kyseisestä lajikkeesta.
4. Toimivaltaisen viranomaisen on suoritettava valvontaa tarkastaakseen, millä tavalla lajiketta ylläpidetään, ja sitä varten se voi ottaa näytteitä asianomaisista lajikkeista. Tarkastusten tiheyden on perustuttava siihen, kuinka todennäköistä on, että 1–3 kohtaa ei noudateta.
5. Jos toimivaltainen viranomainen toteaa, että lajikkeen ylläpitämisestä vastaava henkilö ei noudata 1–3 kohtaa, sen on annettava kyseiselle henkilölle riittävästi aikaa toteuttaa korjaavia toimia tai pyytää toista henkilöä huolehtimaan lajikkeen ylläpitämisestä. Jos tällaisia toimia ei toteuteta asetetun määräajan kuluessa, toimivaltaisen viranomaisen on poistettava lajike kansallisesta lajikerekisteristä 71 artiklan mukaisesti.
6. Jos lajikkeen ylläpitäminen tapahtuu jossakin toisessa jäsenvaltiossa kuin siinä, jonka kansalliseen lajikerekisteriin lajike on rekisteröity, molempien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on avustettava toisiaan lajikkeiden ylläpidon valvonnassa. Jos tällaista apua ei anneta kohtuullisessa ajassa tai jos todetaan, että lajiketta ei ylläpidetä tämän artiklan mukaisesti, asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen on poistettava lajike kansallisesta lajikerekisteristä 71 artiklan mukaisesti.
7. Jos lajikkeen ylläpitäminen tapahtuu jossakin kolmannessa maassa, sen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten, jonka kansalliseen lajikerekisteriin asianomainen lajike on rekisteröity, on pyydettävä kyseisen kolmannen maan viranomaisilta apua lajikkeiden ylläpidon valvontaan, jos niiden ylläpidon vastaavuus on tunnustettu 39 artiklan 5 kohdan mukaisesti. Jos tällaista apua ei anneta kohtuullisessa ajassa tai jos todetaan, että lajiketta ei ylläpidetä tämän artiklan mukaisesti, asianomaisen

toimivaltaisen viranomaisen on poistettava lajike kansallisesta lajikerekisteristä 71 artiklan mukaisesti.

5 JAKSO

ASIAKIRJOJEN JA NÄYTTEIDEN SÄILYTTÄMINEN

73 artikla

Kansallisten lajikerekistereiden asiakirja-aineistot

Asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on säilytettävä jokaista kansalliseen lajikerekisteriin rekisteröityä lajiketta koskeva asiakirja-aineisto, joka sisältää

- a) lajikkeen virallisen kuvauksen tai virallisesti tunnustetun kuvauksen;
- b) tutkimusraportin; ja
- c) 64 artiklan 4 kohdan mukaiset täydentävät tutkimusraportit.

Jos lajikkeella on virallisesti tunnustettu kuvaus, asiakirja-aineistossa saa olla ainoastaan kyseinen kuvaus ja sitä tukevat asiakirjat.

74 artikla

Näytteet rekisteröidyistä lajikkeista

Toimivaltaisten viranomaisten on säilytettävä kansallisiin lajikerekistereihin rekisteröidyistä lajikkeista näytteitä ja asetettava ne pyynnöstä kolmansien osapuolten saataville.

Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä täsmentää kyseisten näytteiden koon, säännöt niiden korvaamiseksi, jos alkuperäisen näytteen määrä on liian pieni tai se ei enää ole riittävä, koska sitä on käytetty muissa tutkimuksissa, ja säännöt, joiden mukaisesti ne on toimitettava muille toimivaltaisille viranomaisille. Tällainen täytäntöönpanosäädös hyväksytään 76 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

V LUKU MENETTELYSÄÄNNÖKSET

75 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään 2 artiklan 3 kohdassa, 7 artiklan 3 kohdassa, 8 artiklan 4 kohdassa, 10 artiklan 2 kohdassa, 15 artiklan 5 kohdassa, 20 artiklan 2 kohdassa, 22 artiklan 2 kohdassa, 24 artiklan 4 kohdassa, 27 artiklan 3 kohdassa, 46 artiklan 2 kohdassa, 47 artiklan 3 kohdassa, 52 artiklan 3 kohdassa, 54 artiklan 4 kohdassa, 61 artiklan 3 kohdassa ja 62 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä komissiolle viideksi vuodeksi tämän asetuksen voimaantulopäivästä.

Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä viideksi vuodeksi kerrallaan, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen ensimmäisen viisivuotiskauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 2 artiklan 3 kohdassa, 7 artiklan 3 kohdassa, 8 artiklan 4 kohdassa, 10 artiklan 2 kohdassa, 15 artiklan 5 kohdassa, 20 artiklan 2 kohdassa, 22 artiklan 2 kohdassa, 24 artiklan 4 kohdassa, 27 artiklan 3 kohdassa, 46 artiklan 2 kohdassa, 47 artiklan 3 kohdassa, 52 artiklan 3 kohdassa, 54 artiklan 4 kohdassa, 61 artiklan 3 kohdassa ja 62 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, se antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
6. Edellä olevan 2 artiklan 3 kohdan, 7 artiklan 3 kohdan, 8 artiklan 4 kohdan, 10 artiklan 2 kohdan, 15 artiklan 5 kohdan, 20 artiklan 2 kohdan, 22 artiklan 2 kohdan, 24 artiklan 4 kohdan, 27 artiklan 3 kohdan, 46 artiklan 2 kohdan, 47 artiklan 3 kohdan, 52 artiklan 3 kohdan, 54 artiklan 4 kohdan, 61 artiklan 3 kohdan ja 62 artiklan 1 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

76 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002²⁷ 58 artiklan 1 kohdalla perustettu pysyvä kasvi-, eläin-, elintarvike- ja rehukomitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.
Kun komitean lausunto on määrä hankkia kirjallista menettelyä noudattaen, tämä menettely päätetään tuloksettomana, jos komitean puheenjohtaja lausunnon antamiselle asetetussa määräajassa niin päättää tai komitean jäsenten yksinkertainen enemmistö sitä pyytää.
3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 8 artiklaa yhdessä sen 5 artiklan kanssa.

²⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 178/2002, annettu 28 päivänä tammikuuta 2002, elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä (EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1).

VI LUKU

RAPORTOINTI, SEURAAMUKSET JA ASETUSTEN (EU) 2016/2031, (EU) 2017/625 JA (EU) 2018/848 MUUTTAMINEN

77 artikla

Raportointi

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viimeistään [...] päivänä [...]kuuta [...] [viiden vuoden kuluttua tämän asetuksen soveltamispäivästä] ja sen jälkeen viiden vuoden välein raportti seuraavista:
 - a) sertifioidun ja vakioaineistosta ja -siemenistä koostuvan kasvien lisäysaineiston määrät sekä niiden tuotantoon käytetyt pinta-alat vuosi- ja lajikohtaisesti sekä määrät, jotka on käytetty luonnonmukaiseen tuotantoon soveltuviin luonnonmukaisiin lajikkeisiin;
 - b) kaupan pidetyn monimuotoisesta aineistosta koostuvan kasvien lisäysaineiston määrät ja niiden tuotantoon käytetyt pinta-alat vuosi- ja lajikohtaisesti;
 - c) kaupan pidetyn suojeltaviin lajikkeisiin kuuluvan kasvien lisäysaineiston määrät vuosi- ja lajikohtaisesti;
 - d) niiden ammattimaisten toimijoiden lukumäärä, jotka käyttävät 28 artiklan mukaisia poikkeuksia, jotka koskevat kasvien lisäysaineiston pitämistä kaupan loppukäyttäjää varten, sekä asianomaiset lajit ja kasvien lisäysaineiston kokonaismäärät lajeittain;
 - e) niiden 29 artiklassa tarkoitettujen geenipankkien, organisaatioiden ja verkostojen lukumäärä, joiden toimintasäännössä tai muuten ilmoitettu tavoite on kasvigeenivarojen säilyttäminen, sekä kyseessä olevat lajit;
 - f) viljelijöiden välillä luontoissuorituksina 30 artiklan mukaisesti vaihdettujen siementen lajikohtaiset määrät;
 - g) uusien lajikkeiden jalostamiseen liittyviin kokeisiin 31 artiklan mukaisesti hyväksytyin kasvien lisäysaineiston lajikohtaiset määrät;
 - h) sellaisen kasvien lisäysaineiston suku- ja lajikohtaiset määrät, johon on sovellettu 33 artiklan 4 kohtaa;
 - i) kolmansista maista 39 artiklan mukaisesti tuodun kasvien lisäysaineiston suku- ja lajikohtaiset määrät;
 - j) 78 artiklan mukaisesti määrätyt seuraamukset;
 - k) kyseisten jäsenvaltioiden alueelle sijoittautuneiden ammattimaisten toimijoiden lukumäärä.
2. Komissio määrittelee täytäntöönpanosäädöksillä, missä teknisessä muodossa 1 kohdan mukainen raportointi on suoritettava. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 76 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

78 artikla

Seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän asetuksen säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava nämä säännöt ja toimenpiteet komissiolle viipymättä ja ilmoitettava sille niihin vaikuttavista myöhemmistä muutoksista.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän asetuksen rikkomisiin, joita tehdään petollisten käytäntöjen avulla, sovellettavat taloudelliset seuraamukset vastaavat kansallisen lainsäädännön mukaisesti vähintään joko ammattimaisen toimijan saamaa taloudellista hyötyä tai tiettyä prosenttiosuutta toimijan liikevaihdosta.

79 artikla

Asetuksen (EU) 2016/2031 muuttaminen

Korvataan asetuksen (EU) 2016/2031 37 artiklan 4 kohta seuraavasti:

- ”4. Komissio vahvistaa tapauksen mukaan täytäntöönpanosäädöksellä 36 artiklan f alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä säänneltyjen muiden kuin unionikaranteenituhoojien esiintymisen estämiseksi asianomaisissa istutettaviksi tarkoitetuissa kasveissa. Toimenpiteiden on tapauksen mukaan koskettava kyseisten kasvien tuomista unioniin ja siirtämistä siellä.”

80 artikla

Asetuksen (EU) 2017/625 muuttaminen

Muutetaan asetusta (EU) 2017/625 seuraavasti:

- 1) lisätään 1 artiklan 2 kohtaan alakohta seuraavasti:
”k) kasvien lisäysaineiston tuotanto ja kaupan pitäminen.”
- 2) lisätään 3 artiklaan alakohta seuraavasti:
”52) ’kasvien lisäysaineistolla’ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) .../...(*)+ 3 artiklan 1 alakohdassa määriteltyä kasvien lisäysaineistoa.”
- 3) lisätään 22 artiklan jälkeen artikla seuraavasti:

”22 a artikla

Erityiset säännöt, jotka koskevat virallista valvontaa ja toimivaltaisten viranomaisten toteuttamaa toimintaa kasvien lisäysaineiston osalta

1. Viralliseen valvontaan, jolla varmennetaan 1 artiklan 2 kohdan k alakohdassa tarkoitettujen sääntöjen noudattaminen, on sisällytettävä kasvien lisäysaineiston, toimijoiden ja muiden kyseisten sääntöjen alaisten henkilöiden virallinen valvonta.

2. Siirretään komissiolle valta antaa 144 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla sääntöjä, jotka koskevat virallisen valvonnan suorittamista kasvien lisäysaineiston osalta tällaisiin tavaroihin sovellettavien 1 artiklan 2 kohdan k alakohdassa tarkoitettujen unionin sääntöjen noudattamisen todentamiseksi sekä toimivaltaisten viranomaisten tällaisen virallisen valvonnan suorittamisen seurauksena toteuttamaa toimintaa.

Näillä delegoiduilla säädöksillä vahvistetaan säännöt, jotka koskevat erityisvaatimuksia tällaisen virallisen valvonnan suorittamiseksi seuraavien osalta:

- a) tietyn kasvien lisäysaineiston tuonti unioniin ja kaupan pitäminen unionissa, joihin sovelletaan 1 artiklan 2 kohdan k alakohdassa tarkoitettuja sääntöjä, tällaisen kasvien lisäysaineiston tunnistettavuuden ja laadun osalta, ja
- b) erityisvaatimukset, jotka koskevat tällaisen virallisen valvonnan suorittamista sellaisten toimien osalta, joita toimijat toteuttavat tietyn 1 artiklan 2 kohdan k alakohdassa tarkoitettujen sääntöjen mukaisen kasvien lisäysaineiston tuotannon aikana.
3. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt yhdenmukaisista käytännön järjestelyistä, jotka koskevat virallisen valvonnan suorittamista kasvien lisäysaineiston osalta näihin tavaroihin sovellettavien 1 artiklan 2 kohdan k alakohdassa tarkoitettujen unionin sääntöjen noudattamisen todentamiseksi sekä toimivaltaisten viranomaisten tällaisen virallisen valvonnan seurauksena toteuttamaa toimintaa seuraavilta osin:
- a) tällaisen virallisen valvonnan yhdenmukainen vähimmäistiheys, jos virallisen valvonnan vähimmäistaso on tarpeen, jotta voidaan reagoida tunnistettuihin yhdenmukaisiin riskeihin siitä, että tiettyä alkuperää olevan tai tietyistä lähtöpaikasta tulevaa kasvien lisäysaineistoa koskevia sääntöjä ei noudateta;
- b) toimivaltaisten viranomaisten niiden toimijoiden osalta suorittaman virallisen valvonnan yhdenmukainen tiheys, joilla on lupa suorittaa sertifiointi virallisessa valvonnassa asetuksen (EU) .../...++ 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 145 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

++ Julkaisutoimisto: lisätään tekstiin tämän asetuksen numero.

4. Sovellettaessa 30 artiklaa tiettyjä tässä artiklassa tarkoitettuja virallista valvontaa koskevia tehtäviä voidaan siirtää yhden tai useamman luonnollisen henkilön suoritettavaksi.”
- 4) lisätään 40 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:
- ”c) laboratoriot, jotka kansainvälinen sementestausjärjestö (International Seed Testing Association) on akkreditoinut analysoimaan, testaamaan ja diagnosoimaan siemennäytteitä.”

81 artikla

Asetuksen (EU) 2018/848 muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) 2018/848 seuraavasti:

1) Muutetaan 3 artikla seuraavasti:

a) korvataan 17 alakohta seuraavasti:

”17) ’kasvien lisäysaineistolla’ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) .../...(*)+ 3 artiklan 1 alakohdassa määriteltyä kasvien lisäysaineistoa;”

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) .../... (EUVL ..., s....).
[lisätään tähän kyseisessä asetuksessa oleva alaviite]

[+ Julkaisutoimisto: lisätään tekstiin tämän asetuksen numero ja alaviitteeseen tämän asetuksen numero, päivämäärä, nimi ja EUVL-viite.]

b) korvataan 18 alakohta seuraavasti:

”18) ’luonnonmukaisella monimuotoisella aineistolla’ asetuksen (EU) .../...(*)++ 3 artiklan 27 alakohdassa määriteltyä monimuotoista aineistoa, joka on tuotettu tämän asetuksen mukaisesti;”

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) .../... (EUVL ..., s....).
[lisätään tähän kyseisessä asetuksessa oleva alaviite]

[++ Julkaisutoimisto: lisätään tekstiin tämän asetuksen numero.]

2) Kumotaan 13 artikla.

3) Korvataan asetuksen (EU) 2018/848 liitteessä II olevan I osan 1.8.4 kohdan toinen alakohta seuraavasti: ”Kaikissa lisääntymistä koskevissa käytännöissä, lukuun ottamatta kasvikudosviljelmiä, soluviljelmiä, ituplasmoja, meristeemisolukoita, kimeerisiä klooneja ja mikrolisäysaineistoa, on sovellettava sertifioitua luonnonmukaista tuotantotapaa.”

VII LUKU LOPPUSÄÄNNÖKSET

82 artikla

Kumoamiset

Kumotaan direktiivit 66/401/ETY, 66/402/ETY, 68/193/ETY, 2002/53/EY, 2002/54/EY, 2002/55/EY, 2002/56/EY, 2002/57/EY, 2008/72/EY ja 2008/90/EY.

Viittauksia kumottuihin säädöksiin pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä VIII olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

83 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan [...] päivästä [...]kuuta [...] [36 kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta].

On kuitenkin otettava huomioon, että

- a) 40 artiklan 4 kohtaa aletaan soveltaa kolmen päivän kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta;
- b) 52 artiklaa sovelletaan [...] päivästä [...]kuuta [...] [60 kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta] liitteessä I olevassa B ja C osassa lueteltujen lajien osalta. Se on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja